

Sygn. akt II AKa 73/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Maria Mroziak – Sztykiel

Sędziowie: SA – Ewa Jethon

SA – Dorota Tyrała (spr.)

Protokolant: sekr. sąd. – Łukasz Jachowicz

przy udziale prokuratora Małgorzaty Zapolnik

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2016 r.

sprawy:

1) G. R. (1),

syna M. i J. z d. M.,

urodz. (...) w N.,

oskarżonego z art. 258§1 k.k., art. 229§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k., art. 18§2 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. (x2), art. 271§3 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k., art. 62§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 5 k.k.s., art. 62§2 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. z art. 37§1 pkt 5 k.k.s. i in. k.k.s.;

2) K. L. (1),

syna R. i H. z d. K.,

urodz. (...) w D.

oskarżonego z art. 258§1 k.k., art. 229§1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k., art. 62§2 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 5 k.k.s., art. 270§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k., art. 18§2 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i in. k.k.s.,

3) B. G. (1),

córki L. i H. z d. K.

urodz. (...) w S.

oskarżonej z art. 258§1 k.k., art. 271§3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k., art. 271§3 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k., art. 56§3 k.k.s. w zb. z art. 61§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 5 k.k.s.,

4) K. K. (3),

syna T. i K. z d. S.,

urodz. (...) we W.

oskarżonego z art. 228§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 228§1 k.k.,

5) B. P.,

syna C. i M. z d. M.,

urodz. (...) w S.

oskarżonego z art. 228§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 263§2 k.k.,

6) K. B. (1),

syna W. i Z. z d. K.,

urodz. (...) w L.

oskarżonego z art. 228§1 k.k. w zb. z art. 228§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 231§1 k.k.,

7) H. D.,

syna P. i A. z d. K.,

urodz. (...) w H.

oskarżonego z art. 228§1 k.k. w zb. z art. 228§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k., art. 18§2 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k., art. 231§1 k.k.,

8) M. P. (1),

syna E. i M. z d. S.,

urodz. (...) w m. J.

oskarżonego z art. 228§1 k.k. w zb. z art. 228§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k., art. 228§1 k.k. w zb. z art. 228§3 k.k. w zb. z art. 228§4 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k., art. 231§1 k.k., art. 263§2 k.k., art. 286§1 k.k. w zb. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k., art. 286§1 k.k. w zb. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. (x2),

9) D. M.,

syna J. i T. z d. J.,

urodz. (...) w W.,

oskarżonego z art. 258§1 k.k., art. 270§1 k.k. w zb. z art. 270§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k., art. 56 §2 k.k.s. w zb. z art. 62§2 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 5 k.k.s.,

10) A. S.,

syna M. i K. z d. W.,

urodz. (...) w L.,

oskarżonego z art. 272 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 271§3 k.k., art. 65§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s.

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora (ad 1-3) i obrońców oskarżonych (ad.3-10)

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 22 grudnia 2014r., sygn. akt XVIII K 111/08

I. zmienia wyrok w zaskarżonej części w stosunku do oskarżonego G. R. (1) w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenie o karze łącznej z punktu X wyroku,

2. na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. uchyla zaskarżony wyrok co do czynów przypisanych w punktach III, VI i VII wyroku (zarzuconych w punktach III, VI i VII aktu oskarżenia) i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umarza w tym zakresie postępowanie wobec oskarżonego, kosztami postępowania w tej części obciążając Skarb Państwa,

3. utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części,

4. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 i 2 k.k. przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. łącząc kary jednostkowe orzeczone w punktach II, IV i V wyroku wymierza wobec oskarżonego karę łączną grzywny w wymiarze 330 (trzysta trzydzieści) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda stawka,

5. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 grudnia 2006 roku do dnia 17 maja 2007 r. i grzywnę uznaje za wykonaną w całości;

II. zmienia wyrok w zaskarżonej części w stosunku do oskarżonego K. L. (1) w ten sposób, że:

1. na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. uchyla wyrok co do czynu przypisanego w punkcie XIII wyroku (zarzuconego w punkcie X aktu oskarżenia) i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umarza w tym zakresie postępowanie wobec oskarżonego, kosztami postępowania w tej części obciążając Skarb Państwa,

2. uchyla orzeczenie wydane w oparciu o art. 22§2 pkt 6 k.k.s. z punktu XIII wyroku w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości,

3. uzupełnia kwalifikację prawną orzeczonej w punkcie XVIII wyroku kary łącznej grzywny o art. 4§1 k.k.,

4. utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części;

III. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonej B. G. (1) ten sposób, że:

1. w odniesieniu do czynu przypisanego w punkcie XXII wyroku (punkt XVI aktu oskarżenia) uzupełnia postawę prawną skazania za ten czyn o art. 9§3 k.k.s., zaś jako podstawę prawną wymiaru kary przyjmuje art. 56§2 k.k.s w zw. z art. 7§2 k.k.s,

2. uchyla orzeczenie z punktu XXII wyroku o srodku karnym wydanym na podstawie art. 22§2 pkt 4 k.k.s. i art. 31§1 k.k.s.,

3. podstawę prawną orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności w pkt XXIV wyroku uzupełnia o art.4§1k.k.

4. utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej części;

IV. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego K. B. (1) w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenie o karze łącznej z punktu XLVIII wyroku ,

2. na podstawie art. 439§1 pkt 9 k.p.k. uchyla wyrok co do czynu przypisanego w pkt XLVII wyroku (opisanego w pkt XXIII części wstępnej wyroku a zarzuconego w pkt XXVI aktu oskarżenia) i w tym zakresie na podstawie art. 17§1 pkt 6 k.p.k. postępowanie karne wobec oskarżonego umarza, a kosztami postępowania w tej części obciąża Skarb Państwa,

3. utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej części,

4. na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 roku przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie XLIV wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza ustalając okres próby lat 4 (czterech),

V. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego D. M. w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenie o karach łącznych pozbawienia wolności i grzywny z punktu LXXX wyroku oraz orzeczenie z punktu LXXXI wyroku,

2. uniewinnia oskarżonego od popełnienia czynu z art. 258§1 k.k. przypisanego w punkcie LXXVII wyroku (opisanego w punkcie XXXVI części wstępnej wyroku a zarzuconego w punkcie XLI aktu oskarżenia), kosztami postępowania w tej części obciążając Skarb Państwa;

3. z opisu czynu przypisanego w punkcie LXXVIII wyroku (opisanego w punkcie XXXVII części wstępnej wyroku a zarzuconego w punkcie XLII aktu oskarżenia) eliminuje ustalenie, że oskarżony działał w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a nadto w ramach czynu przypisanego w zakresie w jakim dotyczy czynienia przygotowania do użycia jako autentycznych dokumentów ustala, że działania oskarżonego dotyczyły 12 druków „dowodów wpłaty pokwitowań” opieczętowanych pieczętką firmową (...) K. P. (1), 6 druków „dowodów wpłaty” opieczętowanych pieczętką firmową G. S. (...), a także podrobionej przez M. M. (3), z którym działał wspólnie i w porozumieniu, faktury VAT nr (...) z dnia 22 lipca 2005 r. wystawionej przez Sp. z o.o. (...) z siedzibą w W. za rzekome prace techniczne przy sesji zdjęciowej na kwotę 10.009,55 zł na rzecz firmy (...), która miała być użyta przez wymienione podmioty w prowadzonych przez nie rozliczeniach gospodarczych;

4. z opisu czynu przypisanego w punkcie LXXIX wyroku (opisanego w punkcie XXXVIII części wstępnej wyroku a zarzuconego w punkcie XLIII aktu oskarżenia) eliminuje ustalenie, że oskarżony działał w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, jako podstawę prawną skazania za ten czyn przyjmuje art. 62§2 k.k.s. w zw. z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. w zw. z art. 56§2 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s., zaś jako podstawę wymiaru kary art. 19§1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. w zw. z art. 56§2 k.k.s. w zw. z art. 7§2 k.k.s. i art. 37§1 pkt 5 k.k.s.,

5. utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej części,

6. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. i art. 39§1 i 2 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego karę łączną grzywny w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda stawka,

7. na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. wykonanie orzeczonej w punkcie LXXVIII wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 5 (pięciu),

8. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej grzywny zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 29 sierpnia 2007 roku do dnia 6 grudnia 2007 roku i grzywnę tak zaliczoną uznaje za wykonaną w całości,

VI. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego A. S. w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenie o karach łącznych pozbawienia wolności i grzywny z punktu XCVIII wyroku,

2. na podstawie art. 439§1 pkt 9 k.p.k. uchyla wyrok co do czynów przypisanych w pkt XCIV wyroku (odnośnie czynu opisanego w pkt XLIV części wstępnej wyroku a zarzuczonego w pkt XLIX aktu oskarżenia) oraz w pkt XCVI wyroku (odnośnie czynu opisanego w punkcie XLVI części wstępnej wyroku a zarzuczonego w pkt LI aktu oskarżenia) i na podstawie art. 17§1 pkt 6 k.p.k. postępowanie karne w tym zakresie umarza, a kosztami postępowania w tej części obciąża Skarb Państwa,

3. uchyla orzeczenie z punktu XCVII wyroku,

4. utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej części,

5. na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. wykonanie orzeczonej w punkcie XCV kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 4 (czterech),

6. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego grzywny zalicza jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 12 kwietnia 2007 r.;

VII. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonych K. K. (3), H. D. i M. P. (1) oraz w zaskarżonej części wobec oskarżonego B. P.;

VIII. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty za II instancję: od oskarżonej B. G. (1) kwotę 1000 (tysiąc) zł, od oskarżonego K. K. (3) kwotę 1500 (tysiąc pięćset) zł, od oskarżonego H. D. kwotę 1400 (tysiąc czterysta) zł, od oskarżonego M. P. (1) kwotę 1900 (tysiąc dziewięćset) zł oraz od oskarżonego B. P. kwotę 800 (osiemset) zł oraz obciąża ich pozostałymi kosztami postępowania odwoławczego w częściach na nich przypadających;

IX. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty za obie instancje: od oskarżonych K. B. (1) i D. M. kwoty po 2300 (dwa tysiące trzysta) zł, zaś od oskarżonego A. S. kwotę 680 (sześćset osiemdziesiąt) zł oraz zwalnia ich od pozostałych kosztów postępowania w sprawie w częściach na nich przypadających, obciążając nimi Skarb Państwa;

X. w pozostałej części wydatkami związanymi z apelacją prokuratora obciąża Skarb Państwa;

XI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. K. K., Kancelaria Adwokacka w W., kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych – w tym 23% VAT - tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego M. P. (1) pełnioną z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

G. R. (1), K. L. (1), B. G. (1) zostali oskarżeni o to, że:

I. w okresie co najmniej od czerwca 2002 roku do października 2006 r. w S., B., W. oraz na terenie innych miejscowości w kraju, wspólnie i w porozumieniu, pod kierownictwem innej ustalonej osoby, przy czym G. R. (1) będący członkiem Zarządu oraz pełniącym funkcję kierownika w Spółce z o.o. (...) i (...) z siedzibą w S., B. G. (1) będąca samodzielną księgową w tej Spółce, jak też w okresie od kwietnia 2004 roku do marca 2006 roku K. L. (1) będący przedstawicielem handlowym w tej Spółce brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej, której celem było pozyskiwanie podmiotów, na rzecz których Spółka (...) świadczyła usługi w zakresie ochrony nieruchomości przy użyciu paneli antywłamaniowych, poprzez korupcję osób pełniących funkcje publiczne i reprezentujące te podmioty, fałszowanie dokumentacji związanej z działalnością gospodarczą, poświadczanie nieprawdy w tej dokumentacji, jak również posługiwanie się fałszywą dokumentacją przy rozliczaniu Spółki (...) z należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa oraz przy wykazywaniu wyników finansowych tego podmiotu zwierzchnictwu grupy (...) w W. (...) do której spółka (...) należała oraz posługiwanie się nią przy rozliczaniu wydatków poniesionych na korzyści majątkowe dla osób korumpowanych,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

nadto **G. R. (1)** został oskarżony o to, że:

II. w okresie od czerwca 2002 roku do sierpnia 2006 roku w S., W., B., G. oraz w innych miastach na terenie kraju, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc zatrudnionym w Spółce z o.o. (...) z siedzibą w S. na stanowisku kierownika Spółki, będąc również członkiem jej Zarządu, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, udzielał korzyści majątkowych osobom pełniącym funkcje publiczne w jednostkach organizacyjnych dysponujących środkami publicznymi, w związku z podejmowaniem przez nie działań i decyzji dotyczących wyboru firm świadczących usługi w zakresie ochrony nieruchomości:

1) w okresie od 3 czerwca 2002 roku do 31 maja 2003 roku w S. wielokrotnie udzielał korzyści majątkowych, w formie zapłaty za rzekomą usługę w zakresie kontroli obiektów ochraniających przez spółkę (...) (ówcześnie funkcjonującą pod nazwą (...)), w łącznej kwocie 2.770 zł pełniącemu funkcję Kierownika S. (...) w B., a następnie funkcję Zastępcy Dyrektora tego Oddziału S. W., w zamian za obietnicę zlecenia jego firmie wykonywania usług w zakresie ochrony nieruchomości pozostających w zasobach O. (...) w B.,

2) w okresie od września 2003 roku do czerwca 2004 roku w G. wielokrotnie udzielał korzyści majątkowych w kwotach od 1.500 zł do 3.000 zł, łącznie nie mniej niż 7.000 zł K. K. (3) - Kierownikowi A. (...) w G. w zamian za obietnicę podpisania umów ze Spółką (...) przy zabezpieczaniu nieruchomości pozostających w zasobach tego Zakładu położonych w G. przy ul. (...),

3) w okresie od 3 do 5 października 2003 roku udzielił K. K. (3) korzyści majątkowej w formie sponsorowania pobytu jego oraz jego żony w hotelu (...) w S. w zamian za obietnicę podpisania umów ze Spółką (...) na ochronę wyżej wymienionych obiektów w G.,

4) w styczniu 2004 roku we W. udzielił korzyści majątkowej w kwocie 3000 zł, zaś w lutym 2004 roku w B. w kwocie nie mniejszej niż 2000 zł S. Z. (1) Dyrektora A. (...) w B., w zamian za obietnicę zawarcia ze Spółką (...) umów na zabezpieczenie nieruchomości pozostających w zasobach tego Oddziału (...),

5) w dniu 20 maja 2004 roku w B., udzielił korzyści majątkowej w kwocie 3.500 zł za pośrednictwem K. L. (1) S. W. za umożliwienie wygrania przez (...) przetargu na zabezpieczenie nieruchomości przy ul. (...) w B.,

6) w dniu 15 marca 2005 roku w miejscowości O. udzielił korzyści majątkowej w kwocie 9 000 zł S. W. w zamian za podpisanie umowy o ochronę mienia z (...) w B. nr(...)z dnia 28 grudnia 2004 roku, w której określono jednorazową płatność za usługę 90 000 zł netto,

7) w dniu 21 kwietnia 2005 roku w B. udzielił , za pośrednictwem K. L. (1), S. W. korzyści majątkowej w kwocie ok. 3000 zł w zamian za obietnicę umożliwienia wygrania kolejnego przetargu przez Spółkę (...) na zabezpieczenie nieruchomości pozostających w zasobach tego O. (...) w B.,

8) w okresie od stycznia 2004 roku do grudnia 2005 roku w S. wielokrotnie w 2004 roku udzielał korzyści majątkowych w formie zaproszeń na obiady w restauracjach (...) oraz w 2005 roku trzykrotnie udzielił korzyści majątkowej w kwotach 3.000, 1.500 zł i 500 zł B. P. specjalście w Sekcji A. (...) O. (...) w S. w zamian za uwzględnienie interesu spółki (...) przy typowaniu, nieruchomości pozostających w zasobach tego Oddziału A. do mechanicznej formy ich zabezpieczenia,

9) w październiku 2006 roku w G. udzielił korzyści majątkowej w kwocie 3000 zł K. K. (3) - pełniącemu funkcję Głównego Specjalisty ds. Z. (...) w G. w zamian za obietnicę dalszej współpracy ze Spółką (...) przy zabezpieczaniu nieruchomości pozostających w zasobach tego podmiotu,

tj. o czyn z art. 229 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. w okresie od 9 lutego 2005 roku do 17 marca 2005 roku w S., w krótkich odstępach czasu, działając ze z góry powziętym zamiarem i w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nakłonił A. S., tj. osobę uprawnioną do wystawiania dokumentów w imieniu spółki cywilnej (...) z siedzibą w S. do poświadczenia nieprawdy poprzez zawyżenie wartości faktury VAT (...) i dowodu wpłaty KP gotówki w kwocie 5.604,68 zł o 3000 zł, za usługę naprawy samochodu wykonaną dla Spółki z o.o. (...) z siedzibą w S., które to okoliczności miały znaczenie prawne i dokumentów tych użył on następnie, przedkładając je do zaksięgowania w Spółce (...),

tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zw. z art. 11§ 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IV. w dniu 31 marca 2006 roku działając ze z góry powziętym zamiarem, w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nakłonił A. S. - osobę uprawnioną do wystawiania dokumentów w imieniu spółki cywilnej (...) z siedzibą w S. do poświadczenia nieprawdy poprzez wystawienie faktury VAT (...) oraz dowodu wpłaty KP potwierdzającego przyjęcie do kasy spółki (...) kwoty 24 400 zł za rzekomo wykonaną usługę „usunięcia zniszczonej powłoki farby i nałożenia nowej na panelach ochronnych” na rzecz spółki (...), których to dokumentów użył on następnie przedkładając je do zaksięgowania w Spółce (...),

tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 273 w zw. z art. 11 § 2 k.k. zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

V. w dniu 25 marca 2005 roku w S. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, będąc w Spółce (...) osobą uprawnioną do wystawiania faktur poświadczył nieprawdę w fakturze VAT nr (...) wystawionej przez Spółkę (...) dla O. (...) A. w W. za rzekomą usługę w zakresie zabezpieczania nieruchomości, pozostającej w zasobach A.O. (...) w W. panelami antywłamaniowymi (...), wiedząc, że faktycznie usługi tej nie wykonano,

tj. o czyn. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VI. w marcu 2005 roku w S. działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa posłużył się, przedkładając do zaksięgowania w Spółce (...) z siedzibą w S. nierzetelną fakturą Vat: - nr (...) z dnia 9 lutego 2005 roku wystawioną przez Spółkę (...) z siedzibą w S., co do której wiedział, że poświadczono w niej nieprawdę w zakresie dotyczącym wartości wykonanych usług,

tj. o czyn z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s.

VII. w styczniu i w marcu 2006 roku w S., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw posługiwał się, przedkładając do zaksięgowania w Spółce (...) z siedzibą w S. nierzetelne faktury Vat:

- nr (...) z dnia 9 stycznia 2006 roku wystawioną przez firmę (...) z siedzibą w W.,

- nr (...) z dnia 31 marca 2006 roku wystawioną przez Spółkę (...) z siedzibą w S.,

o których wiedział, że dotyczą faktycznie nie wykonanych usług w zakresie konserwacji systemu zabezpieczeń (...),

tj. o czyn z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s.

VIII. w okresie od marca 2005 roku do stycznia 2006 roku w S. wielokrotnie w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu nabywał od K. L. (1) spirytus, będący wyrobem akcyzowym, stanowiący przedmiot przestępstwa z art. 63 k.k.s., łącznie nie mniej niż 300 litrów, to jest w ilości, wskazującej na zamiar wprowadzenia go do obrotu, przy czym wartość uszczuplonego podatku akcyzowego od tej ilości spirytusu stanowiła kwotę 13 104 zł,

tj. o czyn z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

nadto **K. L. (1)** został oskarżony o to, że:

IX. w okresie od kwietnia 2004 roku do sierpnia 2005 roku w S., W., B. oraz w innych miastach na terenie kraju, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, będąc zatrudnionym w Spółce z o.o. (...) z siedzibą w S. na stanowisku przedstawiciela handlowego, udzielał korzyści majątkowych osobom pełniącym funkcję publiczne w jednostkach organizacyjnych dysponujących środkami publicznymi, w związku z pełnieniem przez nie tych funkcji oraz za naruszanie przez nie przepisów prawa, jak też skłaniając je do naruszania przepisów prawa, związanych z wyborem ofert dotyczących świadczenia usług w zakresie ochrony nieruchomości:

1) w okresie od kwietnia do września 2004 roku w W. około 15 razy, udzielił korzyści majątkowych H. Z. Dyrektora O. (...) w W. i M. P. (1) Kierownikowi W. (...) w W., zapraszając ich na obiady w restauracjach: w hotelu (...) i innych, przy czym rachunki za posiłki oraz spożyty wówczas alkohol wynosiły ok. 600 zł w każdym z tych przypadków, co czynił w zamian za przychylny stosunek wyżej wymienionych osób do Spółki (...), jako oferującej usługi w zakresie zabezpieczania nieruchomości,

2) w okresie od kwietnia do września 2004 roku oraz w 2005 roku wielokrotnie udzielał H. D. i M. P. (1) korzyści majątkowej udostępniając im za darmo środek (...) Spółki (...) do przewozu drewna, w zamian za przychylny stosunek wyżej wymienionych do Spółki (...), jako oferującej usługi w zakresie zabezpieczania nieruchomości,

3) w dniu 20 maja 2004 roku w B., na polecenie G. R. (1) przekazał pieniądze w kwocie 3 500 zł S. Z. (1) Dyrektora A. (...) w B. za umożliwienie zabezpieczenia przez Spółkę (...) nieruchomości pozostającej w zasobach tego Oddziału przy ul. (...) w B.,

4) w dniu 26 listopada 2004 roku w W. wręczył M. P. (1) - kierownikowi W. (...) w W. pieniądze w kwocie 3000 zł do podziału dla niego, K. B. (1) i H. D. tj. Dyrektora O. (...) oraz jego Z., za przyjęcie wbrew zasadom, wynikającym z ustawy o zamówieniach publicznych, oferty świadczenia usług w zakresie ochrony nieruchomości, pozostających w zasobach tego O. (...) na terenie M. i S.,

5) w dniu 24 stycznia 2005 roku w W. wręczył M. P. (1) i H. D. korzyść majątkową w kwocie 2000 zł, za przyjęcie oferty (...) w zakresie ochrony nieruchomości usytuowanych przy ul. (...) w W., wbrew zasadom określonym w ustawie o zamówieniach publicznych,

6) w dniu 2 lutego 2005 roku w miejscowości Z. wręczył M. P. (1) kwotę 500 zł, za umożliwienie wykonania usługi polegającej na zabezpieczeniu obiektu znajdującego się na terenie tej miejscowości,

7) w dniu 2 marca 2005 roku przekazał 150 litrów spirytusu, nielegalnego pochodzenia, M. P. (1) i H. D., tytułem gratyfikacji za obietnicę przyjęcia do realizacji przez A. (...) dwóch fikcyjnych faktur wystawionych przez (...) na kwoty 24.560 zł i 30.000 zł,

8) w dniach od 7 do 9 marca 2005 roku w celu uzyskania przychylności dla reprezentowanej przez siebie Spółki (...), podczas przetargów na ochronę nieruchomości znajdujących się w zasobach A. (...) w W., dokonał opłat za pobyt w hotelach i nocnych lokalach K. B. (1) i M. P. (1) podczas ich pobytu w N., które łącznie stanowiły kwotę ok. 800 euro,

9) w dniu 22 kwietnia 2005 roku w W. przekazał M. P. (1) dla H. D. kwotę 2000 zł, za umożliwienie wygrania przetargu na zabezpieczenie obiektów znajdujących się w miejscowościach M., B., P., P., J.,

10) w dniu 22 kwietnia 2005 roku w W. za wygranie przetargu na zabezpieczenie nieruchomości w wyżej wskazanych miejscowościach obiecał M. P. (1) zorganizowanie i opłacenie wyjazdu oraz pobyt i zatrudnienie jego córki S. P. (1) w N.,

11) w dniu 5 maja 2005 roku w W. wręczył M. P. (1) pieniądze w kwocie 2000 zł w zamian za umożliwienie wygrania przetargu na usługę, polegającą na zabezpieczeniu nieruchomości przy ul. (...) w W.,

12) w maju 2005 roku w miejscowości C. udzielił korzyści majątkowej w formie zaproszenia do udziału w imprezie towarzyskiej z wyżywieniem, alkoholem K. B. (1) i H. D. w zamian za umożliwienie wygrania przetargu dotyczącego zabezpieczenia nieruchomości przy ul. (...) w W., przy czym koszt tej imprezy zamknął się kwotą 1500 zł,

13) w dniu 21 kwietnia 2005 roku w B. przekazał kwotę ok. 3000 zł od G. R. (1) S. Z. (1) Dyrektora O. (...) w B., w zamian za umożliwienie wygrania przetargu przez Spółkę (...) na zabezpieczenie nieruchomości pozostających w zasobach tego Oddziału,

14) w lipcu 2005 roku udzielił korzyści mającej K. B. (1) poprzez partycypowanie z ramienia Spółki (...), w kosztach rejsu do Szwecji, w którym udział wziął K. B. (1) oraz jego znajomi, w zamian za umożliwianie wygrywania przetargów na ochronę nieruchomości (...) przez tę Spółkę, w ten sposób, że zapłacił kwotę 5000 zł, dokonał opłaty za paliwo do autokaru, a nadto zakupił dla K. B. (1) sprzęt wędkarski, co łącznie stanowiło kwotę 8800zł,

15) na przełomie lipca i sierpnia 2005 roku przekazał za pośrednictwem konta S. P. (2) kwotę 2000 zł na rzecz H. D., w zamian za umożliwienie wygrania przez (...) przetargu na zabezpieczenie nieruchomości w M.,

tj. o czyn z art. 229 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.w. k.k.w. zw. z art. 65 § 1 k.k.

X. we wrześniu 2005 roku w S., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu i działając w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw, przedłożył do zaksięgowania w Spółce (...) z siedzibą w S. faktury Vat:

- nr (...) z dnia 14 września 2005 roku wystawioną przez Spółkę z o.o. (...) z siedzibą w W.,

- nr (...) z dnia 14.01.2006 roku wystawioną przez firmę (...) z siedzibą w K., dotyczące usług w zakresie konserwacji systemu zabezpieczeń (...), co do których miał świadomość, że są dokumentami, w których poświadczono nieprawdę,

tj. o czyn z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6§ 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s.

XI. w okresie od marca 2005 roku do stycznia 2006 roku w Ł. wielokrotnie w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu nabywał od nieustalonej osoby spirytus, będący wyrobem akcyzowym, stanowiący przedmiot

przestępstwa z art. 63 k.k.s., łącznie nie mniej niż 4.200 litrów, to jest w ilości wskazującej na zamiar wprowadzenia go do obrotu, przy czym wartość uszczuplonego podatku akcyzowego od tej ilości spirytusu stanowiła kwotę 183.456 zł,

tj. o czyn z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

XII. w dniu 27 kwietnia 2005 roku w W. podrobił podpis H. Z. Dyrektora O. (...) w W. na wezwaniu do potwierdzenia salda skierowanym przez spółkę (...) do A. (...) w W., w celu użycia tego dokumentu jako autentycznego w rozliczeniach należności między tymi dwoma podmiotami, po czym dokument tak podrobiony przedłożył w spółce (...), w celu uwzględnienia go w rozliczeniach z A.,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIII. w okresie od 25 marca 2005 roku do 31 lipca 2005 roku w S. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, polegającej na wykazaniu lepszych niż rzeczywiste wyników swojej spółki w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, nakłaniał osoby uprawnione do wystawiania dokumentów w spółce (...) do poświadczenia nieprawdy w fakturach VAT:

- G. R. (1) w fakturze nr (...) z dnia 25 marca 2005 r.,

- B. G. (1) w fakturach nr (...) z dnia 31 lipca 2005 r. i nr (...) z dnia 31 lipca 2005 r.,

wystawionych dla O. (...) w W. za rzekome usługi w zakresie zabezpieczania nieruchomości pozostających w zasobach A. panelami antywłamaniowymi (...), podczas, gdy wiedział, że usług tych nie wykonywano,

tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

nadto **B. G. (1)**, o to, że:

XIV. w dniu 31 lipca 2005 roku w S. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, poprzez zaprezentowanie lepszych wyników finansowych spółki, będąc w Spółce (...) osobą uprawnioną do wystawiania faktur poświadczyła nieprawdę w fakturach VAT nr (...) wystawionych przez Spółkę (...) dla O. (...) w W. za rzekome usługi w zakresie zabezpieczania nieruchomości w M., pozostającej w zasobach A. (...) w W. panelami antywłamaniowymi (...), wiedząc, że faktycznie usługi te nie zostały wykonane,

tj. o czyn z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XV. w dniu 30 września 2006 roku w S., działając w zorganizowanej grupie przestępczej i będąc uprawnioną do wystawiania dokumentów w imieniu Spółki z o.o. (...) z siedzibą w S., w celu osiągnięcia korzyści osobistej i majątkowej przez Prezesa Zarządu Spółki (...) w postaci pozytywnej oceny jego działalności przez zwierzchników z grupy kapitałowej, do której wskazana firma należy, jak też gratyfikacji finansowej wynikającej z takiej oceny, wystawiła fakturę dotyczącą sprzedaży 1000 sztuk paneli do zabezpieczeń systemu (...) na rzecz O. (...) w B. wartości netto 120 000 zł, poświadczając w ten sposób nieprawdę, co do faktu zawarcia tej transakcji, po czym faktura ta została ujęta w dokumentacji księgowej obu wskazanych na niej firm

tj. o czyn z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVI. w okresie od 14 września 2005 roku do 31 marca 2006 roku w S., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, pełniąc funkcję samodzielnej księgowej w Spółce z o.o. (...) z siedzibą w S. i będąc odpowiedzialną za prowadzenie ksiąg rachunkowych tego podmiotu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, podawała w tych księgach nierzetelne dane dotyczące rzekomego świadczenia usług w zakresie naprawy i konserwacji systemu (...) księgując faktury Vat:

- nr (...) z dnia 14 września 2005 roku na kwotę 5.100 zł wystawioną przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

- nr (...) z dnia 9 stycznia 2006 roku na kwotę 14 640 zł wystawioną przez firmę (...) w W., -nr (...) z dnia 31 marca 2006 roku na kwotę 24 400 zł wystawioną przez (...) s.c. w S.,

i składając w tym zakresie nieprawdziwe deklaracje podatkowe naraziła Skarb Państwa na uszczuplenie podatku Vat w kwocie 7.959,67 zł,

tj. o czyn z art. 56 §3 k.k.s. w zb. z art. 61 §1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s.

K. K. (3) został oskarżony o to, że:

XVII. w okresie od września 2003 roku do czerwca 2004 roku w G., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, pełniąc funkcję KierownikaA. (...)w G., przyjmował wielokrotnie korzyści majątkowe w kwotach od 1.500 zł do 3.000 zł oraz w formie sponsorowania pobytu jego oraz jego żony w okresie od 03 do 05 października 2003 roku w Hotelu (...) w S. od G. R. (1), reprezentującego Spółkę z o.o. (...) i (...) z siedzibą w S. w zamian za obietnicę przekazywania temu podmiotowi do ochrony pozostających w zasobachZ. (...) w G. nieruchomości:

- przy ul. (...) w G.,

- przy ul. (...) w G.,

- przy ul. (...) w G.,

- przy ul. (...) w G.,

w łącznej kwocie nie mniejszej niż 7.000 zł,

tj. o czyn z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XVIII. w październiku 2006 roku w G., pełniąc funkcję Głównego Specjalisty ds. Z. (...) w G. przyjął korzyść majątkową w kwocie 3.000 zł od G. R. (1), reprezentującego Spółkę z o.o. (...) i (...) z siedzibą w S., w zamian za obietnicę dalszej współpracy przy zabezpieczeniach nieruchomości pozostających w zasobach tegoZ. (...),

tj. o czyn z art. 228 § 1 k.k.

B. P. został oskarżony o to, że:

XIX. w okresie od stycznia 2004 roku do grudnia 2005 roku w S., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w związku z pełnieniem funkcji publicznej tj. specjalisty w SekcjiA. (...) w S.:

- wielokrotnie w 2004 roku przyjmował korzyści majątkowe w formie

zaproszeń na obiady w restauracjach (...),

- trzykrotnie zaś w 2005 roku przyjął gotówkę w kwotach: 3000 zł, 1500 zł oraz 500 zł

od G. R. (1) reprezentującego Spółkę z o.o. (...) z siedzibą w S. w zamian za uwzględnienie interesu tego podmiotu przy typowaniu nieruchomości pozostających w zasobach O. (...) w S. do mechanicznej formy ich zabezpieczenia, czym umożliwiał następnie wybór tej Spółki spośród podmiotów oferujących usługi w tym zakresie,

tj. o czyn z art. 228 § 1 k.k.w. zw. z art. 12 k.k.

XX. w dniu 21 maja 2007 roku w S. posiadał bez wymaganego zezwolenia 20 sztuk amunicji myśliwskiej do sztucera oznakowanej (...),

tj. o czyn z art. 263 § 2 k.k.

K. B. (1), H. D., M. P. (1), R. S. (1) zostali oskarżeni o to, że:

XXI. w okresie od listopada 2004 roku do marca 2006 roku w W. H. D. - pełniący funkcję Z. D. O. (...) w W., M. P. (1) pełniący funkcję Kierownika Sekcji A. (...) oraz od września 2005 roku R. S. (1) nie będący pracownikiem A. (...) brali udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, którą kierował K. B. (1) będący jednocześnie Dyrektorem tego O. (...), przy czym funkcjonowanie tej grupy związane było ze współpracą O. (...) w W. ze spółką (...) z siedzibą w S., świadcząca usługi w zakresie ochrony nieruchomości na rzecz tego Oddziału, w ramach której dopuszczano się nielegalnego wyprowadzania środków finansowych z A., uzyskiwania korzyści majątkowych przez osoby pełniące funkcje publiczne w tym Oddziale, jak również załatwiania i wykorzystywania fikcyjnych faktur, mających stanowić oficjalne pokrycie kosztów Spółki (...), przeznaczonych na korzyści majątkowe,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k., zaś w stosunku do K. B. (1) o czyn z art. 258 § 3 k.k.

nadto **K. B. (1)** został oskarżony, o to że:

XXII. w okresie do 26 listopada 2004 roku do grudnia 2005 roku pełniąc funkcję Dyrektora O. (...) w W., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich ostępach czasu w W., W. oraz w innych miejscowościach w kraju, działając w grupie przestępczej, przyjmował korzyści majątkowe, w tym również w związku z pełnieniem wskazanej funkcji za zachowania stanowiące naruszanie przepisów prawa, związane z wyborem ofert, dotyczących świadczenia usług ochrony nieruchomości pozostających w zasobach A. (...) w W.:

1) w dniu 26 listopada 2004 roku w W. przyjął od K. L. (1) przedstawiciela handlowego Spółki (...) za pośrednictwem M. P. (1) - Kierownika W. (...) w W. pieniądze w kwocie 1500 zł, za przyjęcie wbrew zasadom, wynikającym z ustawy o zamówieniach publicznych, oferty świadczenia usług w zakresie ochrony nieruchomości, dotyczących obiektów pozostających w zasobach tego O. (...) A. na obszarze M. i S.,

2) w dniu 24 stycznia 2005 roku w W. przyjął od K. L. (1) za pośrednictwem M. P. (1) i H. Z.O. (...) w W. korzyść majątkową w kwocie 1000 zł, za przyjęcie oferty (...) w zakresie ochrony nieruchomości usytuowanych przy ul. (...) w W., wbrew zasadom określonym w ustawie o zamówieniach publicznych,

3) w dniach od 7 do 9 marca 2005 roku przyjął wraz z M. P. (1) od K. L. (1) korzyść majątkową wartości ok. 800 euro w formie sponsorowania jego pobytu w hotelach i lokalach nocnych podczas ich wizyty w N. na zaproszenie O. (...) w zamian za swoją przychylność wobec Spółki (...), w związku z wyborem ofert tego podmiotu w zakresie usług na ochronę nieruchomości, znajdujących się w zasobach A. (...) w W.

4) w dniu 5 maja 2005 roku w W. przyjął od K. L. (1) za pośrednictwem M. P. (1) pieniądze w kwocie 1000 zł w zamian za umożliwienie wygrania przetargu na usługę, polegającą na zabezpieczeniu przez (...) nieruchomości przy ul. (...) w W.,

5) w maju 2005 roku w miejscowości C. przyjął korzyść majątkową w formie udziału w imprezie towarzyskiej z wyżywieniem i alkoholem, sponsorowanej przez Spółkę (...) w zamian za umożliwienie wygrania przetargu dotyczącego zabezpieczenia nieruchomości przy ul. (...) w W., przy czym koszt tej imprezy zamknął się w kwocie 1500 zł,

6) w lipcu 2005 roku w W. zażądał od K. L. (1) partycypowania przez Spółkę (...), w kosztach rejsu do S., w którym wziął on udział wraz ze swoimi znajomymi oraz zakupienia dla niego osobiście sprzętu wędkarskiego, co łącznie stanowiło kwotę 8800 zł, w zamian za umożliwianie wygrywania kolejnych przetargów na ochronę nieruchomości A. przez tę Spółkę,

7) w grudniu 2005 roku w W. wziął udział w imprezie towarzyskiej w hotelu (...) sponsorowanej przez (...) oraz przyjął osobiście od L. L. D. pieniądze w kwocie 10 000 zł za zapewnienie dalszej współpracy przez A. (...) w zakresie ochrony nieruchomości przez Spółkę (...),

8) w różnych terminach w 2005 roku uczestniczył w kilku innych imprezach towarzyskich organizowanych i sponsorowanych przez (...), które odbyły się w miejscowościach C., K. G., B. oraz w W. w lokalu (...), w zamian za przychyłność w zakresie współpracy Spółki (...) z A.,

tj. o czyn z art. 228 § 1,3,4 k.k.w. zw. z art. 11 § 2 k.k.w. zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXIII. w okresie od kwietnia 2004 roku do marca 2006 roku w W., pełniąc funkcję Dyrektora O. (...) w W. nie dopełnił swoich obowiązków w zakresie zapewnienia nadzoru nad należyłą ochroną i zabezpieczeniem przed zniszczeniem oraz pogorszeniem stanu nieruchomości przejętych przez Agencję poprzez: -brak właściwego nadzorowania realizacji umów zawartych ze Spółką z o.o. (...) i (...) z siedzibą w S., świadczonych w zakresie ochrony nieruchomości w miejscowościach J., P., M., S., H., L. oraz przy ul. (...) w W., w wyniku czego doszło do zainstalowania znacznie mniejszej liczby zabezpieczeń mechanicznych na tych obiektach, niż przewidywały umowy i za co O. (...) w W. uiścił należności wynikające z umów,

- zawarcie umów ze Spółką (...) w zakresie sprawowania przez ten podmiot ochrony osobowej obiektów w miejscowościach T. i G., pomimo iż podmiot ten nie posiadał stosownych uprawnień i właściwych środków do wykonywania takiej ochrony,

czym działał na szkodę interesu publicznego, w szczególności A.

M. (...),

tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

nadto **H. D.** został oskarżony, o to, że:

XXIV. w okresie od kwietnia 2004 roku do sierpnia 2005 roku pełniąc funkcję Zastępcy Dyrektora O. (...) w W., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu w W. oraz w innych miejscowościach w kraju, działając w grupie przestępczej oraz czyniąc sobie z popełniania przestępstw stale źródło dochodu, przyjmował korzyści majątkowe w związku z pełnieniem tej funkcji, w tym również za zachowania stanowiące naruszenie przepisów prawa, związane z wyborem ofert dotyczących świadczenia usług ochrony nieruchomości, pozostających w zasobach A. (...) w W.:

1) w okresie od kwietnia do września 2004 roku około 15 razy, przyjmował od K. L. (1) przedstawiciela handlowego Spółki (...) wraz z M. P. (1) kierownikiem W. (...) O. (...) w W. korzyści majątkowe w formie zaproszeń na obiady w restauracjach (...) w hotelu (...) i w innych, przy czym rachunki za te posiłki oraz spożyty wówczas alkohol wynosiły ok. 600 zł w każdym z tych przypadków, co czynił w zamian za przychylny stosunek do Spółki (...), jako oferującej usługi w zakresie zabezpieczania nieruchomości pozostających w zasobach A.,

2) w okresie od kwietnia do września 2004 roku oraz bliżej nieustalonych dniach 2005 roku wielokrotnie wraz z M. P. (1) przyjmował od K. L. (1) korzyści majątkowe, polegające na nieodpłatnym wykorzystywaniu środka (...) Spółki (...) do przewozu drewna, w zamian za przychylny stosunek do Spółki (...), jako oferującej usługi w zakresie zabezpieczania nieruchomości pozostających w zasobach A.,

3) w dniu 26 listopada 2004 roku w W. przyjął od K. L. (1) za pośrednictwem M. P. (1) pieniądze w kwocie 750 zł, za przyjęcie wbrew zasadom wynikającym z ustawy o zamówieniach publicznych, oferty świadczenia usług w zakresie ochrony nieruchomości, dotyczących obiektów pozostających w zasobach tego O. (...) na obszarze M. i S.,

4) w dniu 24 stycznia 2005 roku w W. przyjął od K. L. (1) za pośrednictwem M. P. (1) korzyść majątkową w kwocie 500 zł, za przyjęcie oferty (...) w zakresie ochrony nieruchomości usytuowanych przy ul. (...) w W., wbrew zasadom określonym w ustawie o zamówieniach publicznych,

5) w dniu 22 kwietnia 2005 roku w W. przyjął od K. L. (1) za pośrednictwem M. P. (1) kwotę 2000 zł, za umożliwienie jego firmie wygrania przetargu na zabezpieczenie obiektów, znajdujących się w miejscowościach M., B., P., P., J.,

6) w dniu 5 maja 2005 roku w W. przyjął od K. L. (1) za pośrednictwem M. P. (1) pieniądze w kwocie 500 zł w zamian za umożliwienie wygrania przetargu na usługę, polegającą na zabezpieczeniu przez (...) nieruchomości przy ul. (...) w W.,

7) w maju 2005 roku w miejscowości C. wraz z K. B. (1) przyjął korzyść majątkową w formie udziału w imprezie towarzyskiej z wyżywieniem i alkoholem, sponsorowanej przez Spółkę (...) w zamian za umożliwienie wygrania przetargu dotyczącego zabezpieczenia nieruchomości przy ul. (...) w W., przy czym koszt tej imprezy zamknął się kwotą 1500 zł,

8) w lipcu 2005 roku w W. przyjął za pośrednictwem K. B. (1) od K. L. (1) pieniądze w kwocie 5 000 zł jako udział Spółki (...) w kosztach rejsu do S., w zamian za umożliwianie wygrywania kolejnych przetargów na ochronę nieruchomości A. przez tę Spółkę,

9) na przełomie lipca i sierpnia 2005 roku przyjął od K. L. (1) za pośrednictwem konta S. P. (2) pieniądze w łącznej kwocie 2000 zł, w zamian za umożliwienie wygrania przez (...) przetargu na zabezpieczenie nieruchomości w M.,

tj. o czyn z art. 228 § 1,3 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXV. w styczniu 2006 roku w W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, działając w grupie przestępczej, nakłonił J. T. będącego w firmie (...) z siedzibą w K., osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów, do poświadczenia nieprawdy w fakturze VAT (...) z dnia 14 stycznia 2006 roku, dla Sp. z o.o. (...) dotyczącej rzekomo wykonanej dla tego podmiotu usług, w zakresie konserwacji, naprawy i przeglądu systemów (...), za którą rzekomo uiszczono kwotę 14 640 zł, w celu użycia tej faktury do legalizacji wydatków poniesionych przez (...) na korzyści majątkowe udzielane osobom pełniącym funkcje publiczne w A. (...),

tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k.w. zw. z art. 271 § 3 k.k.w. zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXVI. w okresie od lutego 2004 roku do 31 maja 2006 roku w W. pełniąc funkcję Zastępcy Dyrektora O. (...) w W. i dalej od 01 czerwca 2006 roku do stycznia 2007 roku funkcję Dyrektora tego Oddziału, będąc w związku z tym zobowiązany do sprawowania nadzoru nad Sekcją A. (...), a w tym nad realizacją usług w zakresie technicznego utrzymania i ochrony nieruchomości znajdujących się w zasobach wyżej wskazanego O. (...), nie dopełnił ciężących na nim w tym zakresie obowiązków i poprzez:

- brak właściwego nadzoru nad realizacją umów związanych z ochroną nieruchomości w miejscowościach J., P., M., S., H., L. oraz przy ul. (...) w W. realizowanych przez Spółkę z o.o. (...) i (...) z siedzibą w S., i dopuścił się zainstalowania znacznie mniejszej liczby zabezpieczeń na tych obiektach, niż przewidywały to umowy,

- powierzenie ochrony osobowej obiektów w miejscowościach T. i G. firmie (...), pomimo iż Spółka ta nie posiadała stosownych uprawnień do pełnienia tego rodzaju ochrony,

- zezwalanie na realizację zleceń w zakresie ochrony obiektów przez Spółkę (...) zanim następowało rozstrzygnięcie przetargów na świadczenie tych usług w miejscowościach M. i J.,

- nie podjęcie działań zmierzających do obmiarowania, wyceny oraz dokumentacji sposobu zagospodarowania drewna pochodzącego z wycinek drzew i krzewów przeprowadzonych na terenie nieruchomości w W. przy ul. (...), ul. (...), przy ul. (...) oraz na terenie sąsiadującym z T. M. i w miejscowości K., działał na szkodę interesu publicznego, w szczególności A. (...) w W.,

tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

nadto **M. P. (1)** został oskarżony o to, że:

XXVII. w okresie od kwietnia 2004 roku do 5 maja 2005 roku pełniąc funkcję kierownika Sekcji A. (...) O. (...) w W., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w W. oraz w Z. działając w grupie przestępczej oraz czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, przyjmował korzyści majątkowe w związku z pełnieniem tej funkcji, w tym również za zachowania stanowiące naruszenie przepisów prawa, związane z wyborem ofert, dotyczących świadczenia usług ochrony nieruchomości pozostających w zasobach A. (...) w W.:

1) w okresie od kwietnia do września 2004 roku około 15 razy, wraz z H. Z. Dyrektora O. (...) w W. przyjmował od K. L. (1) przedstawiciela handlowego Spółki (...) zaproszenia na obiady w restauracjach (...) w hotelu (...) i innych, przy czym rachunki za te posiłki oraz spożyty wówczas alkohol wynosiły ok. 600 zł w każdym z tych przypadków, co czynił w zamian za przychylny stosunek do Spółki (...), jako oferującej usługi w zakresie zabezpieczania nieruchomości pozostających w zasobach A.,

2) w okresie od kwietnia do września 2004 roku oraz w 2005 roku wielokrotnie wraz z H. D. przyjmował od K. L. (1) korzyść majątkową polegającą na nieodpłatnym wykorzystywaniu środka (...) Spółki (...) do przewozu drewna, w zamian za przychylny stosunek do Spółki (...), jako oferującej usługi w zakresie zabezpieczania nieruchomości pozostających w zasobach A.,

3) w dniu 22 kwietnia 2005 roku w W. przyjął dla H. D. kwotę 2000 zł, za umożliwienie wygrania przetargu na zabezpieczenie obiektów znajdujących się w miejscowościach M., B., P., P., J.,

4) w dniu 26 listopada 2004 roku w W. przyjął od K. L. (1) pieniądze w kwocie 3000 zł, za przyjęcie wbrew obowiązującym zasadom, wynikającym z ustawy o zamówieniach publicznych, oferty świadczenia usług w zakresie ochrony nieruchomości, dotyczących obiektów pozostających w zasobach tego O. (...) na obszarze M. i S., z czego jedna czwarta tej kwoty była przeznaczona dla niego,

5) w dniu 24 stycznia 2005 roku w W. przyjął od K. L. (1) korzyść majątkową w kwocie 2000 zł, za przyjęcie oferty (...) w zakresie ochrony nieruchomości usytuowanych przy ul. (...) w W., wbrew zasadom określonym w ustawie o zamówieniach publicznych, z czego jedna czwarta tej kwoty była przeznaczona dla niego,

6) w dniach od 7 do 9 marca 2005 roku przyjął wraz z K. B. (1) od K. L. (1) korzyść majątkową wartości 800 euro w formie sponsorowania jego pobytu w hotelach i lokalach nocnych podczas ich wizyty w N. na zaproszenie O. (...) w zamian za swoją przychylność wobec Spółki (...), podczas przetargów na ochronę nieruchomości, znajdujących się w zasobach A. (...) w W.,

7) w dniu 22 kwietnia 2005 roku w W. za umożliwienie wygrywania przetargu na zabezpieczenie nieruchomości przyjął od K. L. (1) obietnicę zorganizowania i opłacenia wyjazdu oraz pobytu jego córki S. P. (1) w N., a następnie realizację tej obietnicy przyjął,

8) w dniu 2 lutego 2005 roku w miejscowości Z. przyjął od K. L. (1) kwotę 500 zł, za umożliwienie wykonania usługi polegającej na zabezpieczeniu obiektu znajdującego się na terenie tej miejscowości,

9) w dniu 2 marca 2005 roku wspólnie z H. D. przyjął od K. L. (1) 150 litrów spirytusu, nielegalnego pochodzenia, tytułem gratyfikacji za obietnicę przyjęcia do realizacji przez A. (...) dwóch fikcyjnych faktur wystawionych przez (...) na kwoty 24.560 zł i 30.000 zł,

10) w dniu 5 maja 2005 roku w W. przyjął od K. L. (1) pieniądze w kwocie 2000 zł w zamian za umożliwienie wygrania przetargu na usługę, polegającą na zabezpieczeniu przez (...) nieruchomości przy ul. (...) w W., z czego jedna czwarta tej kwoty była przeznaczona dla niego,

tj. o czyn z art. 228 § 1 k.k.w. zb. z art. 228 § 3 k.k.w. zw. z art. 11 § 2 k.k.w. zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXVIII. w okresie od kwietnia 2004 roku do stycznia 2007 roku w W. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, pełniąc funkcję Kierownika Sekcji A. (...) w W., czyniąc sobie z popełniania tych przestępstw stałe źródło dochodu, uzależniał zawarcie umów z R. S. (2) od otrzymania od niego korzyści majątkowej w stosownej do zawieranych z nim umów wysokości, przy czym przyjmował od wyżej wymienionego między innymi za zachowania stanowiące naruszenie przepisów prawa, związane z przeprowadzaniem przetargów, dotyczących zamówień na techniczne utrzymanie obiektów znajdujących się w zasobach A. (...) w W. oraz za zlecenie usług z tego zakresu w ramach procedur pozaprzetargowych następujące korzyści majątkowe:

- w związku z rozstrzygnięciem przetargu nr (...) na rzecz firmy (...) R. S. (2) i podpisaniem z nim umowy nr (...) z dnia 05.03.2004 roku dotyczącej technicznego utrzymania nieruchomości M.-L., M., P., S. poprzez wypłatę 10% wartości netto od następujących faktur:

- nr(...) z dnia 01.04.2004 r. na kwotę netto 3.708,39 zł,
- nr (...) z dnia 04.05.2004 r. na kwotę netto 4.790 zł,
- nr(...) z dnia 01.06.2004 r. na kwotę netto 4.790 zł,
- nr (...) z dnia 01.07.2004 r. na kwotę netto 4.790 zł,
- nr(...) z dnia 02.08.2004 r. na kwotę netto 4.790 zł,
- nr(...) z dnia 01.09.2004 r. na kwotę netto 4.790 zł,
- nr (...) z dnia 01.10.2004 r. na kwotę netto 4.790 zł,
- nr(...) z dnia 02.11.2004 r. na kwotę netto 3.822,26 zł,
- nr(...) z dnia 01.12.2004 r. na kwotę netto 3.590 zł,
- nr (...) z dnia 03.01.2005 r. na kwotę netto 3.590 zł,

co łącznie stanowi kwotę co najmniej 4345 zł,

- w związku z rozstrzygnięciem przetargu nr (...) na rzecz firmy (...) R. S. (2) i podpisaniem z nim umowy nr (...) z dnia 31.12.2004 r. dotyczącej technicznego utrzymania nieruchomości M., M.-L., W. ul. (...), W. ul. (...), W. ul. (...), W. ul. (...) poprzez wypłatę 10 % wartości netto od następujących faktur:

- nr (...) z dnia 01.02.2005 r. na kwotę netto 7.538 zł,
- nr (...) z dnia 01.03.2005 r. na kwotę netto 7.538 zł,
- nr (...) z dnia 01.04.2005 r. na kwotę netto 7.538 zł,
- nr (...) z dnia 02.05.2005 r. na kwotę netto 7.538 zł,
- nr (...) z dnia 01.06.2005 r. na kwotę netto 6.763,81 zł,
- nr(...) z dnia 01.07.2005 r. na kwotę netto 6.338 zł,
- nr (...) z dnia 01.12.2005 r. na kwotę netto 6.338 zł,

- nr (...) z dnia 02.01.2006 r. na kwotę netto 5.338 zł,

co łącznie stanowi kwotę co najmniej 5493 zł,

a nadto od zleceń na wykonanie innych usług, wskazanych w fakturach:

- 200 zł od faktury nr (...) z dnia 13.04.2004 r. na kwotę netto 1.950 zł,
- 200 zł od faktury nr (...) z dnia 13.04.2004 r. na kwotę netto 1850 zł,
- 100 zł od faktury nr (...) z dnia 06.04.2004 r. na kwotę netto 1.000 zł,
- 200 zł od faktury nr (...) z dnia 04.03.2005 r. na kwotę netto 1.200 zł,
- 200 zł od faktury nr (...) z dnia 01.06.2005 r. na kwotę netto 1.950 zł,
- 100 zł od faktury nr (...) z dnia 12.07.2005 r. na kwotę netto 1.000 zł,
- 100 zł od faktury nr (...) z dnia 27.07.2005 r. na kwotę netto 1.500 zł,
- 400 zł od faktury nr (...) z dnia 12.08.2005 r. na kwotę netto 4.300 zł,
- 200 zł od faktury nr (...) z dnia 09.09.2005 r. na kwotę netto 1.200 zł,
- 100 zł od faktury nr (...) z dnia 09.09.2005 r. na kwotę netto 1.000 zł,
- 200 zł od faktury nr (...) z dnia 14.11.2005 r. na kwotę netto 1.900 zł,
- 300 zł od faktury nr (...) z dnia 21.11.2005 r. na kwotę netto 1.900 zł,
- 300 zł od faktury nr (...) z dnia 07.12.2005 r. na kwotę netto 3.800 zł,
- 250 zł od faktury nr (...) z dnia 23.12.2005 r. na kwotę netto 2.200 zł,
- 200 zł od faktury nr (...) z dnia 28.12.2005 r. na kwotę netto 1.900 zł,
- 1.500 zł od faktury nr (...) z dnia 22.06.2006 r. na kwotę netto 10.169,60 zł,
- 500 zł od faktury nr (...) z dnia 26.06.2006 r. na kwotę netto 5.500 zł,
- 200 zł od faktury nr (...) z dnia 17.07.2006 r. na kwotę netto 1.950 zł,

przy czym łączna wartość przyjętych przez niego od R. S. (2)

korzyści majątkowych wyniosła nie mniej niż 15.088 zł,

tj. o czyn z art. 228 § 1 w zb. z art. 228 § 3 k.k. w zb. z art. 228 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXIX. w okresie od lutego 2004 roku do stycznia 2007 roku w W. pełniąc funkcję Kierownika Sekcji A. (...) w W. i będąc w związku z tym zobowiązany do sprawowania nadzoru nad wykonywaniem usług w zakresie technicznego utrzymania oraz ochrony nieruchomości znajdujących się w zasobach wyżej wskazanego Oddziału A., nie dopełnił swoich obowiązków poprzez:

- niedokonanie odbioru zabezpieczonych panelami (...) obiektów i dopuszczenie do zainstalowania tych zabezpieczeń w znacznie mniejszej liczbie, niż przewidywały to umowy zawarte ze Spółką (...), w szczególności w zakresie zabezpieczenia nieruchomości w miejscowościach J., P., M., H., S., L. oraz w W. przy ul. (...),

- zatwierdzanie pod względem merytorycznym faktur wystawionych zgodnie z treścią umów, zawartych ze Spółką (...) bez ich sprawdzania pod względem faktycznej realizacji objętych nimi zleceń,

- nie podjęcie działań zmierzających do obmiarowania, wyceny oraz dokumentacji sposobu zagospodarowania drewna pochodzącego z wycinek drzew i krzewów przeprowadzonych na terenie nieruchomości w W. przy ul. (...), ul. (...), przy ul. (...) oraz na terenie sąsiadującym z T. M. i w miejscowości K.,

- nie sporządzenie protokołu demontażu sprzętów znajdujących się na terenie nieruchomości w W. przy ul. (...) i nieruchomości w Z. wykonywanego przez firmę (...), co uniemożliwiło jednoznaczne określenie jakie i ile elementów powinno być zdeponowanych w magazynie (...),

nadto przekroczył swoje uprawnienia poprzez:

- dopuszczenie do realizacji ochrony osobowej obiektów w miejscowościach T. i G. przez firmę (...), pomimo iż Spółka ta nie posiadała stosownych uprawnień do wykonywania tego rodzaju ochrony,

- zezwolenie na realizację zleceń w zakresie ochrony obiektów przez Spółkę (...) zanim doszło do rozstrzygnięcia przetargów na świadczenie tych usług na terenie nieruchomości pozostających w zasobach A. w miejscowościach M. i J.,

czym działał na szkodę interesu publicznego w szczególności A. (...),

tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

XXX. w dniu 12 lutego 2007 roku w W. posiadał:

- dziewięć sztuk naboju pośrednich kaliber (...)

- osiem sztuk naboju pistoletowych kaliber(...) (...)

- pięć sztuk naboju pistoletowych kaliber (...)

- dwie sztuki naboju sportowych kaliber (...) (...) bez wymaganego zezwolenia,

tj. o czyn z art. 263 § 2 k.k.

XXXI. w okresie od 11 do 18 sierpnia 2005 roku w W., wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy czym M. P. (1), pełniąc funkcję Kierownika Sekcji A. (...) w W., zaś inną ustaloną osobą będącą uprawnioną do wystawiania dokumentów w imieniu firmy (...) z siedzibą w L., doprowadzili Dyrektora A. (...) w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem tego Oddziału, w ten sposób, że inna ustalona osoba poświadczyła nieprawdę w fakturze VAT nr (...), wystawionej za usługę usunięcia drzew i konarów drzew z terenu nieruchomości położonej w W. przy ul. (...) o wartości 12 810 zł, w zakresie ilości i wartości wykonanych na rzecz Oddziału Terenowego A. w W. prac, którą następnie M. P. (1) przedłożył wA. (...) w W., po uprzednim poświadczeniu jej zasadności merytorycznej, czym wprowadzili w błąd Dyrektora i innych pracowników tej jednostki organizacyjnej, co do zasadności wypłaty kwoty 12 810 zł, na rzecz firmy (...) R. S. (2), powodując szkodę w mieniu A. (...) w W. w wysokości nie mniejszej niż 6 405 zł o jaką wartość tej faktury zawyżono,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 3 w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXXII. w okresie 10 stycznia do 7 lutego 2007 roku w W., wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy czym M. P. (1), pełniąc funkcję Kierownika Sekcji A. (...) w W., zaś inna ustalona osoba będąca uprawnionym do wystawiania dokumentów w imieniu firmy (...) z siedzibą w L., doprowadzili Dyrektora A. (...) w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem tego Oddziału, w ten sposób, że inna ustalona osoba poświadczyla nieprawdę w fakturze VAT nr (...), wystawionej za usługę usunięcia konarów drzew na terenie nieruchomości położonej w miejscowości K. o wartości 2 379 zł, w zakresie ilości i wartości wykonanych na rzecz O. (...) w W. prac, którą następnie M. P. (1) przedłożył w A. (...) w W., po uprzednim poświadczeniu jej zasadności merytorycznej, czym wprowadzili w błąd Dyrektora i innych pracowników tej jednostki organizacyjnej, co do zasadności wypłaty kwoty 2.379 zł, na rzecz firmy (...) R. S. (2), powodując szkodę w mieniu A. (...) w W. w wysokości nie mniejszej niż 1.150. zł o jaką wartość tej faktury zawyżono,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

nadto **R. S. (1)** został oskarżony o to, że:

XXXIII. w okresie od 14 września 2005 roku do 26 stycznia 2006 roku w W. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw nakłaniał D. M. do podrabiania dokumentów:

- poświadczających wykonanie rzekomych usług w zakresie naprawy i konserwacji systemu (...) świadczonych na rzecz spółki (...) w postaci:

- faktury VAT nr (...) sp. z o.o. (...) z siedzibą w W. z dnia 14.09.2005 roku na kwotę 5.100 zł,

- faktury VAT nr (...) firmy (...) w W. z dnia 09.01.2006 r. na kwotę 14.640 zł,

- dowodu wpłaty kwoty 14.640 zł do firmy (...) w W. z dnia 09.01.2006,

- poświadczającego dokonanie rzekomej sprzedaży blachy perforowanej na rzecz O. (...) w postaci:

- faktury VAT nr (...) firmy (...) z siedzibą w W. z dnia 29.12.2005 r. na kwotę 70.000 zł,

- poświadczającego rzekomej usługi wykonania blachy perforowanej na rzecz O. (...) (...) w postaci:

- faktury VAT nr (...) firmy (...) z siedzibą w W. z dnia 26.01.2006 r. na kwotę 15.300 zł,

których to dokumentów firmy (...), (...) H. (...) i O. (...) (...) miały użyć następnie jako autentycznych przy ewidencjonowaniu swojej działalności,

tj. o czyn z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XXXIV. w okresie od czerwca 2006 roku do października 2006 roku w W. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, nakłaniał D. M. do podrabiania faktur VAT o numerach:

- (...) z dnia 12.06.2006 roku na kwotę 7 320 zł

- (...) z dnia 23.06.2006 roku na kwotę 15 250 zł,

- (...) z dnia 27.06.2006 roku na kwotę 7 930 zł,

- (...) z dnia 29.06.2006 roku na kwotę 18 300 zł,

- (...) z dnia 25.07.2006 roku na kwotę 15 860 zł,

- (...) z dnia 28.07.2006 roku na kwotę 14 640 zł,

- (...) z dnia 11.09.2006 roku na kwotę 6 100 zł,
- (...) z dnia 25.09.2006 roku na kwotę 15 860 zł,
- (...) z dnia 28.09.2006 roku na kwotę 14 640 zł,

na łączną kwotę 115 900 zł, poświadczających wykonanie usług w zakresie działalności związanej z obrotem złomem, wystawionych rzekomo przez firmę (...) z siedzibą w W., na rzecz s.j. „O.-A. O. (1), w której był on współnikiem, a następnie faktury te przedłożył do zaksięgowania wB. (...), prowadzącym księgowość tej spółki i doprowadził do złożenia w tym zakresie nieprawdziwych deklaracji podatkowych, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku Vat w kwocie 20.900 zł,

tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. w zb. z art. 61 §1 k.k.s. w zb. z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6§ 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

XXXV. w okresie od stycznia 2005 roku do listopada 2006 roku w W., wielokrotnie, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu nabywał od K. L. (1) spirytus, będący wyrobem akcyzowym, stanowiący przedmiot przestępstwa z art. 63 k.k.s., łącznie nie mniej niż 1500 litrów, to jest w ilości, wskazującej na zamiar wprowadzenia go do obrotu, przy czym wartość uszczuplonego podatku akcyzowego od tej ilości spirytusu stanowiła kwotę 65.520 zł,

tj. o czyn z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s.

D. M., J. S. (1), P. L. (1), M. M. (3) zostali oskarżeni o to, że:

XXXVI. w okresie od czerwca 2003 roku do września 2006 roku w W., J. S. (1), M. M. (3), a od października 2005 roku również P. L. (1) wspólnie i w porozumieniu oraz z innymi nieustalonymi osobami brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą kierował D. M., a która miała na celu osiągnięcie korzyści majątkowych poprzez tworzenie i rejestrowanie na podstawie osoby podmiotów gospodarczych, takich jak (...) K. P. (1), (...) Sp. z o.o., (...) P. L. (1) i inne, w ramach których następnie wytwarzano dokumenty w postaci faktur oraz dowodów płatności, zawierających poświadczenia wykonania fikcyjnych usług na rzecz innych podmiotów gospodarczych w celu umożliwienia tym podmiotom dokonywanie uszczupień należności podatkowych oraz legalizowanie kosztów poniesionych przez te firmy na inne cele,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k. , zaś w stosunku do D. M. o czyn z art. 258 § 3 k.k.

nadto ***D. M.*** został oskarżony o to, że:

XXXVII. w okresie od 15 czerwca 2003 roku do 28 września 2006 roku w W., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, działając w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw, czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło dochodu,

- wykorzystując pieczętkę firmy (...) z siedzibą w W., dostarczoną mu przez P. L. (1) podrobił w celu użycia jako autentycznych w rozliczeniach gospodarczych firm (...), O. (...)(...) oraz spółki jawnej (...) niżej wskazane dokumenty, rzekomo wystawione przez firmę (...) z siedzibą w W.:

- fakturę VAT Nr (...) na kwotę 70 200 zł dotyczącą rzekomo dokonanej na rzecz O. (...)sprzedaży blachy perforowanej w dniu 29.12.2005 roku,

- fakturę VAT nr (...) na kwotę 15 300 zł dotyczącej rzekomo dokonanej na rzecz O. (...)(...), sprzedaży blachy perforowanej,

- wykorzystując pieczętki firm (...) K. P. (1) i (...) G. S., dostarczone mu przez J. S. (1) podrobił w celu użycia za autentyczne w rozliczeniach gospodarczych firm, na rzecz których zostały wystawione następujące dokumenty:

- fakturę nr (...) z dnia 29.07.2005 roku wystawioną rzekomo przez firmę (...) G. S. za pomoc techniczną na planie zdjęciowym na rzecz (...) na kwotę 4.880 zł

- fakturę nr (...) z dnia 20.07.2007 roku wystawioną rzekomo przez firmę (...) K. P. (1) za obsługę techniczną planu zdjęciowego na rzecz (...) na kwotę 7.564 zł,

- fakturę nr (...) z dnia 22.08.2005 roku wystawioną rzekomo przez firmę (...) K. P. (1) za usługę transportową na rzecz C. P. C. P. na kwotę 3.660 zł,

- fakturę nr (...) z dnia 25.08.2005 roku wystawioną rzekomo przez firmę (...) K. P. (1) za likwidację budowy dekoracji po planie zdjęciowym na rzecz C. P. C. P. na kwotę 6.710 zł,

- fakturę nr (...) z dnia 29.08.2005 roku wystawioną rzekomo przez firmę (...) K. P. (1) za nadzór postprodukcyjny na rzecz C. P. C. P. na kwotę 11.590 zł, -fakturę nr (...) z dnia 09.01.2006 roku wystawioną rzekomo przez firmę (...) K. P. (1) na kwotę 14.640 zł za naprawę i konserwację systemu (...) na rzecz (...) Sp. z o.o.,

- dowód wpłaty kwoty 14.640 zł na rzecz firmy (...) przez spółkę (...) za ostatnią z wymienionych faktur,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 09.09.2005 roku wystawioną rzekomo przez firmę (...) K. P. (1) na kwotę 2684,00 zł za dokumentację przy produkcji projektu B. E. na rzecz firmy (...),

- fakturę VAT nr (...) z dnia 27.02.2006 roku wystawioną rzekomo przez firmę (...) K. P. (1) na kwotę 20 740,00 zł za nadzór produkcyjny do projektu (...), J.(...) na rzecz firmy matka (...) M. S. (1),

nadto czynił przygotowania do użycia jako autentycznych dokumentów:

- 12 druków „dowodów wpłaty pokwitowań” opieczetowując je pieczętką firmową (...) K. P. (1) oraz

- 10 druków „dowodów wpłaty”, pieczętką firmową G. S. (...),

- wspólnie i w porozumieniu z M. M. (3) podrobił niżej wskazane dokumenty Sp. z o.o. (...) z siedzibą w W., które to następnie użyte miały być jako autentyczne przez podmioty gospodarcze w prowadzonych przez nie rozliczeniach gospodarczych:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 31.05.2005 roku wystawioną za wykonanie dokumentacji fotograficznej na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 4.819 zł,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 23.06.2005 roku wystawioną za wynajem sprzętu oświetleniowego na rzecz wyżej wskazanej spółki na kwotę 11.834 zł,

- dokument KP nr (...) z 25.06.2005 roku kwoty 14.030 zł od wyżej wskazanej spółki,

- dokument KP nr (...) z 06.07.2005 roku kwoty 15.250 zł od wyżej wskazanej spółki,

- dokument KP nr (...) z 07.07.2005 roku kwoty 21.350 zł od wyżej wskazanej spółki,

- dokument KP nr (...) z 27.07.2005 roku kwoty 27.040 zł od wyżej wskazanej spółki,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 16.08.2005 roku za wynajem propellera na rzecz (...) SP. z o.o. na kwotę 24.400 zł,

- dokument KP nr (...) z 18.08.2005 roku kwoty 5.000 zł od (...) J. Ś.,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 14.09.2005 roku za naprawę i konserwację systemu (...) na rzecz „(...)” Sp. z o.o. na kwotę 5.100 zł.

oraz bez udziału tej osoby:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 04.05.2005 r. wystawioną za rzekomą obsługę techniczną planu filmowego na kwotę 12 854 zł na rzecz firmy (...),

- fakturę VAT nr (...) z dnia 22.07.2005 r. wystawioną za rzekome prace techniczne przy sesji zdjęciowej na rzecz firmy (...),

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.w. zb. z art. 270 § 3 k.k.w. zw. z art. 11 § 2 k.k.w. zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXVIII. w okresie od 12 czerwca 2006 roku do 28 września 2006 roku w W. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw podrobił faktury VAT o nr:

- (...) z dnia 12.06.2006 roku na kwotę 7 320 zł,
- (...) z dnia 23.06.2006 roku na kwotę 15 250 zł,
- (...) z dnia 27.06.2006 roku na kwotę 7 930 zł,
- (...) z dnia 29.06.2006 roku na kwotę 18 300 zł,
- (...) z dnia 25.07.2006 roku na kwotę 15 860 zł,
- (...) z dnia 28.07.2006 roku na kwotę 14 640 zł,
- (...) z dnia 11.09.2006 roku na kwotę 6 100 zł,
- (...) z dnia 25.09.2006 roku na kwotę 15 860 zł,
- (...) z dnia 28.09.2006 roku na kwotę 14 640 zł

na łączną kwotę 115 900 zł, dotyczące rzekomego wykonania usług w zakresie obrotu złomem przez firmę (...) z siedzibą w W. na rzecz s.j. O. A. O. (2) a następnie przekazał je R. S. (1), współwłaścicielowi tej spółki, czym pomógł mu w narażeniu Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie 20.900 zł,

tj. o czyn z art. 62 § 2 k.k.s. w zb. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s.

nadto **J. S. (1)** został oskarżony o to, że:

XXXIX. w okresie od 29 lipca 2005 roku do 30 sierpnia 2006 roku w W., działając w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw, ze z góry powziętym zamiarem, poprzez dostarczenie pieczętek firm (...) K. P. (1) z siedzibą w W. oraz (...) G. S. pomógł D. M. w podrobieniu dokumentów wystawionych na rzecz firm (...), (...) nieruchomości i (...)” Sp. z o.o. oraz (...)M. S. (2), które miały być użyte jako autentyczne przez te podmioty w ich rozliczeniach księgowych i podatkowych, w postaci:

- faktury nr (...) z dnia 29.07.2005 roku firmy (...) G. S. za pomoc techniczną na planie zdjęciowym na kwotę 4.880 zł,

- faktury nr (...) z dnia 20.07.2007 roku firmy (...) K. P. (1) za obsługę techniczną planu zdjęciowego na kwotę 7.564 zł,

- faktury nr (...) z dnia 22.08.2005 roku firmy (...) K. P. (1) za usługę transportową na kwotę 3.660 zł,
- faktury nr (...) z dnia 25.08.2005 roku firmy (...) K. P. (1) za likwidację budowy dekoracji po planie zdjęciowym na kwotę 6.710 zł,
- faktury nr (...) z dnia 29.08.2005 roku firmy (...) K. P. (1) za nadzór postprodukcyjny na kwotę 11.590 zł,
- faktury nr (...) z dnia 09.01.2006 roku firmy (...) K. P. (1) na kwotę 14.640 zł za naprawę i konserwację systemu (...),
- dowodu wpłaty kwoty 14.640 zł na rzecz firmy (...) przez spółkę (...) za ostatnią z wymienionych faktur,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 09.09.2005 roku wystawionej rzekomo przez firmę (...) K. P. (1) na kwotę 2684,00 zł za dokumentację przy produkcji projektu B. E. na rzecz firmy (...),
- fakturę VAT nr (...) z dnia 27.02.2006 roku wystawionej rzekomo przez firmę (...) K. P. (1) na kwotę 20 740,00 zł za nadzór produkcyjny do projektu T. (...), J.(...) na rzecz firmy matka (...) M. S. (1),

oraz w przygotowaniu do podrobienia dokumentów w celu użycia ich jako autentycznych w postaci:

12 druków dowodów wpłaty - pokwitowań z pieczętką firmową (...) K. P. (1),

10 dowodów wpłaty z pieczętką firmową G. S. (...),

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k.w. zw. z art. 270 § 1 k.k.w. zb. z art. 18 § 3 k.k.w. zw. z art. 270 § 3 k.k.w. zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XL. w maju 2007 roku w W., będąc uprawnionym do wystawiania dokumentów w firmie A. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej w formie bezpłatnych świadczeń lekarskich, poświadczył nieprawdę w legitymacji ubezpieczeniowej A. L. poprzez poświadczenie w tym dokumencie faktu zatrudnienia w swojej firmie tej osoby,

tj. o czyn z art. 271 § 3 kk

nadto ***P. L. (1)*** o to, że:

XLI. w październiku 2005 roku w W., działając w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw, poprzez dostarczenie D. M. pieczętki firmy (...) z siedzibą w W. pomógł mu w podrobieniu następujących faktur VAT:

- (...) z dnia 29 grudnia 2005 roku na kwotę 70 200 zł dotyczącej rzekomo dokonanej na rzecz O. (...) sprzedaży blachy perforowanej,
- (...) z dnia 26 stycznia 2006 na kwotę 15 300 zł dotyczącej rzekomo dokonanej na rzecz O. (...) (...), sprzedaży blachy perforowanej,
- (...) z dnia 12.06.2006 roku na kwotę 7 320 zł dotyczącej wykonanej na rzecz s.j. O. A. O. (1) naprawy bieżącej w hali w Z.,
- (...) z dnia 23.06.2006 roku na kwotę 15 250 zł dotyczącej wykonanego na rzecz s.j. O. A. O. (1) cięcia i sortowania złomu,
- (...) z dnia 27.06.2006 roku na kwotę 7 930 zł dotyczącej wykonanej na rzecz s.j. O. A. O. (1) naprawy bieżącej dachu,
- (...) z dnia 29.06.2006 roku na kwotę 18 300 zł dotyczącej wykonanego na rzecz s.j. O. A. O. (1) załadunku i transportu złomu,

- (...) z dnia 25.07.2006 roku na kwotę 15 860 zł dotyczącej wykonanego na rzecz s.j. O. A. O. (1) cięcia i sortowania złomu,
- (...) z dnia 28.07.2006 roku na kwotę 14 640 zł dotyczącej wykonanego na rzecz s.j. O. A. O. (1) załadunku i transportu złomu,
- (...) z dnia 11.09.2006 roku na kwotę 6 100 zł dotyczącej wykonanego na rzecz s.j. O. A. O. (1) cięcia i sortowania złomu,
- (...) z dnia 25.09.2006 roku na kwotę 15 860 zł dotyczącej wykonanego na rzecz s.j. O. A. O. (1) cięcia i sortowania złomu,
- (...) z dnia 28.09.2006 roku na kwotę 14 640 zł dotyczącej wykonanego na rzecz s.j. O. A. O. (1) załadunku i transportu złomu, które następnie zostały użyte jako autentyczne,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLII. w okresie od października 2005 roku do maja 2007 roku w W. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej przez siebie i inne osoby w formie bezpłatnych świadczeń lekarskich, będąc uprawnionym do wystawienia dokumentów, mających znaczenie prawne w imieniu swojej firmy (...) z siedzibą w W.:

- trzykrotnie tj. 05.10.2005 r., 30.10.2006 r. oraz 25.11.2006 roku poświadczył nieprawdę w rodzinnej legitymacji ubezpieczeniowej swoim podpisem i pieczętą firmową, stwierdzając tym uprawnienie swojej rodziny do bezpłatnej opieki medycznej, wiedząc że nie ponosił żadnych świadczeń na ubezpieczenie zdrowotne w tym zakresie,
- w dniu 11.12.2006 roku poświadczył nieprawdę swoim podpisem i pieczętą firmową w książeczce ubezpieczeniowej swojej żony A. L., jej uprawnienie do świadczeń zdrowotnych, z tytułu zatrudnienia wyżej wymienionej w swojej firmie,
- w okresie od stycznia do maja 2007 roku, co najmniej trzykrotnie poświadczył nieprawdę w książeczkach ubezpieczeniowych J. S. (1) oraz G. S., co do zatrudnienia tych osób w swojej firmie, co dawało im uprawnienie do korzystania z bezpłatnej opieki medycznej,

tj. o czyn z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 12 kk

nadto **M. M. (3)** został oskarżony o to, że:

XLIII. w okresie od 31 maja 2005 roku do 14 września 2005 w W., działając w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw, ze z góry powziętym zamiarem podrabiał dokumenty rzekomo wystawiane przez Sp. z o.o. (...) z siedzibą w W., które miały być użyte jako autentyczne przez firmy, na rzecz których je wystawiano zarówno w celach księgowych, jak i podatkowych, w ten sposób, że sporządzał je w formie komputerowej, opatrywał firmową pieczętą tego podmiotu i odręcznym podpisem I. K., tj. osoby uprawnionej do ich wystawiania, czyniąc tak odnośnie następujących dokumentów:

- faktkumentów:

- (...) z dnia 31 maja 2005 roku za wykonanie dokumentacji fotograficznej na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 4.819 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 23.06.2005 roku za wynajem sprzętu oświetleniowego na rzecz wyżej wskazanej spółki na kwotę 11.834 zł,
- dokument KP nr (...) z 25.06.2005 roku kwoty 14.030 zł od wyżej wskazanej spółki,
- dokument KP nr (...) z 06.072005 roku kwoty 15.250 zł od wyżej wskazanej spółki,

- dokument KP nr (...) z 07.07.2005 roku kwoty 21.350 zł od wyżej wskazanej spółki,
- dokument KP nr (...) z 27.07.2005 roku kwoty 27.040 zł od wyżej wskazanej spółki,
- faktura VAT nr (...) z dnia 16.08.2005 roku za wynajem propellera na rzecz (...) SP. z o.o. na kwotę 24.400 zł,
- dokument KP nr (...) z 18.08.2005 roku kwoty 5.000 zł od (...) J. Ś.,
- faktura VAT nr (...) z dnia 14.09.2005 roku za naprawę i konserwację systemu (...) na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 5.100 zł,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.w. zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

A. S. został oskarżony o to, że:

XLIV. w okresie od 09 lutego 2005 do 17 marca 2005 roku w S., w krótkich odstępach czasu, działając ze z góry podjętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej,

- przez podstępne wprowadzenie w błąd P. W., współnika spółki cywilnej (...) uprawnionego do wystawiania faktur w imieniu tego podmiotu, wyłudził poświadczenie nieprawdy w fakturze VAT (...) wystawionej dla Spółki z o.o. (...) z siedzibą w S., podając mu nieprawdziwy zakres i zawyżoną wartość wykonanej naprawy samochodu objętej tym dokumentem, a następnie pomógł tej osobie poprzez wypisanie dowodu KP, dotyczącego wpłaty do kasy spółki gotówki w kwocie 5 604,68 zł za wyżej wskazaną fakturę, w poświadczeniu nieprawdy w tym z kolei dokumencie, której odbiór P. W. potwierdził swoim podpisem, choć faktycznie wpłaty opiewającej na taką kwotę ze Spółki (...) w ogóle nie dokonano,

tj. o czyn z art. 272 k.k. w zb. z art. 18 § 3 k.k.w. zw. z art. 271 § 3 k.k.w. zw. z art. 11 § 2 k.k.w. zw. z art. 12 k.k.

XLV. w dniu 31 marca 2006 roku w S., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc w spółce cywilnej (...) osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poświadczył nieprawdę w fakturze VAT (...) co do rzekomego wykonania na rzecz spółki z o.o. (...) „usunięcia zniszczonej powłoki farby i nałożenie nowej (malowanie)” na panelach ochronnych, wartości brutto 24 400 zł, a następnie wystawił dowód wpłaty KP, na którym potwierdził wpłatę tej kwoty pieniędzy do spółki (...) przez G. R. (1),

tj. o czyn z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XLVI. w okresie od marca 2005 roku do stycznia 2006 roku w S. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu wielokrotnie nabywał od G. R. (1) i K. L. (1) spirytus, będący wyrobem akcyzowym, bez znaków akcyzy, stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks, w ilości łącznej 800 litrów, wskazującej na zamiar wprowadzenia go do obrotu, przy czym wartość uszczuplonego podatku akcyzowego od tej ilości spirytusu stanowiła kwotę 34.944 zł,

tj. o czyn z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 22 grudnia 2014 r. sygn. akt XVIII K 111/08:

I. **G. R. (1), K. L. (1) i B. G. (1)** uniewinnił od popełnienia czynu opisanego wyżej i w akcie oskarżenia w punkcie I i na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. koszty procesu w tym zakresie przyjął na rachunek Skarbu Państwa;

II. **G. R. (1)** uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej i w akcie oskarżenia w punkcie II z tymi zmianami, iż przyjął, że z góry powzięty zamiar dotyczył osiągnięcia korzyści majątkowych dla Spółki z o.o. (...) z siedzibą w S., wyeliminował sformułowanie o działaniu w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, precyzuje, że osobami pełniącymi funkcje publiczne byli S. W.- początkowo Kierownik S. (...) w B. a od

01 listopada 2002 roku zastępca Dyrektora tego oddziału, K. K. (3) - początkowo Kierownik administracji obiektów użyteczności publicznej Z. (...) w G. a od 01 lipca 2004 roku Główny specjalista ds. zasobów komunalnych tego zakładu i (...) - początkowo specjalista sekcji zagospodarowania nieruchomości w A. (...) w S. a od 01 maja 2004 roku specjalista sekcji administracyjno- organizacyjnej w tej agencji oraz:

- odnośnie czynów opisanych w punktach 1, 4, 5, 6 i 7 przyjął, że S. W. otrzymywał korzyści majątkowe w związku z pełnieniem funkcji publicznych,

- w znajdujących się w punktach 2 i 3 opisach udzielania korzyści majątkowych K. K. (3) przyjął, że miało to miejsce w okresie od 03 października 2003 roku do czerwca 2004 roku, w związku z pełnieniem przez tę osobę funkcji publicznej i ich celem było zarówno zawarcie przez Spółkę (...) umów na ochronę mechaniczną obiektów, pozostających w zasobach Z. (...) w G. nieruchomości jak i zabezpieczenie współpracy pomiędzy spółką (...) a tym zakładem na przyszłość,

- odnośnie czynu opisanego w punkcie 6 przyjął nadto, że doszło do niego 15 bądź 16 marca 2005r.,

- odnośnie czynu opisanego w punkcie 8 skreślił po wyrazie „wielokrotnie” słowa „2004 roku” i przyjął, że do przestępstwa tego doszło w związku z pełnieniem przez B. P. funkcji publicznej,

- odnośnie czynu opisanego w punkcie 9 przyjął, że do przestępstwa tego doszło we wrześniu bądź październiku 2006 roku, w związku z pełnieniem przez K. K. (3) funkcji publicznej a przekazana tej osobie korzyść majątkową stanowiła zabezpieczenie kontynuacji współpracy firmy (...) z tym zakładem, tj. czynu kwalifikowanego z art. 229 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 229 § 1 k.k. w zw. z art. 60 § 3 i § 6 pkt 4 k.k. i w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył temu oskarżonemu karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda.

III. w ramach czynu opisanego wyżej i w akcie oskarżenia w punkcie III, G. R. (1) uznał za winnego tego, że w okresie od 9 lutego 2005 roku do 17 marca 2005 roku w S., w krótkich odstępach czasu, działając ze z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci zmniejszenia własnego zadłużenia w Spółce z o.o. (...) z siedzibą w S., nakłonił A. S.- wspólnika spółki cywilnej (...) z siedzibą w S. do popełnienia czynu zabronionego polegającego na wydaniu mu dokumentów finansowych, poświadczających nieprawdę co do zakresu i wartości naprawy wP. (...) samochodu (...), w postaci faktury VAT (...) i dowodu wpłaty KP gotówki na kwotę 5.604,68 zł to jest zawyżonej o 3000 zł, które A. S. podstępnie wyłudził u P. W.- upoważnionego w P. (...) do ich wystawienia a następnie, po ich wydaniu, G. R. (1) użył tych dokumentów przedkładając je do zaksięgowania w Spółce (...), tj. czynu kwalifikowanego z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 272 kk i art. 273 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. , w zw. z art. 60 § 2 pkt. 2 i § 6 pkt 4 k.k. i w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył temu oskarżonemu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

IV. w ramach czynu opisanego wyżej i w akcie oskarżenia w punkcie IV, G. R. (1) uznał za winnego tego, że w dniu 31 marca 2006 roku działając ze z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci zmniejszenia własnego zadłużenia w Spółce z o.o. (...) z siedzibą w S., po uprzednim poświadczeniu przez działającego z nim wspólnie i w porozumieniu A. S., uprawnionego w spółce (...) w S. do wystawiania dokumentów nieprawdy w fakturze VAT (...) oraz dowodzie wpłaty KP, potwierdzających okoliczności mające znaczenie prawne tj., że P. (...) wykonała usługę „usunięcia zniszczonej powłoki farby i nałożenia nowej na panelach ochronnych” na rzecz spółki (...) a ta zapłaciła za nią do kasy P. (...) kwotę 24.400 zł a następnie użył tych dokumentów przedkładając je do zaksięgowania w Spółce (...), tj. czynu kwalifikowanego z art. 271 § 3 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k., w zw. z art. 60 § 6 pkt 3 k.k. i w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył temu oskarżonemu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda.

V. G. R. (1) uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej i w akcie oskarżenia pod numerem V z tymi zmianami, iż z opisu czynu wyeliminował sformułowanie o działaniu w zorganizowanej grupie mającej na

celu popełnienie przestępstwa i przyjął, że poświadczenie nieprawdy odnosiło się do okoliczności mającej znaczenie prawne, tj. czynu kwalifikowanego z art. 271 § 3 k.k. i na podstawie tego przepisu skazał oskarżonego a na podstawie art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 60 § 6 pkt 3 k.k. i w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył temu oskarżonemu karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda.

VI. G. R. (1) uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej i w akcie oskarżenia pod numerem VI z tymi zmianami, iż z opisu czynu wyeliminował sformułowanie o jego działaniu w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa a przestępstwo to zakwalifikował z art. 62 § 2 k.k.s. i na podstawie art. 36 § 1 pkt. 2 k.k.s. w zw. z art. 36 § 3 k.k.s. odstępując od wymierzenia tej osobie kary a na podstawie art. 22 § 2 pkt. 6 k.k.s. orzekł wobec G. R. (1) środek karny w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości;

VII. G. R. (1) uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej i w akcie oskarżenia pod numerem VII z tymi zmianami, iż z opisu czynu wyeliminował sformułowanie o działaniu w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, dodał, że z góry powzięty zamiar dotyczył chęci osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci zmniejszenia własnego zadłużenia w Spółce z o.o. (...) z siedzibą w S. i przestępstwo to zakwalifikował z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i na podstawie art. 36 § 1 pkt. 2 k.k.s. w zw. z art. 36 § 3 k.k.s. odstąpił od wymierzenia tej osobie kary a na podstawie art. 22 § 2 pkt. 6 k.k.s. orzekł wobec G. R. (1) środek karny w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości;

VIII. G. R. (1) uznał za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej i w akcie oskarżenia pod numerem VIII z tymi zmianami, iż przyjmuje, że w warunkach określonych w zarzucie nabył on około 300 litrów spirytusu a uszczuplenie w ten sposób podatku akcyzowego było małej wartości, tj. kwalifikowanego z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i na podstawie art. 36 § 1 pkt. 2 k.k.s. w zw. z art. 36 § 3 k.k.s. odstąpił od wymierzenia tej osobie kary;

IX. na podstawie art. 22 § 2 pkt. 4a k.k.s. i art. 33 §1 k.k.s. orzekł wobec G. R. (1) środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa kwoty 13.104 (trzynastu tysięcy stu czterech) złotych jako równowartości pieniężnej korzyści majątkowej uzyskanej przez tę osobę w wyniku popełnienia przestępstwa opisanego w punkcie VIII wyroku;

X. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. połączył orzeczone wobec G. R. (1) w punktach II-V sentencji wyroku kary grzywny i jako łączną wymierzył tej osobie karę 360 (trzystu sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie X sentencji wyroku łącznej kary grzywny zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności G. R. (1) przypadający od 04 grudnia 2006 roku do 01 czerwca 2007 roku i uznał, że oskarżony ten uiszczył tę karę w całości;

XII. **K. L. (1)** uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej i w akcie oskarżenia pod numerem IX z tymi zmianami, iż z jego opisu wyeliminował sformułowanie o działaniu w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw dodając, że miał on miejsce w okresie od kwietnia 2004 roku do końca 2005 roku, precyzując, że z góry powzięty zamiar dotyczył uzyskania przez (...) Spółkę z o.o. z siedzibą w S. korzyści majątkowych wynikających z kontynuowania i rozszerzania współpracy pomiędzy nią aA. (...) a osobami pełniącymi funkcje publiczne byli K. (...) Dyrektor O. (...) w W., H. D.- jego zastępca, M. P. (1)- Kierownikiem Sekcji O. (...)tego oddziału i S. W.- zastępca Dyrektora O. (...) w B. oraz:

- odnośnie czynów opisanych w punktach 1, 2, 5, 7, 9 przyjął, że H. D. i M. P. (1) działali wspólnie i w porozumieniu,

- odnośnie czynu opisanego w punkcie 4 przyjął, że wskazane tu osoby tj. K. B. (1), H. D. i M. P. (1) działali wspólnie i w porozumieniu a przekazanie im pieniędzy nastąpiło jako wynagrodzenie za dotychczasową współpracę,

- odnośnie czynu opisanego w punkcie 7 przyjął nadto, że miał on miejsce około 02 marca 2005 roku a dwie fikcyjne faktury zostały wystawione przez S. na kwoty netto 24.500 zł i 39.910,00 zł,

- odnośnie czynu opisanego w punkcie 8 przyjął, że K. B. (1) i M. P. (1) działali wspólnie i w porozumieniu a opisane w nim opłaty wyniosły łącznie nie mniej niż 796 euro,

- odnośnie czynu opisanego w punkcie 9 przyjął nadto, że przekazana H. D. kwota stanowiła wynagrodzenie tej osoby za wygranę przez S. przetargu na zabezpieczenie obiektów w miejscowościach M., B., P., P., J.,

- odnośnie czynu opisanego w punkcie 10 przyjął, że polegał on na udzieleniu M. P. (1) obietnicy zorganizowania i opłacenia wyjazdu jego córki S. P. (1) do N. oraz zatrudnienia jej w firmie (...) D.,

- odnośnie czynu opisanego w punkcie 11 przyjął, że przekazanie M. P. (1) wskazanej tam kwoty miało miejsce tuż po 05 maja 2005 roku i stanowiła ona wynagrodzenie tej osoby za wygranę przetargu na zabezpieczenie obiektu w W. przy ul. (...) w W.,

- odnośnie czynu opisanego w punkcie 12 przyjął, że wskazana tam korzyść majątkowa wynosiła około 1500 zł i została udzielona działającym wspólnie i w porozumieniu K. B. (1) i H. D.,

- odnośnie czynu opisanego w punkcie 13 przyjął, że działał on z polecenia ustalonej osoby,

- odnośnie czynu opisanego w punkcie 14 przyjął, że odbiorcami korzyści majątkowej byli działający wspólnie i w porozumieniu K. B. (1) i H. D. a do jej udzielenia- w łącznej wysokości nie niższej niż 6.518,54 zł doszło w okresie od 24.05. do 27.06.2005r. jako wynagrodzenie za wcześniej, wyświadczone przez te osoby przysługi oraz zabezpieczenie współpracy pomiędzy S. a A. Oddział w W. na przyszłość,

- odnośnie czynu opisanego w punkcie 15 przyjął, że doszło do niego w okresie od czerwca do sierpnia 2005 roku a H. D. została przekazana kwota 1.000 zł, tj. czynu kwalifikowanego z art. 229 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 229 § 3 k.k. w zw. z art. 60 § 3 i § 6 pkt 3 k.k. i w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył temu oskarżonemu karę 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XIII. K. L. (1) uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej i w akcie oskarżenia pod numerem X z tymi zmianami, iż przyjął, że miało ono miejsce w okresie od 14 września 2005 roku do 31 marca 2006 roku, z jego opisu wyeliminował sformułowanie o działaniu w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw oraz dodaje, że z góry powzięty zamiar dotyczył chęci osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci zmniejszenia własnego zadłużenia w Spółce z o.o. (...) z siedzibą w S. i przestępstwo to zakwalifikował z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i na podstawie art. 36 § 1 pkt. 2 k.k.s. w zw. z art. 36 § 3 k.k.s. odstąpił od wymierzenia tej osobie kary a na podstawie art. 22 § 2 pkt. 6 k.k.s. orzekł wobec K. L. (1) środek kamy w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości;

XIV. K. L. (1) uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XI- punkt XI aktu oskarżenia z tymi zmianami, iż przyjął, że z góry powzięty zamiar dotyczył chęci uzyskania korzyści majątkowych, alkohol pochodził od ustalonej osoby, oskarżony łącznie nabył go w ilości około 1.050 litrów a kwota podatku akcyzowego narażonego w ten sposób na uszczuplenie była małej wartości i wynosiła 45.864 zł tj. czynu kwalifikowanego z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i na podstawie art. 36 § 1 pkt. 2 k.k.s. w zw. z art. 36 § 3 k.k.s. odstąpił od wymierzenia tej osobie kary;

XV. na podstawie art. 22 § 2 pkt. 4a k.k.s. i art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec K. L. (1) środek kamy w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa kwoty 45.864 (czterdziestu pięciu tysięcy osiemset sześćdziesięciu czterech) złotych jako równowartości pieniężnej korzyści majątkowej uzyskanej przez tę osobę w wyniku popełnienia przestępstwa opisanego wyżej;

XVI. K. L. (1) uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej i w akcie oskarżenia w punkcie XII- punkt XII i przyjął, że wyczerpywał on znamiona art. 270 § 1 k.k., na podstawie art. 60 § 3 i § 7 k.k. oraz art. 39 pkt. 8 k.k. odstąpił od wymierzenia kary i orzeka środek karny w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości;

XVII. K. L. (1) uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XIII - punkt XIII aktu oskarżenia, z tą zmianą, iż z opisu czynu wyeliminował sformułowanie o działaniu w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, precyzując, że z góry powzięty zamiar dotyczył osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, polegającej na wykazaniu lepszych niż rzeczywiste własnych wyników oraz wyników spółki, w której pracował oraz dodał, że we wskazanych w opisie czynów dokumentach nastąpiło poświadczenie nieprawdy co do okoliczności mających znaczenie prawne, tj. czynu kwalifikowanego z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 19 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 60 § 3 i § 6 pkt. 4 k.k. oraz art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XVIII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. połączył orzeczone wobec K. L. (1) w punktach XII i XVII sentencji wyroku kary grzywny i jako łączną wymierzył tej osobie karę 330 (trzystu trzydziestu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XIX. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie XVIII sentencji wyroku łącznej kary grzywny zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności K. L. (1) przypadający od 04 grudnia 2006 roku do 16 maja 2007 roku i uznał, że oskarżonemu pozostaje do wykonania kara grzywny w wymiarze 2 (dwóch) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XX. w ramach czynu opisanego w punkcie XIV **B. G. (1)** uznał za winną tego, że w dniu 31 lipca 2005 roku w S., działając pod wpływem namowy ustalonej osoby i K. L. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, poprzez zaprezentowanie lepszych wyników (...) spółki (...) w której była osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów, poświadczyła nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne w fakturze nr (...) wystawionej przez tę spółkę dla O. (...) w W. za usługi w zakresie zabezpieczania nieruchomości w M., pozostającej w zasobach A. (...) w W. panelami anty włamaniowymi (...), wiedząc, że umowa stanowiąca jej podstawę nie została zawarta, tj. czynu kwalifikowanego z art. 271 § 3 k.k. i na podstawie tego przepisu skazał oskarżoną a na podstawie art. 271 § 3 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył jej kary 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XXI. B. G. (1) uznał za winną popełnienia przestępstwa opisanego wyżej i w akcie oskarżenia w punkcie XV z tymi zmianami, iż przyjął, że działała ona z polecenia ustalonej osoby a poświadczenie nieprawdy odnosiło się do okoliczności mających znaczenie prawne oraz eliminuje z jego opisu sformułowanie o działaniu w zorganizowanej grupie przestępczej, tj. czynu kwalifikowanego z art. 271 § 3 k.k. i na podstawie tego przepisu skazał oskarżoną a na podstawie art. 271 § 3 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył jej kary 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XXII. B. G. (1) uznał za winną popełnienia przestępstwa opisanego wyżej i w akcie oskarżenia w punkcie XVI z tymi zmianami, iż przyjął, że działała ona z polecenia ustalonej osoby, miało ono miejsce w okresie od 14 września 2005 roku do 25 kwietnia 2006 roku, z góry powzięty zamiar dotyczył rozliczenia G. R. (1) i K. L. (1) z pobranych zaliczek, oskarżona była odpowiedzialna za prowadzenie ksiąg handlowych a narażenie Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku Vat dotyczyło kwoty małej wartości oraz wyeliminował z jego opisu sformułowanie o działaniu w zorganizowanej grupie przestępczej, tj. czynu kwalifikowanego z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 61 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. , na podstawie art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. skazał oskarżoną, na podstawie art. 36 § 1 pkt. 2 k.k.s. w zw. z art. 60 § 2 pkt. 2 k.k. odstąpił od wymierzenia tej osobie kary a na podstawie art. 22 § 2 pkt. 4 k.k.s. i art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec B. G. (1) środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w wysokości 7.959,67 zł (siedmiu tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt siedmiu groszy).

XXIII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczone wobec B. G. (1) kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i jako łączne wymierzył tej osobie kary 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XXIV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie przez B. G. (1) łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3 (trzy);

XXV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet łącznej kary grzywny zaliczył B. G. (1) okres 32 (trzydziestu dwóch) dni rzeczywistego pozbawienia jej wolności od 04 grudnia 2006 roku do 04 stycznia 2007 roku i uznał tym samym, że oskarżona uiszcza już karę grzywny w rozmiarze 64 (sześćdziesięciu czterech) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XXVI. w ramach przestępstwa opisanego wyżej i w akcie oskarżenia w punkcie XVII, **K. K. (3)** uznał za winnego tego, że w okresie od 03 października 2003r roku do czerwca 2004 roku w G., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowych, w związku z pełnieniem funkcji publicznej Kierownika A. (...) w G., przyjmował od G. R. (1), reprezentującego Spółkę z o.o. (...) i (...) z siedzibą w S. wielokrotnie korzyści majątkowe w kwotach od 1.500 zł do 3.000 zł- łącznie nie mniej niż 7,000 zł oraz korzyść majątkową w formie sponsorowania pobytu jego oraz jego żony w okresie od 03 do 05 października 2003 roku w Hotelu (...) w S. w zamian za zawarcie umów na ochronę mechaniczną obiektów, pozostających w zasobach Z. (...)w G. nieruchomości:

- przy ul. (...) w G.,

- przy ul. (...) w G.,

- przy ul. (...) w G.,

- przy ul. (...) w G. i zabezpieczenie współpracy na przyszłość, tj. czynu z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 228 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XXVII. na podstawie art. 41 § 1 k.k. orzekł wobec K. K. (3) środek karny w postaci zakazu wykonywania stanowisk w administracji publicznej na okres 4 (czterech) lat;

XXVIII. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec K. K. (3) środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w wysokości 7.000 (siedmiu tysięcy) złotych osiągniętej przez tę osobę w wyniku popełnienia ww. przestępstwa;

XXIX. w ramach przestępstwa opisanego wyżej i w akcie oskarżenia w punkcie XVIII, K. K. (3) uznał za winnego tego, że we wrześniu bądź październiku 2006 roku w G., w związku z pełnieniem przez niego funkcji publicznej G. (...)w G. przyjął od G. R. (1), reprezentującego Spółkę z o.o. (...) i (...) z siedzibą w S., korzyść majątkową w kwocie 3.000 zł jako zabezpieczenie kontynuacji współpracy tej firmy z Z. (...), tj. czynu z art. 228 § 1 kk i na podstawie tego przepisu skazał oskarżonego a na podstawie art. 228 § 1 kk i art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierzył tej osobie kary 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XXX. na podstawie art. 41 § 1 k.k. orzekł wobec K. K. (3) środek karny w postaci zakazu wykonywania stanowisk w administracji publicznej na okres 4 (czterech) lat;

XXXI. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec K. K. (3) środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w wysokości 3.000 (trzech tysięcy) złotych osiągniętej przez tę osobę w wyniku popełnienia ww. przestępstwa;

XXXII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. połączył orzeczone wobec K. K. (3) kary pozbawienia wolności i grzywny i jako łączne wymierzył tej osobie kary 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XXXIII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej wobec K. K. (3) łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3 (trzy);

XXXIV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec K. K. (3) łącznej kary grzywny zaliczył okres 2 (dwóch) dni zatrzymania tej osoby w dniach 05 i 06 września 2007r. i uznał, że oskarżony ten wykonał już tę karę w rozmiarze 4 (czterech) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XXXV. na podstawie art. 90 § 2 k.k. w zw. z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec K. K. (3) zakazy wykonywania stanowisk w administracji publicznej i jako łączny orzekł wobec tej osoby zakaz wykonywania stanowisk w administracji publicznej na okres 5 (pięciu) lat;

XXXVI. w ramach przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XIX- punkt XXII aktu oskarżenia **B. P.** uznał za winnego tego, że w okresie od jesieni 2003 roku do końca marca 2006 roku, w związku z pełnieniem w A. (...) w S. funkcji publicznych Specjalisty Sekcji Zagospodarowania Nieruchomości a od 01 maja 2004 roku Specjalisty Sekcji Administracyjno- Organizacyjnej, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przyjmowania korzyści majątkowych w zamian za zapewnienie przychylności dla kontaktów tej agencji ze Spółką z o.o. (...) z siedzibą w S. polegającej na typowaniu nieruchomości do mechanicznej formy ich zabezpieczenia przez tę spółkę, na utrzymywaniu zawartych przez oba te podmioty ze sobą umów współpracy i na zawieraniu nowych umów, wielokrotnie w 2004 roku przyjmował od członka zarządu tej spółki (...) zaproszenia na obiady w restauracjach (...) a trzykrotnie przyjął gotówkę, tj. jesienią 2003 roku 3000 zł, w 2005 roku 1500 zł oraz na do końca marca 2006 roku 500 zł, tj. czynu kwalifikowanego z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 228 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył tej osobie kary 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XXXVII. na podstawie art. 41 § 1 kk orzekł wobec B. P. środek karny w postaci zakazu wykonywania stanowisk w administracji publicznej na okres 4 (czterech) lat;

XXXVIII. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec B. P. środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w wysokości 5.000 (pięciu tysięcy) złotych osiągniętej przez tę osobę w wyniku popełnienia ww. przestępstwa.

XXXIX. B. P. uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XX- punkt XXIII aktu oskarżenia kwalifikowanego z art. 263 § 2 k.k. i na podstawie tego przepisu skazał oskarżonego i wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XL. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec B. P. kary pozbawienia wolności i jako łączną wymierzył tej osobie karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XLI. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec B. P. łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3 (trzy);

XLII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec B. P. kary grzywny zaliczył okres od 21 maja 2007 roku do 14 czerwca 2007 roku rzeczywistego pozbawienia wolności tej osoby i uznał, że oskarżony ten wykonał już tę karę w całości;

XLIII. **K. B. (1), H. D., M. P. (1) i R. S. (1)** uniewinnił od popełnienia czynu opisanego wyżej w punkcie XXI- punkt XXIV aktu oskarżenia i na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. koszty procesu w tym zakresie przejął na rachunek Skarbu Państwa;

XLIV. w ramach czynu opisanego wyżej w punkcie XXII - punkt XXV aktu oskarżenia, uznał **K. B. (1)** za winnego tego, że w okresie od 26 listopada 2004r. do 25 lutego 2006 r., w związku z pełnieniem funkcji publicznej DyrektoraO. (...)o w W., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich ostępach czasu, w W., W. oraz w innych miejscowościach, przyjmował korzyści majątkowe, w tym również za zachowania stanowiące naruszenie przepisów prawa to jest ustawy o zamówieniach publicznych, związanych z wyborem ofert, dotyczących świadczenia usług ochrony nieruchomości pozostających w zasobach A. (...)w W., a w tym:

1) w dniu 26 listopada 2004 roku w W., działając wspólnie i w porozumieniu z pełniącymi funkcje publiczne H. Z. Dyrektora O. (...) w W. i M. P. (1)- Kierownikiem Sekcji Organizacyjno-Administracyjnej tego oddziału, przyjął od K. L. (1)- przedstawiciela handlowego (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S., za pośrednictwem M. P. (1), pieniądze w kwocie 1500 zł, jako wynagrodzenie za dotychczasową współpracę z tą spółką,

2) w dniach od 7 do 9 marca 2005 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z pełniącym funkcję publiczną M. P. (1)- Kierownikiem Sekcji Organizacyjno - Administracyjnej O. (...) w W., przyjął od K. L. (1) korzyść majątkową wartości łącznie nie mniej niż 796 euro w formie sponsorowania jego pobytu w hotelach i lokalach nocnych podczas ich wizyty w N. na zaproszenie O. (...) w zamian za swoją przychylność wobec (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S., w związku z wyborem ofert tego podmiotu w zakresie usług na ochronę nieruchomości, znajdujących się w zasobach A. (...) w W.,

3) w okresie od początku 2005 roku do 25 lutego 2006 r. przyjmował korzyści majątkowe w formie udziałów w imprezach towarzyskich sponsorowanych przez (...) Spółkę z o.o. z siedzibą w S. które odbyły się w miejscowościach C., K. G., B. oraz w W. w lokalu (...) w zamian za przychylność w zakresie współpracy pomiędzy tą spółką a A. (...) w W., a w tym, w maju 2005 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z pełniącym funkcję publiczną H. (...) Zastępcą Dyrektora Oddziału Terenowego tej Agencji, przyjął korzyść majątkową polegającą na udziale w imprezie w miejscowości C., której koszt zamknął się w kwocie około 1500 zł,

4) w okresie od 24 maja do 27 czerwca 2005 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z pełniącym funkcję publiczną H. Z. Dyrektora O. (...) w W., zażądał od K. L. (1) przekazania pieniędzy na koszty związane z rejsem do Szwecji jako wynagrodzenia za wcześniej, wyświadczone dla (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S. przysługi oraz jako zabezpieczenie współpracy pomiędzy tą spółką a A. (...) w W. na przyszłość i kwotę tę, w wysokości nie mniejszej niż 6.518,54 zł otrzymał,

5) w dniu 15 grudnia 2005 roku w W., wziął udział w imprezie towarzyskiej w hotelu (...) sponsorowanej przez (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S. oraz przyjął od ustalonej osoby pieniądze w kwocie 10 000 zł za zapewnienie dalszej współpracy przez A. (...) w zakresie ochrony nieruchomości przez Spółkę (...),

tj. czynu kwalifikowanego z art. art. 228 § 1 w zb. z art. 228 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 228 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XLV. na podstawie art. 41 § 1 k.k. orzekł wobec K. B. (1) środek karny w postaci zakazu wykonywania stanowisk w administracji publicznej na okres 5 (pięciu) lat;

XLVI. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec K. B. (1) środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w wysokości 19.560 (dziewiętnaście tysięcy pięćset sześćdziesiąt) złotych uzyskanej przez tę osobę w wyniku popełnienia ww. przestępstwa;

XLVII. w ramach czynu opisanego wyżej w punkcie XXIII- punkt XXVI aktu oskarżenia, uznał K. B. (1) za winnego tego, że w okresie od kwietnia 2004 roku do marca 2006 roku w W., będąc funkcjonariuszem publicznym pełniącym funkcję Dyrektora O. (...) w W. nie dopełnił swoich obowiązków w zakresie zapewnienia nadzoru nad należytą ochroną i zabezpieczeniem przed zniszczeniem oraz pogorszeniem stanu nieruchomości przejętych przez Agencję poprzez zawarcie umów ze (...) Spółką z o.o. z siedzibą w S. w zakresie sprawowania przez ten podmiot ochrony osobowej obiektów w miejscowościach T. i G., pomimo iż podmiot ten nie posiadał stosownych uprawnień i właściwych środków do wykonywania takiej ochrony, czym działał na szkodę interesu publicznego, w szczególności A. (...), tj. czynu kwalifikowanego z art. 231 § 1 k.k. , na podstawie tego przepisu skazał oskarżonego i wymierzył mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

XLVIII. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec K. B. (1) kary pozbawienia wolności i jako łączną wymierzył tej osobie karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

XLIX. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej wobec K. B. (1) łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 5 (pięć);

L. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec K. B. (1) kary grzywny zaliczył okres 100 (stu) dni rzeczywistego pozbawienia wolności tej osoby w okresie od 12 lutego do 22 maja 2007r. i uznaje, że oskarżony ten wykonał już tę karę.

LI. w ramach czynu opisanego wyżej w punkcie XXIV- punkt XXVII aktu oskarżenia, uznał **H. D.** za winnego tego, że w okresie od kwietnia 2004 roku do końca 2005 roku, pełniąc funkcję publiczną Zastępcy Dyrektora O. (...)o w W., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uzyskiwania korzyści majątkowych, w krótkich odstępach czasu, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w W. oraz w innych miejscowościach w kraju, w związku z pełnieniem tej funkcji przyjmował korzyści majątkowe, w tym również za zachowania stanowiące naruszanie przepisów prawa, to jest ustawy o zamówieniach publicznych, związanych z wyborem ofert, dotyczących świadczenia usług ochrony nieruchomości pozostających w zasobach A. (...) w W., a w tym:

1) w okresie od kwietnia do września 2004 roku, około 15 razy, działając wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1)-Kierownikiem Sekcji O. (...) w W., przyjmował od K. L. (1) przedstawiciela handlowego Spółki (...) korzyści majątkowe w formie zaproszeń na obiady w restauracjach (...), w hotelu (...), restauracji (...) i w innych, przy czym rachunki za te posiłki oraz spożyty wówczas alkohol wynosiły ok. 600 zł w każdym z tych przypadków, co czynił w zamian za przychylny stosunek do (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S., jako oferującej usługi w zakresie zabezpieczania nieruchomości pozostających w zasobach A.,

2) w okresie od kwietnia do września 2004 roku oraz w bliżej nieustalonych dniach 2005 roku, wielokrotnie przyjmował od K. L. (1) korzyści majątkowe, polegające na nieodpłatnym wykorzystywaniu środka transportu (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S. do przewozu drewna, w zamian za przychylny stosunek do tej spółki jako oferującej usługi w zakresie zabezpieczania nieruchomości pozostających w zasobach A. (...)w W.,

3) w dniu 26 listopada 2004 roku w W., działając wspólnie i w porozumieniu z K. (...)Dyrektorem O. (...)o w W. i M. P. (1)- Kierownikiem Sekcji Organizacyjno - Administracyjnej tego oddziału, przyjął od K. L. (1)- przedstawiciela handlowego (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S., za pośrednictwem M. P. (1)- pieniądze w kwocie 750 zł, jako wynagrodzenie za dotychczasową współpracę z tą spółką,

4) w dniu 24 stycznia 2005 roku w W. przyjął od K. L. (1) za pośrednictwem M. P. (1) korzyść majątkową w kwocie 1000 zł, za przyjęcie oferty (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S. w zakresie ochrony nieruchomości usytuowanych przy ul. (...) w W., wbrew zasadom określonym w ustawie o zamówieniach publicznych,

5) w dniu 22 kwietnia 2005 roku w W., działając wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1)- Kierownikiem Sekcji O. (...) w W., przyjął od K. L. (1), za pośrednictwem M. P. (1) kwotę 2000 zł która stanowiła jego wynagrodzenie za wygranie przez (...) Spółkę z o.o. z siedzibą w S. przetargu na zabezpieczenie obiektów w miejscowościach M., B., H., P., P. i J.,

6) w maju 2005 roku w miejscowości C., działając wspólnie i w porozumieniu z K. (...)Dyrektorem O. (...)o w W., przyjął korzyść majątkową w formie udziału w imprezie' towarzyskiej z wyżywieniem i alkoholem, sponsorowanej przez Spółkę (...) w zamian za umożliwienie wygrania przetargu dotyczącego zabezpieczenia nieruchomości przy ul. (...) w W., przy czym koszt tej imprezy zamknął się kwotą około 1500 zł,

7) w lipcu 2005 roku w W. za pośrednictwem K. B. (1) wymógł na K. L. (1) pieniądze w kwocie 5 000 zł jako udział (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S. w kosztach jego rejsu do Szwecji, która to kwota stanowiła wynagrodzenie za wcześniej, świadczone dla tej spółki przysługi oraz jako zabezpieczenie współpracy pomiędzy tą spółką aA. (...) w W. na przyszłość, przy czym, pieniędzy tych nie wykorzystał,

8) w okresie od czerwca do sierpnia 2005 roku przyjął od K. L. (1) za pośrednictwem konta S. P. (2) pieniądze w łącznej kwocie 1000 zł, w zamian za umożliwienie wygrania przez (...) przetargu na zabezpieczenie nieruchomości w M.,

tj. czynu kwalifikowanego z art. art. 228 § 1 w zb. z art. 228 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 228 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

LII. na podstawie art. 41 § 1 k.k. orzekł wobec H. D. środek karny w postaci zakazu wykonywania stanowisk w administracji publicznej na okres 5 (pięciu) lat;

LIII. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec H. D. środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w wysokości 4.750 (cztery tysiące siedemset pięćdziesiąt) złotych osiągniętej przez tę osobę w wyniku popełnienia ww. przestępstwa;

LIV. H. D. uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XXV- punkt XXVIII aktu oskarżenia z tym, iż z jego opisu wyeliminował sformułowania o działaniu w grupie przestępczej i w celu osiągnięcia korzyści osobistej oraz dodał, że poświadczenie nieprawdy dotyczyło okoliczności mającej znaczenie prawne, tj. czynu kwalifikowanego art. 18 § 2 kk w zw. z art. 271 § 3 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu kary 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

LV. w ramach czynu opisanego wyżej w punkcie XXVI- punkt XXIX aktu oskarżenia H. D. uznał za winnego tego, że w okresie od kwietnia 2004 roku do 31 maja 2006 roku w W. będąc funkcjonariuszem publicznym pełniącym funkcję Zastępcy Dyrektora O. (...) w W. i dalej od 01 czerwca 2006 roku do stycznia 2007 roku pełniącym funkcję Dyrektora tego Oddziału, będąc w związku z tym zobowiązany do sprawowania nadzoru nad Sekcją Administracyjno - Organizacyjną tego Oddziału, a w tym nad realizacją usług w zakresie technicznego utrzymania i ochrony nieruchomości znajdujących się w zasobach wyżej wskazanego Oddziału A., nie dopełnił ciężących na nim w tym zakresie obowiązków poprzez:

- akceptowanie mniejszej liczby zabezpieczeń na obiektach w miejscowościach J., P., M., S., H., L. oraz przy ul. (...) w W. niż wynikało to z umów związanych z ich ochroną, realizowanych przez Spółkę z o.o. (...) i (...) z siedzibą w S.,

- zezwolenie na realizację zleceń w zakresie ochrony obiektów przez Spółkę (...) i (...) z siedzibą w S. zanim następowało rozstrzygnięcie przetargów na świadczenie tych usług w miejscowościach M. i J.,

- nie podjęcie działań zmierzających do obmiarowania, wyceny oraz dokumentacji sposobu zagospodarowania drewna pochodzącego z wycinek drzew i krzewów przeprowadzonych na terenie nieruchomości w W. przy ul. (...), ul. (...), przy ul. (...) oraz na terenie sąsiadującym z T. M. i w miejscowości K., czym działał na szkodę interesu publicznego, w szczególności A. (...) w W.,

tj. czynu kwalifikowanego z art. 231 § 1 k.k. i na podstawie tego przepisu skazał oskarżonego i wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

LVI. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. i art. 33 § 1 i 3 k.k. połączył orzeczone wobec H. D. kary pozbawienia wolności i grzywny i jako łączne wymierzył tej osobie kary 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

LVII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec H. D. kary pozbawienia wolności zaliczył okres 214 (dwustu cztertnastu) dni rzeczywistego pozbawienia wolności tej osoby w okresie od 12 lutego do 13 września 2007 r.;

LVIII. w ramach przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XXVII- punkt XXX aktu oskarżenia uznał **M. P. (1)** za winnego tego, że w okresie od kwietnia 2004 roku do końca 2005 roku, pełniąc funkcję publiczną kierownika

Sekcji Administracyjno - Organizacyjnej O. (...) w W., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uzyskiwania korzyści majątkowej a w przypadku czynu opisanego w punkcie 7 także korzyści osobistej, w krótkich odstępach czasu, w W. oraz w Z., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, przyjmował korzyści majątkowe w związku z pełnieniem tej funkcji, w tym również za zachowania stanowiące naruszenie przepisów prawa, to jest ustawy o zamówieniach publicznych, związanych z wyborem ofert, dotyczących świadczenia usług ochrony nieruchomości pozostających w zasobach A. (...) w W., a w tym:

1) w okresie od kwietnia do września 2004 roku około 15 razy, działając wspólnie i w porozumieniu z H. (...) Zastępcą Dyrektora O. (...) w W. przyjmował od K. L. (1) przedstawiciela handlowego (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S. zaproszenia na obiady w restauracjach (...) w hotelu (...) i innych, przy czym rachunki za te posiłki oraz spożyty wówczas alkohol wynosiły ok. 600 zł w każdym z tych przypadków, co czynił w zamian za przychylny stosunek do (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S. jako oferującej usługi w zakresie zabezpieczania nieruchomości pozostających w zasobach A. (...) w W.,

2) w okresie od kwietnia do września 2004 roku oraz w 2005 roku wielokrotnie, przyjmował od K. L. (1) korzyść majątkową polegającą na nieodpłatnym wykorzystywaniu środka transportu (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S. do przewozu drewna, w zamian za przychylny stosunek do tej spółki, jako oferującej usługi w zakresie zabezpieczania nieruchomości pozostających w zasobach A.,

3) w dniu 22 kwietnia 2005 roku w W., działając wspólnie i w porozumieniu z H. Z. Dyrektora O. (...) w W. przyjął od K. L. (1) dla tej osoby kwotę 2000 zł, za umożliwienie wygrania przetargu na zabezpieczenie obiektów znajdujących się w miejscowościach M., B., P., P., J.,

4) w dniu 26 listopada 2004 roku w W., działając wspólnie i w porozumieniu z K. (...) Dyrektorem O. (...) w W. i H. (...) Zastępcą Dyrektora tego oddziału, przyjął od K. L. (1)- przedstawiciela handlowego (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S. kwotę 3000 zł, z czego 750 zł dla siebie, jako wynagrodzenie za dotychczasową współpracę z tą spółką,

5) w dniu 24 stycznia 2005 roku w W., działając wspólnie i w porozumieniu z H. (...) Zastępcą Dyrektora O. (...) w W. przyjął od K. L. (1) korzyść majątkową w kwocie 2000 zł w zamian za zaakceptowanie oferty (...) Spółki z o.o. z siedzibą w S. w zakresie ochrony nieruchomości usytuowanych przy ul. (...) w W., wbrew zasadom określonym w ustawie o zamówieniach publicznych, z czego, jej połowa, czyli 1000 zł była przeznaczona dla niego,

6) w dniach od 7 do 9 marca 2005 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z K. (...) Dyrektorem O. (...) w W. przyjął od K. L. (1) korzyść majątkową wartości nie mniejszej niż 796 euro w formie sponsorowania jego pobytu w hotelach i lokalach nocnych podczas ich wizyty w N. na zaproszenie O. (...) w zamian za swoją przychylność wobec Spółki (...), podczas przetargów na ochronę nieruchomości, znajdujących się w zasobach A. Oddział Terenowy w W.,

7) w dniu 22 kwietnia 2005 roku w W. w zamian za umożliwienie wygrywania przetargu na zabezpieczenie nieruchomości, przyjął od K. L. (1) obietnicę zorganizowania i opłacenia wyjazdu jego córki S. P. (1) -do N. oraz zatrudnienia jej w firmie (...) D.,

8) w dniu 2 lutego 2005 roku w miejscowości Z. przyjął od K. L. (1) kwotę 500 zł, za umożliwienie wykonania usługi polegającej na zabezpieczeniu obiektu znajdującego się na terenie tej miejscowości,

9) około dnia 02 marca 2005 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z inną, ustaloną osobą, przyjął od K. L. (1) 150 litrów spirytusu o wartości około 3.000 zł, nielegalnego pochodzenia, tytułem gratyfikacji za obietnicę przyjęcia do realizacji przez A. (...) dwóch fikcyjnych faktur wystawionych przez (...) na kwoty netto 24.500 zł i 39.910,00 zł,

10) tuż po 5 maja 2005 roku w W. przyjął od K. L. (1) pieniądze w kwocie 2000 zł jako wynagrodzenie za wygranie przez (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S. przetargu na zabezpieczenie obiektu przy ul. (...) w W.,

tj. czynu kwalifikowanego z 228 § 1 w zb. z art. 228 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 228 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i

art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

LIX. na podstawie art. 44 § 1 k.k. i art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec M. P. (1) środki karne w postaci zakazu zajmowania przez 5 (pięć) lat stanowisk w administracji publicznej i przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w wysokości 9.290 (dziewięciu tysięcy dwustu dziewięćdziesięciu) złotych osiągniętej przez tę osobę w wyniku popełnienia ww. przestępstwa;

LX. M. P. (1) uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XXVIII- punkt XXXI aktu oskarżenia z tym, iż przyjął, że określonych w nim zachowań dopuścił się w związku z pełnieniem funkcji publicznej oraz, że od zleceń na wykonanie innych usług, wskazanych w nw. fakturach otrzymał:

- nie mniej niż 200 zł od faktury nr (...) z dnia 13.04.2004 r.,
- nie mniej niż 200 zł od faktury nr (...) z dnia 13.04.2004 r.,
- nie mniej niż 200 zł od faktury nr (...) z dnia 04.03.2005 r.,
- nie mniej niż 200 zł od faktury nr (...) z dnia 01.06.2005 r.,
- nie mniej niż 100 zł od faktury nr (...) z dnia 27.07.2005 r.,
- nie mniej niż 400 zł od faktury nr (...) z dnia 12.08.2005 r.,
- nie mniej niż 200 zł od faktury nr (...) z dnia 09.09.2005 r.,
- nie mniej niż 200 zł od faktury nr (...) z dnia 14.11.2005 r.,
- nie mniej niż 300 zł od faktury nr (...) z dnia 07.12.2005 r.,
- nie mniej niż 1.500 zł od faktury nr (...) z dnia 22.06.2006 r.,
- nie mniej niż 500 zł od faktury nr (...) z dnia 26.06.2006 r.,
- nie mniej niż 200 zł od faktury nr (...) z dnia 17.07.2006 r.,

a łączna wartość przyjętych przez oskarżonego od R. S. (2) korzyści majątkowych od zleceń na wykonanie innych usług wyniosła nie mniej niż 15.088 zł, tj. czynu kwalifikowanego z art. 228 § 1 w zb. z art. 228 § 3 k.k. w zb. z art. 228 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 228 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu kary 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

LXI. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec M. P. (1) środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w wysokości 24.926 (dwudziestu czterech tysięcy dziewięćset dwudziestu sześciu) złotych osiągniętej przez tę osobę w wyniku popełnienia ww. przestępstwa;

LXII. M. P. (1) uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XXIX- punkt XXXII aktu oskarżenia z tym, iż sprezyował, że miało ono miejsce w okresie od kwietnia 2004 roku do 07 lutego 2007 roku i dodał, że pełniąc opisaną w przypisanym czynie funkcję był funkcjonariuszem publicznym, tj. czynu kwalifikowanego z art. 231 § 1 k.k. i na podstawie tego przepisu skazał oskarżonego i wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

LXIII. M. P. (1) uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XXX- punkt XXXIII aktu oskarżenia z tą zmianą, iż przyjął, że dwie sztuki naboju sportowych było kalibru 5,6 mm, tj. czynu kwalifikowanego z

art. 263 § 2 k.k. i na podstawie tego przepisu skazał oskarżonego i wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

LXIV. M. P. (1) uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XXXI- punkt XXXIX aktu oskarżenia, z tym, iż przyjął, że czynu tego oskarżony dopuścił się w okresie od 04 do 18 sierpnia 2005 roku działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, która była uprawniona do wystawiania dokumentów w imieniu firmy (...) z siedzibą w L., tj. czynu kwalifikowanego z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 271 § 3 w zw. z art. 11 § 2 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 1,2 i 3 k.k. wymierzył tej osobie kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

LXV. M. P. (1) uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XXXII- punkt XL aktu oskarżenia, z tym, iż przyjął, że czynu tego oskarżony dopuścił się działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, która była uprawniona do wystawiania dokumentów w imieniu firmy (...) z siedzibą w L., tj. czynu kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 3 w zw. z art. 11 § 2 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 1,2 i 3 k.k. wymierzył tej osobie kary 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

LXVI. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk i art. 33 § 1 i 3 kk połączył orzeczone wobec M. P. (1) kary pozbawienia wolności i grzywny i jako łączne wymierzył tej osobie kary 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

LXVII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec M. P. (1) kary pozbawienia wolności zaliczył okres 214 (dwustu czternastu) dni rzeczywistego pozbawienia wolności tej osoby w okresie od 12 lutego do 13 września 2007 r.;

LXVIII. w ramach przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XXXIII- punkt XXXIV aktu oskarżenia **R. S. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od 14 września 2005 roku do 26 stycznia 2006 roku w W., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. i ustaloną osobą, po otrzymaniu od D. M. sfałszowanych poprzez podrobienie:

- faktury VAT nr (...) sp. z o.o. (...) z siedzibą w W. z dnia 14.09.2005 roku na kwotę 5.100 zł,

- faktury VAT nr (...) firmy (...) w W. z dnia 09.01.2006 r. na kwotę 14.640 zł,

- dowodu wpłaty kwoty 14.640 zł do firmy (...) w W. z dnia 09.01.2006

niezgodnie z prawdą poświadczających wykonanie usług w zakresie naprawy i konserwacji systemu (...) świadczonych na rzecz (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S.,

- faktury VAT nr (...) firmy (...) z siedzibą w W. z dnia 29.12.2005 r. na kwotę 70.000 zł niezgodnie z prawdą poświadczającej dokonanie sprzedaży blachy perforowanej na rzecz O. H. (...),

- faktury VAT nr (...) firmy (...) z siedzibą w W. z dnia 26.01.2006 r. na kwotę 15.300 zł niezgodnie z prawdą poświadczającej wykonanie blachy perforowanej na rzecz O. (...) (...),

następnie przekazał te dokumenty tej, ustalonej osobie w celu użycia ich jako autentyczne do zaewidencjonowania w firmach (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S., (...) H. (...) i O. (...) (...), tj. czynu kwalifikowanego z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 270 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył R. S. (1) kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

LXIX. w ramach przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XXXIV- punkt XXXV aktu oskarżenia R. S. (1) uznał za winnego tego, że w okresie od czerwca do września 2006 roku w W. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, działając wspólnie i w porozumieniu z D. M., po otrzymaniu od tej osoby nierzetelnych, sfalszowanych poprzez podrobienie faktur VAT o numerach:

- (...) z dnia 12.06.2006 roku na kwotę 7 320 zł,
- (...) z dnia 23.06.2006 roku na kwotę 15 250 zł,
- (...) z dnia 27.06.2006 roku na kwotę 7 930 zł,
- (...) z dnia 29.06.2006 roku na kwotę 18 300 zł,
- (...) z dnia 25.07.2006 roku na kwotę 15 860 zł,
- (...) z dnia 28.07.2006 roku na kwotę 14 640 zł,
- (...) z dnia 11.09.2006 roku na kwotę 6 100 zł,
- (...) z dnia 25.09.2006 roku na kwotę 15 860 zł,
- (...) z dnia 28.09.2006 roku na kwotę 14 640 zł,

na łączną kwotę 115 900 zł, poświadczających wykonanie usług w zakresie działalności związanej z obrotem złomem, wystawionych przez firmę (...) z siedzibą w W., na rzecz s.j. „O.-A. O. (1), w której oskarżony był współnikiem a następnie fakturami tymi posłużył się przedkładając je do zaksięgowania w Biurze Usług (...), prowadzącym księgowość tej spółki i doprowadził do złożenia w tym zakresie deklaracji podatkowych zawierających nieprawdziwe dane, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku Vat w kwocie 20.900 zł czyli małej wartości, tj. czynu kwalifikowanego z art. 56 § 2 k.k.s. w zb. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył R. S. (1) karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

LXX. na podstawie art. 22 § 2 pkt. 4 k.k.s. i art. 33 §1 k.k.s. orzekł wobec R. S. (1) środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa kwoty 20.900 (dwudziestu tysięcy dziewięćset) złotych stanowiącej równowartość korzyści majątkowej uzyskanej przez tę osobę w wyniku popełnienia przestępstwa opisanego wyżej;

LXXI. R. S. (1) uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XXXV- punkt XXXVI aktu oskarżenia z tymi zmianami, iż przyjął, że podlega on kwalifikacji z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. oraz, że w okresie od maja 2005 roku do listopada 2006 roku, w warunkach określonych w zarzucie, nabył od K. L. (1) łącznie nie mniej niż 450 litrów spirytusu a uszczuplenie w ten sposób podatku akcyzowego było małej wartości i stanowiło kwotę 19.656 zł i na podstawie art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. skazał oskarżonego a na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. wymierzył tej osobie karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

LXXII. na podstawie art. 22 § 2 pkt. 4a k.k.s. i art. 33 §1 k.k.s. orzekł wobec R. S. (1) środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa kwoty 19.656 (dziewiętnastu tysięcy sześćset pięćdziesięciu sześciu) złotych jako równowartości pieniężnej korzyści majątkowej uzyskanej przez tę osobę w wyniku przestępstwa opisanego wyżej;

LXXIII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie przez R. S. (1) orzeczonej w punkcie LXVIII wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 4 (cztery).

LXXIV. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 2 kk, art. 39 § 1 i 2 kks i art. 23 § 3 k.k.s. wymierzone R. S. (1) w punktach LXVIII- LXXI sentencji wyroku kary grzywny połączył i jako łączną wymierzył tej osobie karę 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

LXXV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej R. S. (1) łącznej kary grzywny zaliczył okres 125 (stu dwudziestu pięciu) dni rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 27 lutego do 01 lipca 2007 roku i uznał tym samym, że oskarżony karę tę już uiszczył w całości.

LXXVI. **M. M. (3)** uniewinnił od popełnienia czynu opisanego wyżej w punkcie XXXVI- punkt XLI aktu oskarżenia i na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. koszty procesu w tej części przyjął na rachunek Skarbu Państwa;

LXXVII. **D. M., J. S. (1) i P. L. (1)** uznał za winnych popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XXXVI- punkt XLI aktu oskarżenia z tymi zmianami, iż:

- przyjmuje, że D. M. działał w niej od kwietnia 2004 roku do końca września 2006 roku,

- przyjmuje, że P. L. (1) działał w niej od września 2005 roku do końca września 2006 roku,

- z opisu tego czynu eliminuje sformułowanie o kierowaniu grupą przez D. M. i przyjmuje, że grupą tą kierowała ustalona osoba,

tj. czynu kwalifikowanego z art. 258 § 1 k.k. i na podstawie tego przepisu skazał oskarżonych D. M. i P. L. (1) i wymierzył im kary: D. M. karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, P. L. (1) karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności a J. S. (1), na podstawie art. 258 § 1 k.k., art. 60 § 3 i 6 pkt. 4 k.k. i art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda.

LXXVIII. w ramach czynu opisanego w punkcie XXXVII- punkt XLII aktu oskarżenia, **D. M.** uznał za winnego tego, że w okresie od 04 maja 2005 roku do 28 września 2006 roku w W., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, działając w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw, czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło dochodu:

- działając wspólnie i w porozumieniu z R. S. (1) użył, przekazując tej osobie jako autentyczne, w celu dokonania rozliczeń gospodarczych firm (...) Sp. z o.o., (...) H. BV, O. (...) GmbH oraz spółki jawnej (...), podrobione przez nieustaloną osobę, następujące dokumenty:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 14.09.2005 roku za naprawę i konserwację systemu (...) na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 5.100 zł., -fakturę VAT Nr (...) z dnia 29.12.2005r. na kwotę 70 200 zł, której odbiorcą był (...) H. BV z tytułu blachy perforowanej czarnej,

- fakturę nr (...) z dnia 09.01.2006 roku za naprawę i konserwację systemu (...) na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 14.640 zł,

- dowód wpłaty kwoty 14.640 zł z dnia 09.01.2006 roku na rzecz firmy (...) przez spółkę (...) za ostatnią z wymienionych faktur,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 26.01.2006r. na kwotę 15 300 zł dotyczącą rzekomo dokonanej na rzecz O. (...) GmbH, usługi wykonania blachy perforowanej,

- użył jako autentyczne, przekazując niżej wskazanym firmom, w celu wykorzystania w rozliczeniach gospodarczych, podrobione przez nieustaloną osobę, w tym poprzez wykorzystanie pieczętek firm (...) K. P. (1) i (...) 'G. S., następujące dokumenty:

- fakturę nr (...) z dnia 29.07.2005 roku wystawioną rzekomo przez firmę (...) G. S. za pomoc techniczną na planie zdjęciowym na rzecz (...) na kwotę 4.880 zł

- fakturę nr (...) z dnia 20.07.2005 roku wystawioną rzekomo przez firmę (...) K. P. (1) za obsługę techniczną planu zdjęciowego na rzecz (...) na kwotę 7.564 zł,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 09.09.2005 roku wystawioną rzekomo przez firmę (...) K. P. (1) na kwotę 2684,00 zł za dokumentację przy produkcji projektu B. E. na rzecz firmy (...), -fakturę VAT nr (...) z dnia 27.02.2006 roku wystawioną rzekomo przez firmę (...) K. P. (1) na kwotę 20 740,00 zł za nadzór produkcyjny do projektu (...), J.(...) na rzecz firmy (...),

- nadto czynił przygotowania do użycia jako autentycznych dokumentów:

- 12 druków „dowodów wpłaty pokwitowań” opieczętowanych pieczętą firmową (...) K. P. (1),

- 6 druków „dowodów wpłaty”, opieczętowanych pieczętą firmową G. S. (...),

- fakturę nr (...) z dnia 22.08.2005 roku wystawioną rzekomo przez firmę (...) K. P. (1) za usługę transportową na rzecz C. P. C. P. na kwotę 3.660 zł,

- fakturę nr (...) z dnia 25.08.2005 roku wystawioną rzekomo przez firmę (...) K. P. (1) za likwidację budowy dekoracji po planie zdjęciowym na rzecz C. P. C. P. na kwotę 6.710 zł,

- fakturę nr (...) z dnia 29.08.2005 roku wystawioną rzekomo przez firmę (...) K. P. (1) za nadzór postprodukcyjny na rzecz C. P. C. P. na kwotę 1 1.590 zł,

- podrobionych przez M. M. (3), z którym działał wspólnie i w porozumieniu, niżej wymienionych faktur Sp. z o.o. (...) z siedzibą w W., które to następnie miały być użyte przez podmioty gospodarcze w prowadzonych przez nie rozliczeniach gospodarczych:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 31.05.2005 roku wystawioną za wykonanie dokumentacji fotograficznej na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 4.819 zł,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 23.06.2005 roku wystawioną za wynajem sprzętu oświetleniowego na rzecz wyżej wskazanej spółki na kwotę 11.834 zł,

- dokument KP nr (...) z 25.06.2005 roku kwoty 14.030 zł od wyżej wskazanej spółki,

- dokument KP nr (...) z 06.07.2005 roku kwoty 15.250 zł od wyżej wskazanej spółki,

- dokument KP nr (...) z 07.07.2005 roku kwoty 21.350 zł od wyżej wskazanej spółki,

- dokument KP nr (...) z 27.07.2005 roku kwoty 27.040 zł od wyżej wskazanej spółki,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 16.08.2005 roku za wynajem propellera na rzecz (...) SP. z o.o. na kwotę 2.440 zł,

- dokument KP nr (...) z 18.08.2005 roku kwoty 5.000 zł od (...) J. Ś.,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 04.05.2005 r. wystawioną za rzekomą obsługę techniczną planu filmowego na kwotę 12 854,36 zł na rzecz firmy (...),

- fakturę VAT nr (...) z dnia 22.07.2005 r. wystawioną za rzekome prace techniczne przy sesji zdjęciowej na kwotę 10.009,55 zł na rzecz firmy (...),

tj. czynu z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu kary 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

LXXIX. w ramach czynu opisanego w punkcie XXXVIII- punkt XLIII aktu oskarżenia, D. M. uznał za winnego tego, że w okresie od czerwca do września 2006 roku w W. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści

majątkowej, w krótkich odstępach czasu, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, wspólnie i w porozumieniu z R. S. (1), posłużył się nierzetelnymi, sfalszowanymi poprzez podrobienie fakturami VAT o numerach:

- (...) z dnia 12.06.2006 roku na kwotę 7 320 zł,
- (...) z dnia 23.06.2006 roku na kwotę 15 250 zł,
- (...) z dnia 27.06.2006 roku na kwotę 7 930 zł,
- (...) z dnia 29.06.2006 roku na kwotę 18 300 zł,
- (...) z dnia 25.07.2006 roku na kwotę 15 860 zł,
- (...) z dnia 28.07.2006 roku na kwotę 14 640 zł,
- (...) z dnia 11.09.2006 roku na kwotę 6 100 zł,
- (...) z dnia 25.09.2006 roku na kwotę 15 860 zł,
- (...) z dnia 28.09.2006 roku na kwotę 14 640 zł,

na łączną kwotę 115 900 zł, poświadczających wykonanie usług w zakresie działalności związanej z obrotem złomem, wystawionych przez firmę (...) z siedzibą w W., na rzecz s.j. „O.- A. O. (1), w której R. S. (1) był współnikiem w ten sposób, że przekazał je tej osobie w celu ich późniejszego wykorzystania, w tym, do złożenia do organu podatkowego deklaracji zawierających nieprawdziwe dane, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie 20.900 zł czyli małej wartości,

tj. czynu kwalifikowanego z art. 56 § 2 k.k.s. w zb. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 k.k.s. na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s., w zw. z art. 38 § 1 pkt. 2 k.k.s., w zw. z art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył D. M. karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

LXXX. na podstawie art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 85 kk, art. 86 § 2 k.k. i art. 23 § 3 k.k.s. orzeczone wobec D. M. kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i jako łączne, wymierzył tej osobie kary 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny 200 (dwustu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

LXXXI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet łącznej kary pozbawienia wolności zaliczył D. M. okres 113 dni tj. od 29 sierpnia do 19 grudnia 2007r. rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie;

LXXXII. **J. S. (1)** uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XXXIX- punkt XLIV aktu oskarżenia z tymi zmianami, iż przyjął, że:

- oskarżony działał w krótkich odstępach czasu w okresie od lipca 20.07.2005 r. do września 2006r.,
- z góry powzięty zamiar dotyczył chęci osiągnięcia korzyści majątkowej i tego, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego polegającego na podrobieniu wskazanych w zarzucie faktur,
- dostarczając pieczątki firm (...) K. P. (1) z siedzibą w W. oraz (...) G. S. oskarżony ten pomógł nieustalonej osobie w podrobieniu dokumentów wystawionych na rzecz firm (...), (...) nieruchomości i (...) Sp. z o.o. oraz (...) oraz w podrobieniu 12 druków dowodów wpłaty- pokwitowań z pieczątką firmową (...) K. P. (1) i 6 dowodów wpłaty z pieczątką firmową G. S. (...),
- faktura VAT nr (...) została wystawiona w dniu 20.07.2005r.,

- faktury VAT nr (...) zostały wystawione na firmę o nazwie M. (...) M. S. (3),

tj. czynu kwalifikowanego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk, art. 60 § 3 i § 6 pkt 4 k.k. i art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył oskarżonemu karę 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda.

LXXXIII. **J. S. (1)** w ramach przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XL- punkt XLV aktu oskarżenia, uznał za winnego tego, że w kwietniu 2007 roku w W., w celu uzyskania przez A. L. korzyści majątkowych w postaci bezpłatnych świadczeń zdrowotnych, doprowadziłZ. (...)do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że w legitymacji ubezpieczeniowej tej osoby, niezgodnie z prawdą poświadczył jej zatrudnienie w Agencji (...), czym wprowadził ten Zakład w błąd co do uprawnienia A. L. do tych świadczeń, tj. czynu kwalifikowanego z art. 286 § 1 kk i na podstawie tego przepisu skazał oskarżonego i dodatkowo także na podstawie art. 33 § 1 i 3 k.k.

i art. 60 § 3 i § 6 pkt. 4 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

LXXXIV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczone wobec J. S. (1) kary grzywny połączył i jako łączną wymierzył tej osobie karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

LXXXV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczył J. S. (1) okres 91 (dziewięćdziesięciu jeden) dni rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 29 sierpnia do 27 listopada 2007 roku i uznał tym samym, że oskarżony uiszczył już karę grzywny w rozmiarze 182 (stu osiemdziesięciu dwóch) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XXXVI. **P. L. (1)** uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XLI- punkt XLVI aktu z tymi zmianami, iż przyjął, że:

- do jego popełnienia doszło we wrześniu bądź październiku 2005 roku,

- oskarżony działał w krótkich odstępach czasu,

- z góry powzięty zamiar dotyczył tego, aby inna, nieustalona osoba dokonała czynu zabronionego polegającego na podrobieniu wskazanych w zarzucie faktur oraz aby osiągnąć korzyści majątkowe,

- pieczętki firmy (...) zostały przez tego oskarżonego, za pośrednictwem J. S. (1) dostarczone innej, niż D. M., ustalonej osobie, tj. czynu kwalifikowanego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 30 (trzydzieści) złotych każda.

XXXVII. **P. L. (1)** w ramach przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XLII- punkt XLVII aktu oskarżenia, uznał za winnego tego, że w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uzyskania przez siebie, swoją żonę oraz małżonków G. i J. S. (1) korzyści majątkowych w postaci bezpłatnych świadczeń zdrowotnych, będąc formalnie właścicielem (...) P. L. (1) i wiedząc, że ani on ani te osoby nie pracowali w niej i nie uiszczali składek na ubezpieczenie zdrowotne, przystawiając we własnej i tych osób legitymacjach ubezpieczeniowych pieczętkę firmową tej firmy i podpisując się, wprowadziłZ. (...) w błąd w ten sposób, że

- trzykrotnie tj. w dniach 05 października 2005 r., 30 października 2006 r. oraz 25 listopada 2006, potwierdził własne uprawnienie do tych świadczeń,

- w dniu 11 grudnia 2006 roku potwierdził uprawnienie do tych świadczeń swojej żony A. L.,

- w okresie od stycznia do maja 2007 roku, co najmniej trzykrotnie, potwierdził uprawnienie do tych świadczeń J. S. (1) oraz G. S.,

czym doprowadził Z. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, tj. czynu kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 286 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu kary 1 (jednego roku) pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 30 (trzydzieści) złotych każda;

XXXVIII. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 i 2 k.k. i art. 33 § 1 i 3 k.k. orzeczone wobec P. L. (1) kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i jako łączne wymierzył tej osobie kary 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 30 (trzydzieści) złotych każda;

LXXXIX. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie przez P. L. (1) łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 4 (cztery);

XC. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet łącznej kary grzywny zaliczył P. L. (1) okres 2 (dwóch) dni rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 29 i 30 sierpnia 2007 roku i uznał tym samym, że oskarżony uiszczył już karę grzywny w rozmiarze 4 (czterech) stawek dziennych grzywny po 30 (trzydzieści) złotych każda;

XCI. **M. M. (3)** uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XLIII- punkt XLVIII aktu oskarżenia z tymi zmianami, iż:

- przyjął, że z góry powzięty zamiar dotyczył uzyskania korzyści majątkowych i działał on wspólnie i w porozumieniu z D. M.,

- wyeliminował sformułowanie o działaniu oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, oraz

- sprecyzował, że opisana w zarzucie jako (...) z dnia 31 maja 2005r. stanowiła fakturę VAT nr (...) z dnia 31.05.2005r. za wykonanie dokumentacji fotograficznej na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 4.819 z a faktura VAT nr (...) z dnia 16.08.2005 roku opiewała na kwotę 2.440 zł, tj. czynu kwalifikowanego z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 270 § 1 kk i art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierzył tej osobie kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XCII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie przez M. M. (3) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 4 (cztery);

XCIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczył M. M. (3) okres 2 (dwóch) dni rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 05 i 06 września 2007 roku i uznał tym samym, że oskarżony uiszczył już karę grzywny w rozmiarze 4 (czterech) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XCIV. **A. S.** w ramach przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XLIV- punkt XLIX aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że w okresie od 09 lutego 2005 do 17 marca 2005 roku w S., w krótkich odstępach czasu, działając ze z góry podjętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej, podstępnie wprowadzając w błąd P. W., współnika spółki cywilnej (...) upoważnionego do wystawiania dokumentów finansowych w imieniu tego podmiotu, wyłudził od niego poświadczenia nieprawdy w fakturze VAT (...) wystawionej dla Spółki z o.o. (...) z siedzibą w S., w której został określony nieprawdziwy zakres i zawyżona wartość wykonanej naprawy samochodu oraz w dowodzie KP, dotyczącego wpłaty do kasy spółki gotówki w kwocie 5 604,68 zł za wyżej wskazaną fakturę, która w tej wysokości nie została zapłacona, tj. czynu kwalifikowanego z art. 272 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 272 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu kary 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XCV. A. S. uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XLV- punkt L aktu oskarżenia kwalifikowanego z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. z tymi zmianami, iż przyjął, że oskarżony ten działał wspólnie i w porozumieniu z G. R. (1), z góry powzięty zamiar zawierał cel osiągnięcia korzyści majątkowej a w opisanych w zarzucie dokumentach w postaci faktury VAT i dowodzie wpłaty KP oskarżony ten poświadczał nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne i na podstawie tych przepisów skazał oskarżonego a na podstawie art. 271 § 3 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XCVI. A. S. uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w punkcie XLVI- punkt LI aktu oskarżenia kwalifikowanego z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. z tymi zmianami, iż przyjął, że w warunkach określonych w zarzucie, nabył od K. L. (1) łącznie około 300 litrów a uszczuplenie w ten sposób podatku akcyzowego było małej wartości i stanowiło kwotę 13.104 (trzynastu tysięcy stu czterech) złotych i na podstawie art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. skazał oskarżonego a na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył tej osobie karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XCVII. na podstawie art. 22 § 2 pkt. 4a k.k.s. i art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec A. S. środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa kwoty 13.104 (trzynastu tysięcy stu czterech) złotych jako równowartości pieniężnej korzyści majątkowej uzyskanej przez tę osobę w wyniku popełnienia przestępstwa opisanego wyżej;

XCVIII. na podstawie art. 39 § 1 i 2 k.k.s., art. 85 k.k., art. 86 § 2 k.k. i art. 23 § 3 k.k.s. orzeczone wobec A. S. kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i jako łączne wymierzył tej osobie kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

XCIX. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec A. S. łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 4 (cztery) lata;

C. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec A. S. łącznej kary grzywny zaliczył jeden dzień rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie mający miejsce 12 kwietnia 2007r. i uznał, że oskarżony ten uiścił już 2 (dwie) stawki dzienne tej kary;

CI. na podstawie art. 627 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił wszystkich oskarżonych od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa poniesionych w sprawie wydatków i orzekł wobec nich opłaty sądowe w wysokości:

- od G. R. (1) kwotę 1890 (tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt) złotych,

- od K. L. (1) kwotę 1710 (tysiąc siedemset dziesięć) złotych,

- od B. G. (1) kwotę 1030 (tysiąc trzydzieści) złotych,

- od K. K. (3) kwotę 1500 (tysiąc pięćset) złotych,

- od B. P. kwotę 800 (osiemset) złotych,

- od K. B. (1) kwotę 2300 (dwóch tysięcy trzystu) złotych,

- od H. D. kwotę 1400 (tysiąc czterysta) złotych,

- od M. P. (1) kwotę 1900 (tysiąc dziewięćset) złotych,

- od R. S. (1) kwotę 1430 (tysiąc czterysta trzydzieści) złotych,

- od D. M. kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) złotych,

- od J. S. (1) kwotę 1000 (tysiąca) złotych,

- od P. L. (1) kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych,
- od M. M. (3) kwotę 680 (sześćset osiemdziesiąt) złotych,
- od A. S. kwotę 1680 (tysiąc sześćset osiemdziesiąt) złotych;

CII. na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądził od Skarbu Państwa, z tytułu wykonywania funkcji obrońców z urzędu, dla adw. E. K.- K. i adw. S. Z. (2) kwoty po 5.680 (pięć tysięcy sześćset osiemdziesiąt) złotych plus Vat.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli prokurator oraz obrońcy oskarżonych B. G. (1), K. K. (3), B. P., K. B. (1), H. D., M. P. (1), D. M. oraz A. S..

Prokurator Okręgowy w Szczecinie w stosunku do oskarżonych G. R. (1), K. L. (1) oraz B. G. (1).

Działając na podstawie art. 425 §1 i 2 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. prokurator zaskarżył powyższy wyrok w całości w stosunku do G. R. (1), K. L. (1), B. G. (1) w zakresie czynów opisanych w pkt I części dyspozytywnej wyroku, oraz w stosunku do G. R. (1) w zakresie czynów opisanych w pkt II,III,IV,V,VI,VII części dyspozytywnej wyroku, w stosunku do K. L. (1) w zakresie czynów opisanych w pkt IX, X, XII,XIII części dyspozytywnej wyroku, a w stosunku do B. G. (1) w zakresie czynów opisanych w pkt XIV, XV i XVI części dyspozytywnej wyroku – na niekorzyść oskarżonych.

W oparciu o przepis art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 3 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił w stosunku do wszystkich oskarżonych błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, iż dowody ujawnione na rozprawie i ustalone na ich podstawie okoliczności nie dają podstaw do przypisania G. R. (1), B. G. (1) oraz K. L. (1) sprawstwa czynu z art.258§1 kk, gdyż ich wzajemne relacje należy oceniać w kategoriach wyłącznie przestępczego współdziałania, zaś prowadzenie przez spółkę (...) Sp. z o.o. legalnej działalności gospodarczej wyklucza istnienie zorganizowanej grupy przestępczej, podobnie jak popełnianie poszczególnych czynów w różnym składzie osobowym, skutkujący wyeliminowaniem z opisu czynów zarzucanych ww. oskarżonym:

- G. R. (1) w zakresie pkt II,III,IV,V części dyspozytywnej wyroku sformułowania o działaniu w zorganizowanej grupie przestępczej oraz z kwalifikacji prawnej art.65§ 1 k.k.,
- G. R. (1) w zakresie pkt VI i VII części dyspozytywnej wyroku sformułowania o działaniu w zorganizowanej grupie przestępczej oraz z kwalifikacji prawnej art. 37§ 1pkt 5 k.k.s.,
- K. L. (1) w zakresie pkt IX i XIII części dyspozytywnej wyroku sformułowania o działaniu w zorganizowanej grupie przestępczej oraz z kwalifikacji prawnej art. 65§ 1 k.k.,
- K. L. (1) w zakresie pkt X części dyspozytywnej wyroku sformułowania o działaniu w zorganizowanej grupie przestępczej oraz z kwalifikacji prawnej art. 37 § 1pkt 5 k.k.s., - K. L. (1) w zakresie pkt XII z kwalifikacji prawnej czynu art. 65 § 1 k.k.,
- B. G. (1) w zakresie pkt XIV i XVI części dyspozytywnej wyroku sformułowania o działaniu w zorganizowanej grupie przestępczej oraz z kwalifikacji prawnej art.65 § 1 k.k.,
- B. G. (1) w zakresie pkt XV części dyspozytywnej wyroku z kwalifikacji prawnej art. 65 § 1 k.k.,

podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego pozwala na przyjęcie, iż G. R. (1), B. G. (1) i K. L. (1) brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, albowiem od podjęcia przez ww. skutecznych działań przestępczych związanych z udzielaniem korzyści majątkowych osobom pełniącym funkcje publiczne w O. (...) oraz Z. (...) w G. uzależnione było prowadzenie legalnej działalności przez spółkę (...) Sp. z o.o. związanej z ochroną nieruchomości przy użyciu paneli antywłamaniowych, pozyskiwanie kolejnych zleceń i ich kontynuowanie, a tym samym osiąganie przez spółkę zysku, wspólny cel członków grupy

nakierowany był na osiągnięcie zysków, ustalony i utrwalony sposób działania związany z przekazywaniem korzyści majątkowych i osobistych oraz tworzeniem podrobionej oraz poświadczającej nieprawdę dokumentacji przez poszczególnych członków grupy, określone ramy czasowe działalności przestępczej, istnienie zhierarchizowanej struktury w ramach grupy, wykonywanie przez poszczególnych członków grupy określonych działań zgodnie z posiadanymi kompetencjami, skoordynowany i zaplanowany sposób działania, wskazują na działanie oskarżonych w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej.

Podnosząc powyższe zarzuty na podstawie art. 437 § 1 i § 2 k.p.k. wniosła o uchylenie wyroku w zaskarżonym zakresie w stosunku do G. R. (1), K. L. (1), B. G. (1) w zakresie czynów opisanych w pkt I części dyspozytywnej wyroku, oraz w stosunku do G. R. (1) w zakresie czynów opisanych w pkt II,III,IV,V,VI,VII części dyspozytywnej wyroku, w stosunku do K. L. (1) w zakresie czynów opisanych w pkt IX, X, XII,XIII części dyspozytywnej wyroku, a w stosunku do B. G. (1) w zakresie czynów opisanych w pkt XIV,XV i XVI części dyspozytywnej wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie.

Obrońca oskarżonej B. G. (1) zaskarżając wyżej wskazany wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie co do oskarżonej B. G. (1) w zakresie pkt XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 1 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła naruszenie przepisu prawa materialnego tj. art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 115 § 4 k.k., poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w odniesieniu do osoby oskarżonej B. G. (1), podczas gdy z ustaleń stanu faktycznego dokonanych przez Sąd I Instancji wynika, że w niniejszej sprawie znamiona zarzucanego oskarżonej czynu nie zostały spełnione, gdyż oskarżona B. G. (1) nie działała w celu uzyskania korzyści majątkowej lub osobistej;

Ponadto z ostrożności procesowej na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 2 k.p.k. obrońca oskarżonej zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na treść orzeczenia:

a) w zakresie pkt XX, XXI, XXII zaskarżonego wyroku:

1) art. 7 k.p.k., poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczeniem życiowym, polegającej na:

a) uznaniu, że oskarżona B. G. (1) była świadoma tego, na jaki cel przeznaczane są pieniądze z dokonywanych przez nią przelewów na rzecz K. S. L. tytułem zaliczek, co miało istotny wpływ na treść orzeczenia, gdyż wypłaty stałych zaliczek na wydatki wynikały z umowy o pracę K. S. L., w konsekwencji oskarżona B. G. (1), nie miała świadomości na jaki cel te pieniądze są przeznaczane, nie miała też możliwości dokonania weryfikacji podawanych jej informacji, co wprost wynika z wyjaśnień B. G. (1), które zostały uznane przez Sąd orzekający za wiarygodne;

b) uznaniu, że oskarżona B. G. (1) była świadoma nieprawdziwości księgowanych faktur, co miało istotny wpływ na treść orzeczenia, podczas gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach przedmiotowej sprawy wynika, że oskarżona B. G. (1) faktury otrzymywała od G. R. i L. L.D. tj. swoich przełożonych i wówczas je księgowała, przy czym nie miała możliwości merytorycznego sprawdzenia przedkładanych jej faktur, nie miała również możliwości sprawdzenia, czy umowy są realizowane i czy zlecenia były faktycznie wykonywane;

c) bezpodstawnym uznaniu, że oskarżona B. G. (1) otrzymywała bonusy za wyniki finansowe firmy (...) w P., a w konsekwencji ustalenie, że osiąganie pozytywnych wyników w zakresie działalności tej spółki było pożądanym, podczas gdy z materiału zgromadzonego w sprawie nie wynika, że oskarżona B. G. (1) otrzymywała jakiegokolwiek premie za wyniki finansowe spółki;

d) uznaniu, że formalna kontrola wystawionych faktur jest tożsama z kontrolą merytoryczną, podczas gdy z zakresu obowiązków B. G. (1), a w szczególności z pkt 5 wynika, iż była ona obowiązana tylko do sprawowania bieżącej kontroli formalnej i rachunkowej dokumentów;

2) art. 424 § 2 k.p.k., poprzez niewskazanie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku okoliczności uzasadniających wymiar orzeczonej kary wobec oskarżonej B. G. (1);

3) art. 410 k.p.k., poprzez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności sprawy tj.:

a) B. G. (1) nie była jedyną księgową Spółki (...), a faktury księgowane były również przez A. M. (1) oraz E. B.,

b) oskarżona B. G. (1) o fałszywość faktur dowiedziała się dopiero na etapie postępowania przygotowawczego,

c) za prowadzenie ksiąg rachunkowych w firmie odpowiedzialny jest kierownik jednostki, chyba że to zobowiązanie zostanie scedowane na głównego księgowego, którym oskarżona B. G. (1) nie była, jak również zobowiązanie do prowadzenia ksiąg rachunkowych w Spółce (...) nie zostało scedowane na żadną osobę,

a w konsekwencji oparcie tych ustaleń jedynie na części materiału dowodowego, co miało istotny wpływ na treść orzeczenia;

4) art. 5 § 2 k.p.k., poprzez rozstrzygnięcie na niekorzyść oskarżonej B. G. (1) wątpliwości, które nie zostały usunięte w postępowaniu dowodowym, polegające na uznaniu, że oskarżona B. G. (2) była świadoma tego, że księgowane przez nią faktury są fałszywe, cel takiego działania był oskarżonej znany oraz że działała z zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej;

W konsekwencji wyżej wskazanych naruszeń na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła błędy w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, które miały wpływ na treść orzeczenia, polegające na:

1) bezpodstawnym przyjęciu, że oskarżona B. G. (1) była jedyną księgową Spółki (...) i to właśnie ona księgowała wszystkie przedkładane jej faktury przez G. R. oraz K. S. L. oraz że oskarżona „była świadoma” fałszywości przedkładanych jej faktur, podczas gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach przedmiotowej sprawy wynika, że oskarżona B. G. (1) nie była jedyną księgową w firmie, a faktury księgowane były również przez A. M. (1) oraz E. B., zaś o tym, że faktury są fałszywe B. G. (1) dowiedziała się dopiero w czasie postępowania przygotowawczego, czego Sąd orzekający nie wziął pod uwagę;

2) bezpodstawnym ustaleniu, że „B. A. G. pełniąc funkcję samodzielnej księgowej w Spółce z o.o. (...) z siedzibą w S. i będąc odpowiedzialną za prowadzenie ksiąg rachunkowych tego podmiotu wiedząc, że trzy z powyższych faktur nie odpowiadało prawdzie, zaksięgowała je”, podczas gdy z materiału dowodowego niniejszej sprawy wynika, iż odpowiedzialność za prowadzenie ksiąg rachunkowych spoczywała na kierowniku jednostki, nie zaś na oskarżonej, gdyż obowiązek ten nie został scedowany na B. G. (1);

3) bezpodstawnym ustaleniu, że „Następnie B. G. (1) złożyła nieprawdziwe deklaracje podatkowe”, podczas gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach niniejszej sprawy, zwłaszcza z wyjaśnień oskarżonej, uznanej przez Sąd orzekający za wiarygodne wynika, że w tym czasie oskarżona nie miała wiedzy, że składane przez nią deklaracje podatkowe są nieprawdziwe;

4) bezpodstawnym przyjęciu, że „B. A. G. potwierdziła, że pełniąc funkcję samodzielnej księgowej, zatrudnioną początkowo na podstawie umowy o pracę, a później na podstawie umowy zlecenia, księgowała dokumenty nie odzwierciedlające rzeczywistości dokonanych operacji gospodarczych”, podczas gdy z wyjaśnień oskarżonej wynika, że potwierdziła ona jedynie, iż zaksięgowała dokumenty, jednakże wbrew ustaleniu Sądu orzekającego oskarżona nie potwierdziła, że miała wiedzę, że księgowane przez nią dokumenty były nieprawdziwe i fałszywe;

5) bezpodstawnym ustaleniu, że „każda z faktur, opisanych w stawianych K S. L. i B. A. G. zarzutach, była nierzetelna, gdyż opisane w nich usługi nie zostały wykonane. Faktury te poświadczały więc nieprawdę. Świadomość tych okoliczności występowała i u K. S. L. i u B. A. G.”, podczas gdy w odniesieniu do oskarżonej B. G. (1) nie można mówić o świadomości nieprawdziwości faktur, z uwagi na to, że oskarżona taką wiedzę powzięła dopiero na etapie

postępowania przygotowawczego, co wprost wynika z wyjaśnień złożonych przez oskarżoną, które Sąd rozpoznający sprawę w I instancji ocenił jako wiarygodne;

6) bezpodstawnym ustaleniu, że „Uprawnionym do wydania jej (przyp. B. G. (1)) takiego polecenia był również H. K. (1) - asystent kierownika”, podczas gdy w innym miejscu uzasadnienia Sąd wskazuje, że „tę czynność H. K. nadzorowała B. G. (1)”,

Z daleko posuniętej ostrożności procesowej na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucam rażąco niewspółmierność wszystkich kar orzeczonych wobec oskarżonej B. G. (1).

III. Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. oraz art. 437 § 1 i § 2 k.p.k. wносиła o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt XX, XXI, XXII, poprzez uniewinnienie oskarżonej B. G. (1) od popełnienia zarzucanych jej czynów ewentualnie o uchylenie skarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego K. K. (3) powyższemu wyrokowi zarzucił:

- obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k., mającą wpływ na treść wyroku w zakresie ustaleń faktycznych, polegającą na naruszeniu zasady obiektywizmu i swobodnej oceny dowodów, a wyrażającą się w wybiórczej, dowolnej, nie uwzględniającej zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego ocenie przeprowadzonych

w sprawie dowodów osobowych, a mianowicie:

- oceny wyjaśnień współoskarżonych R. i L.; przy jednoczesnym zupełnym pominięciu korzystnych dla oskarżonego zeznań świadków S., S., B. i P. w zakresie opisu procedur wyłaniania wykonawcy w ZGM w G. i faktycznej roli oskarżonego K. K. (3) w obowiązujących w ZGM w G. procedurach wyłonienia wykonawcy zabezpieczeń oraz wyjaśnienia

L. (...) D."a co do oceny zachowania się R. i L., a co w konsekwencji doprowadziła do błędnej oceny roli oskarżonego K. K. (3) w ZGM w G. w zakresie procedur wyłaniania wykonawcy zabezpieczeń;

- błąd w ustaleniach faktycznych leżących u podstaw zaskarżonego orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że oskarżony K. K. (3) przyjął dwukrotnie korzyść majątkową w łącznej kwocie 10.000,00zł. w zamian za korzystne dla Firmy (...) rozstrzygnięcia w zakresie przetargów na zabezpieczenia w ZGM w G..

Zarzucając powyższe, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 2 k.p.k. wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku przez całkowite uniewinnienie oskarżonego K. K. (3) od popełnienia zarzucanych mu czynów;

ewentualnie o:

2. uchylenie wyroku sądu I instancji w zakresie oskarżonego K. K. (3) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Apelację osobistą wniósł także K. K. (3) zarzucając zaskarżonemu wyrokowi:

- obrazę prawa materialnego,

- obrazę przepisów postępowania,

- błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,

- rażąco niewspółmierność oraz wysokość kary.

Wniósł o uchylenie wyroku w całości oraz o cofnięcie sprawy do ponownego rozpatrzenia, a w przypadku odmiennej decyzji Sądu Apelacyjnego o zmianę wyroku na uniewinniający bądź znaczne złagodzenie kary, która w mojej ocenie jest niewspółmiernie wysoka.

Obrońca oskarżonego B. P. zarzucił wyrokowi:

1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, tj. art. 410 k.p.k., poprzez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności wynikających z uznanych za wiarygodne wyjaśnień B. G. (1) i wyjaśnień K. L. (1), a mianowicie okoliczności wskazujących na to, że G. R. (1) miał poważne problemy alkoholowe i niejednokrotnie nie był w stanie rozliczyć się ze środków stanowiących własność S. - O. (...) Spółki z o.o. z siedzibą w S., a tym samym oparcie ustaleń faktycznych jedynie na części materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie;

2. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, tj. art. 410 k.p.k., poprzez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności wynikających z dowodów uznanych przez Sąd za wiarygodne, a mianowicie okoliczności wskazujących na to, że oskarżony B. P. konsekwentnie egzekwował kary umowne i roszczenia odszkodowawcze przysługujące A. (...) w S. wobec (...) Sp. z o.o., a tym samym oparcie ustaleń faktycznych jedynie na części materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie,

3. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, tj. art. 410 k.p.k., poprzez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności wynikających z uznanych za wiarygodne wyjaśnień B. G. (1), która potwierdziła że była na spotkaniu z oskarżonym B. P. oraz G. R. (1), jednakże nie potwierdziła, aby była świadkiem rozmów na temat korzyści majątkowych, jakie miał otrzymywać oskarżony B. P., czy też świadkiem wręczania mu takiej korzyści, a tym samym oparcie ustaleń faktycznych jedynie na części materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie,

4. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, tj. art. 410 k.p.k., poprzez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności wynikających z uznanych za wiarygodne wyjaśnień B. G. (1) i wyjaśnień K. L. (1), a mianowicie tego, że wiedzę na temat korumpowania B. P. czerpali oni od G. R. (1), a tym samym oparcie ustaleń faktycznych jedynie na części materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie,

5. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, tj. art. 7 k.p.k., poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień G. R. (1) polegającej na bezpodstawnym uznaniu ich za wiarygodne i mogące stanowić podstawę do dokonywania ustaleń faktycznych w sprawie, podczas gdy wyjaśnienia te są niekonsekwentne, nieprecyzyjne, a przez to również niewiarygodne, albowiem G. R. (1) nie wskazał szczegółów dotyczących okoliczności, w jakich miał przekazywać kwoty pożyczek oskarżonemu B. P., nie był w stanie wskazać dat, w jakich miało to nastąpić, nie dysponował notatkami - ewidencją korzyści, jakie miał wręczać oskarżonemu B. P., a już na etapie postępowania przygotowawczego ujawniły się istotne nieścisłości w złożonych przez niego wyjaśnieniach;

6. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku będący konsekwencją naruszenia wskazanych wyżej przepisów postępowania a polegający na bezpodstawnym przyjęciu, że oskarżony B. P. popełnił zarzucony mu czyn, w sytuacji gdy brak było wystarczających i jednoznacznych dowodów świadczących o sprawstwie oskarżonego, co w konsekwencji doprowadziło do jego bezpodstawnego skazania;

7. błąd w ustaleniach faktycznych w zakresie uznania, że oskarżony B. P. z winy umyślnej dopuścił się przestępstwa określonego w art. 228 § 1 kk, podczas gdy prawidłowa ocena ustalonych przez Sąd I instancji okoliczności, przede wszystkim zaś towarzyski charakter jego relacji z G. R. (1), fakt, że również B. P. płacił rachunki w restauracjach, a także brak wiedzy oskarżonego co do tego, że G. R. (1) może regulować rachunki w restauracjach ze środków Spółki (...) prowadzą do wniosku, że oskarżony mógł zasadnie sądzić, że spotkania te mają charakter wyłącznie towarzyski i nie są związane z pełnioną przez niego funkcją publiczną.

Stawiając powyższe zarzuty, wnosił o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynu zakwalifikowanego z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. opisanego w punkcie XXXVI sentencji wyroku.

Obrońca K. B. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

a) w zakresie czynu opisanego w punkcie XLIV. zaskarżonego wyroku:

- mające wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia naruszenie przepisów postępowania - art. 7 k.p.k. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów z wyjaśnień K. L. (1) (dalej K. L. (1)) polegającą na automatycznym uznaniu za wiarygodne, mających charakter pomówienia, wyjaśnień K. L. (1) w każdej sytuacji, w której nie zostają uznane za wiarygodne przeczące im dowody, pomimo tego, iż zeznania K. L. (1) zawierają sprzeczności, których nie da się wyjaśnić w sposób zgodny z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego, w efekcie czego doszło do błędnych ustaleń faktycznych, iż K. B. (1) (dalej K. B. (1)) przyjmował od spółki (...) sp. z o.o. korzyści majątkowe, w tym również za zachowania stanowiące naruszenia prawa, w sytuacji gdy prawidłowe ustalenia faktyczne skutkowałyby uznaniem, iż brak jest dowodów na przyjmowanie przez K. B. (1) jakichkolwiek korzyści od S. sp.

z o.o.

b) w zakresie czynu opisanego w punkcie XLVII, zaskarżonego wyroku:

- naruszenie przepisów postępowania - art. 17 § 1 pkt. 11 k.p.k. poprzez uznanie oskarżonego za winnego i wymierzenie mu kary, w sytuacji, gdy zachodzi inna okoliczność wyłączająca ściganie, albowiem w świetle ustaleń faktycznych przyjętych w zaskarżonym wyroku ewentualne nadużycie funkcji miało być rezultatem przyjęcia korzyści majątkowej od (...) sp. z o.o., za który to czyn K. B. (1) została wymierzona kara tym samym wyroku (pkt. XLIV. zaskarżonego wyroku), w efekcie czego doszło do bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt. 9 k.p.k.,

- naruszenie prawa materialnego - art. 231 § 1 k.k. poprzez jego zastosowanie, w sytuacji, gdy jak wynika z niebudzących wątpliwości ustaleń faktycznych, pomimo zlecenia ochrony mienia należącego do A. (...) podmiotowi nie posiadającemu stosownej koncesji nie zaistniał skutek w postaci szkody w majątku tejże Agencji jak również chociażby realne niebezpieczeństwo wystąpienia tejże szkody.

III. na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 § 2 k.p.k. wnosił o:

a) w zakresie czynu opisanego w punkcie XLIV. zaskarżonego wyroku: o uchylenie wyroku w tej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania,

b) w zakresie czynu opisanego w punkcie XLVII. zaskarżonego wyroku: o uchylenie wyroku i umorzenie postępowania w zakresie tego czynu, a w przypadku nie podzielenia przez Sąd Apelacyjny stanowiska o zaistnieniu bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego.

Obrońca oskarżonego H. D. wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego (art. 431 pkt 1 k.p.k.), w szczególności art. 231 §1 k.k., polegającą na przyjęciu, że zachowania oskarżonego zawarte w przypisanym mu czynie, stanowiły działania lub zaniechania polegające na wykonywaniu funkcji władczych, realizację zadań władzy publicznej określanej mianem imperium, nadto zaś na braku wskazania na realny i skonkretyzowany stan narażenia dobra prawem chronionego (interesu publicznego lub prywatnego) na niebezpieczeństwo powstania szkody oraz oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu, który upoważniałby do przyjęcia, że doszło do popełnienia przestępstwa;

2. mogącą mieć wpływ na treść wyroku obrazę przepisów postępowania (art. 431 pkt. 2 k.p.k., w szczególności art. 410 k.p.k. i art. 7 k.p.k., polegającą na dokonaniu ustaleń dotyczących sprawstwa oskarżonego w zakresie podżegania do poświadczania nieprawdy w fakturze VAT (...) z dnia 14 stycznia 2006r. wyłącznie w oparciu o wyjaśnienia K. L. (1),

z pominięciem zaprzeczających im a także uznanych przez sąd za wiarygodne wyjaśnień J. T., nie wyjaśnieniu i nie rozstrzygnięciu sprzeczności w depozycjach ww. oskarżonych;

3. rażąco niewspółmierność wymierzonej kary (art. 431 pkt. 4 k.p.k.), polegającą na naruszeniu reguły (zasady) indywidualizacji odpowiedzialności karnej, w szczególności zaś faktu, iż wartość przyjętej korzyści majątkowej przypisanej oskarżonemu H. D. w ramach czynu przypisanego oskarżonemu w pkt. LI, zaskarżonego wyroku jest znacząco mniejsza od przypisanej w ramach analogicznych czynów oskarżonym K. B. (1) i M. P. (1) (pkt. XLIV, LVIII), czego konsekwencją było wymierzenie oskarżonemu rażąco niewspółmiernej kary pozbawienia wolności.

W oparciu o przepis art. 427 §1 k.p.k. i art. 437 §1 k.p.k., wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynów przypisanych mu w pkt. LIV oraz pkt. LV;
- wymierzenie oskarżonemu za czyn przypisany mu w pkt. LI kary jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary na okres pięciu lat.

Obrońca M. P. (1) w oparciu o treść art. 444 k.p.k., art. 447 § 1 i 2 k.p.k., wywiodła apelację od wyżej wymienionego wyroku i na podstawie art. 438 pkt.1 i 3 k.p.k. wniósł o jego zmianę polegającą na uniewinnieniu skarżącego od zarzutów zawartych w punktach XXX - XXXIII, XXXIX, XL wyroku i złagodzenie wymierzonej mu kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności.

Adv. M. P. (2) obrońca oskarżonego D. M. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1) w odniesieniu do czynu z art. 258 § 1 k.k. (punkt LXXVII sentencji wyroku):

a) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 167, 366 oraz 2 § 2 k.p.k., polegającą na zaniechaniu podjęcia inicjatywy dowodowej przez Sąd z urzędu i nieprzeprowadzeniu postępowania dowodowego mającego na celu ustalenie osoby kierującej zorganizowaną grupą przestępczą i ustalenie miejsca pobytu tej osoby celem przeprowadzenia jej przesłuchania, jak również na zaniechaniu przeprowadzenia postępowania dowodowego mającego na celu ustalenie i przesłuchanie innych osób biorących udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w której udział przypisano oskarżonemu D. M. pomimo stwierdzenia, iż takie osoby w niej działały, a w konsekwencji na zaniechaniu przez Sąd I instancji dążenia do ustalenia prawdy materialnej poprzez nieprzeprowadzenie wyczerpującego postępowania dowodowego, czego wymagała potrzeba oceny wiarygodności i miarodajności innych zgromadzonych dowodów, z których wynikało, że zorganizowana grupa przestępcza istniała, a także ustalenia roli i wiedzy osób, które miały działać w tej grupie,

która skutkowałą

b) błędem w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mającym wpływ na jego treść, polegającym na przyjęciu, że oskarżony D. M. działał w zorganizowanej grupie przestępczej wspólnie i w porozumieniu z oskarżonymi J. S. (1), P. L. (1) i innymi, nieustalonymi osobami, pod kierownictwem innej, ustalonej osoby, w okresie od kwietnia 2004 roku do końca września 2006 roku, a także polegającym na niepełnym ustaleniu stanu faktycznego w niniejszej sprawie, co wyklucza przypisanie oskarżonemu D. M. zamiaru działania w zorganizowanej grupie przestępczej;

c) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 w zw. z art. 410 k.p.k. polegającą na dokonaniu dowolnej, sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oceny zgromadzonych dowodów, a w szczególności oceny:

a. wyjaśnień oskarżonego J. S. (1) poprzez uznanie tych wyjaśnień za bardzo dokładne, zasadniczo konsekwentne i zgodne z innymi dowodami, a w konsekwencji przyjęcie, że stanowią one dowód na działalność oskarżonego D. M. w zorganizowanej grupie przestępczej, podczas gdy oskarżony J. S. (1) wielokrotnie zmieniał swoje wyjaśnienia, które w znacznej części opierały się jedynie na niepotwierdzonych domysłach i przypuszczeniach tego oskarżonego mających

wskazywać na rzekome zaangażowanie D. M. w działalność przestępczą oraz na działanie wspólnie i w porozumieniu z osobami, które uznane zostały za członków zorganizowanej grupy przestępczej,

b. wyjaśnień oskarżonego J. S. (1) poprzez uznanie tych wyjaśnień za bardzo dokładne, zasadniczo konsekwentne i zgodne z innymi dowodami, a w konsekwencji za wiarygodne, z pominięciem przy ocenie tych wyjaśnień istotnych okoliczności ich złożenia, w tym motywacji oskarżonego J. S. (1) do złożenia zeznań określonej treści z uwagi na starania tego oskarżonego do uzyskania nadzwyczajnego złagodzenia kary w trybie art. 60 § 3 k.k.,

c. wyjaśnień oskarżonego P. L. (1) poprzez odmówienie im wiarygodności w zakresie, w jakim oskarżony ten zaprzeczał znajomości z oskarżonym D. M., a co za tym idzie, działaniu wspólnie z oskarżonym D. M. w jakimkolwiek przestępnym celu poprzez nieuwzględnienie, przy ocenie tych wyjaśnień, okoliczności ich złożenia i podnoszonych przez tego oskarżonego zastrzeżeń dotyczących ograniczenia mu swobody w trakcie składania wyjaśnień na etapie postępowania przygotowawczego,

d. wyjaśnień oskarżonego P. L. (1) poprzez odmówienie im wiarygodności w zakresie, w jakim oskarżony ten wskazywał, że został przymuszony do przyznania się do udziału w zorganizowanej grupie przestępczej przez funkcjonariuszy C. (...) w zamian za obietnicę niezastosowania wobec niego tymczasowego aresztowania oraz wymierzenia mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania,

e. wyjaśnień oskarżonego D. M. w zakresie, w jakim oskarżony ten potwierdził swoją znajomość z R. S. (1), K. B. (1), M. M. (3), P. B. (1), M. S. (3) i C. P. poprzez przyjęcie, że sam fakt znajomości oskarżonego z ww. osobami potwierdza prawdziwość stawianych mu zarzutów w zakresie udziału w zorganizowanej grupie przestępczej,

f. wyjaśnień oskarżonego D. M. w zakresie, w jakim oskarżony ten nie przyznawał się do winy poprzez przyjęcie, że wyjaśnienia oskarżonego D. M. nie odpowiadały prawdzie na skutek skonfrontowania ich z nieprawdziwymi i wadliwie ocenionymi wyjaśnieniami oskarżonych J. S. (1) i P. L. (1),

g. wyjaśnień oskarżonych J. S. (1), P. L. (2) i D. M. poprzez przyjęcie, że wyjaśnienia te stanowiły dowód działania przez oskarżonego D. M. w zorganizowanej grupie przestępczej, które cechowało się odpowiednim nastawieniem psychicznym sprawcy do czynu,

która skutkowałą

d) błędem w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mającym wpływ na jego treść polegającym na przyjęciu, że oskarżony D. M. działał w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z oskarżonymi J. S. (1) i P. L. (1) oraz innymi nieustalonymi osobami, którą kierowała inna, ustalona osoba, która miała na celu osiąganie korzyści majątkowych poprzez tworzenie i rejestrowanie na podstawie osoby podmiotów gospodarczych, w ramach których wytwarzano dokumenty w postaci faktur oraz dowodów płatności zawierających poświadczenia wykonania fikcyjnych usług na rzecz innych podmiotów gospodarczych w celu umożliwienia tym podmiotom dokonywania uszczupleń należności podatkowych oraz legalizowanie kosztów poniesionych przed te firmy na inne cele;

e) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 i 410 k.p.k. polegającą na nieuwzględnieniu całokształtu okoliczności ujawnionych w trakcie rozprawy głównej, a także na wysnuciu, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, wniosków z niego niewynikających, a w szczególności polegającą na:

a. pominięciu wyjaśnień oskarżonego D. M. oraz oskarżonego P. L. (1), w których oskarżeni ci zaprzeczali współpracy i udziałowi w jakiegokolwiek zorganizowanej grupie przestępczej, podczas gdy wyjaśnienia te dotyczyły istotnych okoliczności ujawnionych w trakcie rozprawy głównej,

b. nieznajdującym oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym przyjęciu, że oskarżeni J. S. (1) i P. L. (1) działali w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym D. M., podczas gdy materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu nie dawał podstaw do przyjęcia, że pomiędzy ww. oskarżonymi powstała

jakakolwiek więź, dająca podstawę do przypisania im działania wspólnie i w porozumieniu w ramach zorganizowanej grupy przestępczej,

c. niezajdującym oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym przyjęciu, że oskarżony D. M. działał w zorganizowanej grupie przestępczej, podczas gdy w toku rozprawy głównej nie ujawniono jakichkolwiek okoliczności dowodzących tego, by oskarżony D. M. obejmował swoim zamiarem udział w zorganizowanej grupie przestępczej, której członkami byli oskarżeni J. S. (1), P. L. (1) oraz inne nieustalone osoby, którą kierowała inna, ustalona osoba,

która skutkowała

f) błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mającym wpływ na jego treść polegającym na przyjęciu, że zgromadzony materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, że oskarżony D. M. działał w zorganizowanej grupie przestępczej wspólnie i w porozumieniu z oskarżonymi J. S. (1) i P. L. (1), która miała na celu osiąganie korzyści majątkowych poprzez tworzenie i rejestrowanie na podstawie osoby podmiotów gospodarczych, w ramach których wytwarzano dokumenty w postaci faktur oraz dowodów płatności zawierających poświadczenia wykonania fikcyjnych usług na rzecz innych podmiotów gospodarczych w celu umożliwienia tym podmiotom dokonywania uszczuplenia należności podatkowych oraz legalizowanie kosztów poniesionych przez te firmy na inne cele;

g) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 424 § 1 pkt 1 i 2 oraz art. 6 k.p.k. polegającą na wadliwym sporządzeniu uzasadnienia wyroku, poprzez niewskazanie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku faktów, jakie Sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, dowodów na jakich Sąd się oparł, a w szczególności niewskazaniu powodów, dla których Sąd nie uznał dowodów przeciwnych, niewyjaśnieniu podstawy prawnej wyroku, a przede wszystkim na niewyjaśnieniu podstaw i dowodów, w oparciu o które Sąd przypisał oskarżonemu działanie z zamiarem popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., jak również w ustalonym przez Sąd I instancji okresie, co uniemożliwia kontrolę instancyjną zapadłego w sprawie wyroku, zaś oskarżonemu podjęcie rzeczowej polemiki z zaprezentowanym w nim rozumowaniem Sądu I instancji, co stanowi wyraz prawa do obrony w sensie materialnym;

2) w odniesieniu do czynu z art. 270 § 1 w zw. z art. 270 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. (punkt LXXVIII sentencji wyroku):

a) obrazę przepisów postępowania, tj. art. 14 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k., polegającą na naruszeniu zasady skargowości poprzez orzeczenie przez Sąd I instancji poza granicami oskarżenia i orzeczenie bez skargi uprawnionego oskarżyciela, poprzez przypisanie oskarżonemu czynu (polegającego na użyciu, poprzez przekazanie jako autentycznych dokumentów, wskazanych w punkcie LXXVIII sentencji wyroku) innego niż czyn, zarzucony w akcie oskarżenia (polegającego na podrobieniu dokumentów, wskazanych w punkcie XLII aktu oskarżenia w celu użycia ich jako autentycznych),

co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą, o której mowa w art. 439 pkt 9 k.p.k.;

ewentualnie:

b) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 w zw. z art. 410 k.p.k. polegającą na dokonaniu dowolnej, sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oceny zgromadzonych dowodów, a w szczególności oceny:

a. wyjaśnień oskarżonego R. S. (1) poprzez przyjęcie, że pozwalają one na przypisanie oskarżonemu D. M. popełnienia czynu z art. 270 § 1 w zw. z art. 270 § 3 k.k., podczas gdy wyjaśnienia tego oskarżonego, oceniane w sposób prawidłowy, zgodny z zasadami prawidłowego rozumowania, nie pozwalały na przypisanie im waloru spójności, konsekwentności i dokładności, a co za tym idzie, czynienia ich podstawą prawdziwych i kompletnych ustaleń faktycznych w sprawie,

b. wyjaśnień oskarżonego M. M. (3) poprzez przyjęcie, w sposób sprzeczny z zasadami prawidłowego rozumowania, że dowodzą one posługiwania się przez oskarżonego D. M. sfałszowanymi przez oskarżonego M. M. (3) fakturami,

podczas gdy z wyjaśnień oskarżonego M. M. (3) nie wynikało czy, jakie i w jakiej liczbie faktury oskarżony M. M. (3) przekazał rzekomo oskarżonemu D. M.,

c. wyjaśnień oskarżonego M. M. (3) poprzez przyjęcie, w sposób sprzeczny z zasadami prawidłowego rozumowania, że oskarżony D. M. miał świadomość faktu, że faktury przekazywane mu przez oskarżonego M. M. (3) stwierdzały nieprawdę, podczas gdy z wyjaśnień tego oskarżonego i wyjaśnień oskarżonego D. M. wynikało w sposób spójny i jednoznaczny, że oskarżony D. M. nie miał świadomości tego, że dokumenty przekazywane mu przez oskarżonego M. M. (3) stwierdzały nieprawdę co do faktu wykonania usług nimi stwierdzonych, zaś oskarżony M. M. (3) nie poinformował oskarżonego D. M. o tej okoliczności,

d. wyjaśnień oskarżonego D. M. poprzez odmówienie im wiarygodności w zakresie, w jakim oskarżony D. M. zaprzeczał temu, by miał świadomość, że dokumenty otrzymane od oskarżonego M. M. (3) były wystawione w sposób nieprawidłowy,

e. wyjaśnień oskarżonego M. S. (3) poprzez uznanie ich za wiarygodne jedynie w zakresie, a jakim oskarżony ten potwierdził znajomość z oskarżonym D. M. i wyjaśnił, że w jego ocenie oskarżony D. M. prowadził spółkę (...), co miało stanowić dowód rzekomego posługiwania się przez oskarżonego D. M. podrobionymi fakturami wystawionymi przez ten podmiot, podczas gdy ujawnione w postępowaniu okoliczności w sposób jednoznaczny wykluczyły podejmowanie przez oskarżonego D. M. jakichkolwiek działań związanych z reprezentowaniem i dokonywaniem rozliczeń (...) spółki (...),

która skutkowałą

c) błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mającym wpływ na jego treść polegającym na przyjęciu, że oskarżony D. M., działał wspólnie w porozumieniu z oskarżonymi R. S. (1) i M. M. (3), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, a nadto, że używał podrobione przez nieustaloną osobę bądź M. M. (3) dokumenty przekazując je oskarżonemu R. S. (1) i podmiotom gospodarczym (...) i (...) w celu ich użycia w rozliczeniach gospodarczych, działając w zorganizowanej grupie przestępczej i czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło przychodu;

d) obrazę przepisów postępowania, tj. art. 7 i 410 k.p.k. polegającą na nieuwzględnieniu całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, a także na wysnuciu, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, wniosków z niego niewynikających, polegających w szczególności na:

a. nieznajdującym oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym przyjęciu, że oskarżony D. M. w sposób sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego tłumaczył, że nie wie, w jaki sposób zabezpieczone w jego mieszkaniu faktury VAT się tam znalazły, skoro potwierdził swoją znajomość z R. S. (1), K. B. (1), M. M. (3), P. B. (1), M. S. (3) i C. P., podczas gdy okoliczności ujawnione w toku rozprawy głównej nie pozwalały na przyjęcie, że oskarżony D. M. posiadał jakąkolwiek wiedzę w tym zakresie, zaś sam fakt znajomości z ww. osobami nie dowodzi posługiwania się przez tego oskarżonego jakimikolwiek dokumentami,

b. nieznajdującym oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym przyjęciu, że oskarżony M. M. (3) działał wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym D. M., który działał w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował czynienie przygotowań do użycia, jako autentycznych, podrobionych przez oskarżonego M. M. (3) dokumentów, podczas gdy zgromadzony materiał dowodowy nie pozwalał na przypisanie tym oskarżonym działania wspólnie i w porozumieniu w związku z podrobieniem przez oskarżonego M. M. (3) faktur wystawionych przez spółkę (...),

c. nieznajdującym oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym, a także w sposób sprzeczny z zasadami prawidłowego rozumowania przyjęciu, że dokumenty zabezpieczone w toku przeszukania mieszkania zajmowanego przez oskarżonego D. M. w dniu 17 kwietnia 2007 roku stanowią dowód użycia, jako autentycznych, faktur i dowodów wpłaty wskazanych w punkcie XLI aktu oskarżenia, a także dowód na czynienie przygotowań do ich użycia jako autentycznych w sytuacji, gdy daty, jakimi opatrzone były dokumenty zabezpieczone w mieszkaniu

zajmowanym przez tego oskarżonego, wykluczały przyjęcie, że w dacie zatrzymania tej dokumentacji, tj. w 2007 roku istniały jakiegokolwiek podstawy do przypisania oskarżonemu D. M. posiadania tej dokumentacji w celu użycia jej za autentyczną bądź czynienia przygotowań do ich użycia w tym celu, albowiem dokumenty te, ze względu na upływ czasu oraz wyrejestrowanie podmiotów na rzecz których miały być wystawione, straciły zdolność do bycia wykorzystanymi ich w obrocie gospodarczym,

która skutkowałą

e) błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mającym wpływ na jego treść polegającym na przyjęciu, że oskarżony D. M. użył, przekazując oskarżonemu R. S. (1) i firmom (...), podrobione dokumenty wymienione w punkcie LXXVIII sentencji wyroku, a nadto czynił przygotowania do ich użycia dokumentów tam opisanych, w okresie od 04 maja 2005 roku do dnia 28 września 2006 roku;

f) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7, 410 i 5 § 2 k.p.k. a contrario, polegającą na pominięciu przez Sąd I instancji wyjaśnień oskarżonego D. M. i nieznajdującym oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym przyjęciu, że niemożliwym było przyjęcie innej tezy niż ta, że oskarżony D. M. czynił przygotowania do użycia dokumentów zabezpieczonych w jego mieszkaniu, oraz bezpośrednio, albo za pośrednictwem ustalonej osoby oskarżony ten przekazał faktury nr (...) podmiotom (...) i (...) wobec stwierdzenia, że nie ma żadnych podstaw do przyjęcia, że ww. faktury znalazły się w posiadaniu tych podmiotów inną drogą, niż z wykorzystaniem przestępczej aktywności oskarżonego D. M., podczas gdy oceniając prawidłowo całokształt zgromadzonego materiału dowodowego Sąd I instancji winien być wysnuć wątpliwości do sprawstwa oskarżonego w tym zakresie, a w konsekwencji rozstrzygnąć je na korzyść oskarżonego,

która skutkowałą

g) błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mającym wpływ na jego treść polegającym na nieznajdującym oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym przyjęciu, że wina oskarżonego w zakresie czynu opisanego w punkcie LXXVIII sentencji wyroku została udowodniona;

h) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 167 i 366 k.p.k. polegającą na zaniechaniu inicjatywy dowodowej przez Sąd I instancji z urzędu i nieprzeprowadzeniu postępowania dowodowego mającego na celu ustalenie okoliczności i podmiotów zaangażowanych w nakręcenie na zlecenie spółki (...) filmu reklamowego, a także wysokości kosztów z tym związanych i dokonanych rozliczeń,

która skutkowałą

i) błędem w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mającym wpływ na jego treść polegającą na przyjęciu, że faktury wystawione przez (...), C. P. C. P., oraz (...) sp. z o.o. stwierdzały nieprawdę co do faktu wykonania usług nimi objętych, podczas gdy ujawnione w toku postępowania okoliczności wskazywały na konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego także w zakresie odnoszącym się do nakręcenia na rzecz (...) filmu reklamowego, którego koszty miały być dokumentowane fakturami wystawionymi przez ww. podmioty;

j) obrazę przepisów postępowania, tj. art. 424§ 1 pkt 1 i 2 oraz art. 6 k.p.k. polegającą na wadliwym sporządzeniu uzasadnienia wyroku, poprzez niewskazanie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku faktów, jakie Sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, dowodów na jakich Sąd się oparł, a w szczególności niewskazaniu powodów, dla których Sąd nie uznał dowodów przeciwnych, niewyjaśnieniu podstawy prawnej wyroku, a nadto na niewyjaśnieniu podstaw i dowodów, w oparciu o które Sąd przypisał oskarżonemu działanie z zamiarem popełnienia przestępstwa z art. 270 § 1 w zb. z art. 270 § 3 k.k. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a nadto popełnienie przestępstwa w ramach zorganizowanej grupy przestępczej czyniąc z tej działalności stałe źródło dochodu, co uniemożliwia kontrolę instancyjną zapadłego w sprawie wyroku, zaś oskarżonemu podjęcie rzeczowej polemiki z zaprezentowanym w nim rozumowaniem Sądu I instancji, co stanowi wyraz prawa do obrony w sensie materialnym;

3) w odniesieniu do czynu z art. 56 § 2 k.k.s. w zb. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. (punkt LXXIX sentencji wyroku)

a) obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 56 § 2 k.k.s. poprzez przypisanie oskarżonemu D. M. sprawstwa tego przestępstwa, w sytuacji gdy sprawcą tego przestępstwa może być jedynie podatnik - to jest osoba, na której ciąży obowiązek podatkowy związany z określonym rodzajem podatku, w związku z którym składana jest deklaracja bądź oświadczenie do organu podatkowego, podczas gdy oskarżony D. M. nie posiadał statusu podatnika w rozliczeniach, dokonywanych na podstawie dokumentów wskazanych w punkcie LXXIX wyroku;

b) obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 56 § 2 w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. poprzez przyjęcie, że posłużenie się fakturą nierzetelną, tj. fakturą wystawioną pomimo braku czynności, z mocy której powstaje zobowiązanie podatkowe wyczerpuje znamię „narażenia podatku na uszczuplenie”, o którym mowa w tym przepisie, podczas gdy znamię narażenia podatku na uszczuplenie może zostać wypełnione wyłącznie w sytuacji, w której faktura, w oparciu o które dokonywane jest rozliczenie, odzwierciedla rzeczywisty obrót;

ewentualnie:

c) obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. polegającą na dokonaniu dowolnej, sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oceny zgromadzonych dowodów - protokołów przeszukania mieszkania oskarżonego R. S. (1) i B. (...) poprzez przyjęcie, w sposób sprzeczny z zasadami prawidłowego rozumowania, że stanowią one dowody potwierdzające popełnienie przez oskarżonego D. M. przestępstwa polegającego na posłużeniu się nierzetelnymi fakturami i przekazaniu tych faktur oskarżonemu R. S. (1) w celu ich późniejszego wykorzystania do złożenia deklaracji do organów podatkowych,

która skutkowałą

d) błędem w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia i mającym wpływ na jego treść, polegającym na przyjęciu, że oskarżony D. M. przekazał oskarżonemu R. S. (1) podrobione faktury wystawione przez firmę (...) na rzecz (...) spółka jawna, opisane w punkcie LXXIX sentencji wyroku;

e) obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 i 410 k.p.k. polegającą na nieuwzględnieniu całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, a także na wysnuciu, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, wniosków z niego niewynikających, a polegającą w szczególności na:

a. nieznajdującym oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym przyjęciu, że oskarżony

D. M. działał wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym R. S. (1) w celu wykorzystania, przez oskarżonego R. S. (1), przekazanych mu rzekomo przez oskarżonego D. M. dokumentów w celu ich późniejszego wykorzystania do złożenia deklaracji do organu podatkowego, podczas gdy wyjaśnienia obu tych oskarżonych nie odnosiły się do ww. kwestii, co sprawia, że ustalenie tej okoliczności na podstawie tych dowodów nie jest możliwe, zaś inne dowody nie pozwalają na ustalenie tej okoliczności,

b. nieznajdującym oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym przyjęciu, że opisane punkcie LXXIX wyroku faktury stanowiły świadomie zaplanowaną przez oskarżonych D. M. i R. S. (1) podstawę do złożenia nieprawdziwych deklaracji do organu skarbowego, podczas gdy zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na przypisanie oskarżonemu D. M. działania z taką świadomością,

c. nieznajdującym oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym przyjęciu, że wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) i oskarżonego D. M. pozwalają na przyjęcie, że oskarżeni ci działali wspólnie i w porozumieniu, a nadto, że oskarżony D. M. działał w celu osiągnięcia przez siebie korzyści majątkowej, podczas gdy zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie przedmiotu ani wysokości owych rzekomych korzyści majątkowych, które uzyskać miał oskarżony D. M. na skutek rzekomej współpracy z oskarżonym R. S. (1),

która skutkowała

f) błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mającym wpływ na jego treść, polegającym na przyjęciu, że oskarżony D. M. działał wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym R. S. (1) w ten sposób, posługiwał się nierzetelnymi, sfałszowanymi poprzez podrobienie fakturami VAT wymienionymi w punkcie LXXIX sentencji wyroku przekazując je oskarżonemu R. S. (1) w celu późniejszego wykorzystania, w tym do złożenia do organu podatkowego deklaracji zawierających nieprawdziwe dane;

g) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7, 410 i 5 § 2 k.p.k. a contrario, polegającą na uznaniu oskarżonego D. M. winnego popełnienia czynu wskazanego w punkcie LXXIX sentencji wyroku i przyjęciu, że brak jest jakichkolwiek dowodów świadczących o tym, że przekazywanie przez oskarżonego D. M. oskarżonemu R. S. (1) fałszywych faktur i późniejsze ich księgowanie, nie było objęte świadomością tych osób co do tego, że służyło ono osiągnięciu tych korzyści przez wystawcę i odbiorcę faktury, podczas gdy oceniając prawidłowo całokształt zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd I instancji winien był wysnuć wątpliwości do sprawstwa oskarżonego w tym zakresie, a w konsekwencji rozstrzygnąć je na korzyść oskarżonego,

która skutkowała

h) błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mającym wpływ na jego treść, polegającym na nieznajdującym oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym przyjęciu, że wina oskarżonego w zakresie czynu opisanego w punkcie LXXIX sentencji wyroku została udowodniona;

i) obrazę przepisów postępowania, tj. art. 424 § 1 pkt 1 i 2 oraz art. 6 k.p.k. polegającą na wadliwym sporządzeniu uzasadnienia wyroku, poprzez niewskazanie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku faktów, jakie Sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, dowodów na jakich Sąd się oparł, a w szczególności niewskazaniu powodów, dla których Sąd nie uznał dowodów przeciwnych, niewyjaśnieniu podstawy prawnej wyroku, a nadto niewyjaśnieniu podstaw i dowodów, w oparciu o które Sąd przypisał oskarżonemu działanie z zamiarem popełnienia przestępstwa z art. 56 § 2 w zb. z 62 § 2 k.k.s., a nadto w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, co uniemożliwia kontrolę instancyjną zapadłego w sprawie wyroku, zaś oskarżonemu podjęcie rzeczowej polemiki z zaprezentowanym w nim rozumowaniem Sądu I instancji, co stanowi wyraz prawa do obrony w sensie materialnym.

W oparciu o powyższe zarzuty, na podstawie art. 427 § 2 oraz 437 k.p.k. w konkluzji obrońca oskarżonego adw. M. P. (2) wnosił o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego D. M. od popełnienia czynu opisanego w punktach LXXVII oraz LXXIX wyroku, zaś w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie LXXVIII o uchylenie wyroku w tym zakresie i umorzenie postępowania,

ewentualnie

2) uchylenie zaskarżonego w zakresie odnoszącym się do czynu opisanego w punktach LXXVII oraz LXXIX wyroku i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, zaś w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie LXXVIII o uchylenie wyroku w tym zakresie i umorzenie postępowania.

Obrońca oskarżonego D. M.. K. P. (2) zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

Co do czynów opisanych w punktach: LXXVII i LXXVIII (odpowiednio opisane w a/o - XLI i XLII), na podstawie art. 438 § 2 k.p.k., ww. wyrokowi obrazę przepisów postępowania karnego, mającą wpływ na jego treść, tj.

1. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., poprzez dokonywanie ustaleń w przedmiocie udziału D. M. w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, a zatem ustaleń czynionych na jego

niekorzyść, w oparciu o dowolną, a nie swobodną ocenę wyjaśnień J. S. (1), który w odniesieniu do oskarżonego D. M. wyjaśnił m.in. jedynie, że:

- „D. M. widziałem 5 minut w swoim życiu. Moje odczucie, być może błędne, było takie, że D. M. znał się z A. Z. i P. i z A. wysokim. Z rozmowy tej, w tym barze, która trwała 5 minut wywnioskowałem. pieniądze, których nie chciałem wypłacić należą się p. M. usługę, być może wykonaną. Nie wiem czy wykonaną. W zarzucie jest także to, ja przekazywałem pieczętki i papiery bezpośrednio p. M.. To nie jest prawda. Ja to przekazywałem Z.” (...) - k. 8878;

- „Spotkanie to związane było z tym, że ja nie chciałem wybrać pieniędzy z konta (...), gdyż oni zalegali mi miesięczne wynagrodzenie. Z kontekstu prowadzonej rozmowy wywnioskowałem. że były to pieniądze D..”- k. 6355

- „P. mówił, że D. chce przejść firmy słupy (...). Ja już wtedy wiedziałem, że te firmy to są słupy”- k. 8881;

- „utwierdziła mnie jeszcze w tym przekonaniu rozmowa między tymi osobami, jakiej byłem świadkiem na temat pieniędzy należących się D.. a których ja nie chciałem wypłacić z konta (...) protokół z 8 listopada 2007 r.;

- „skoro więc zatrzymano mnie i M., a u mnie nic nie znaleziono, bo u mnie niczego nie było, to wywnioskowałem, że znaleziono je w mieszkaniu M.”- k. 8881,

które to wyjaśnienia, co wyraźnie wynika z wyżej zacytowanych fragmentów, zawierały w sobie wyłącznie przypuszczenia i subiektywne odczucia J. S. (1), a w konsekwencji jedynie jego prywatne wnioski, z których co więcej wycofał się co najmniej w pewnym zakresie i co finalnie powinno prowadzić do wniosków, że J. S. (1) widział D. M. raz w życiu, nie miał żadnej wiedzy na temat tego, aby D. M. popełniał jakiegokolwiek przestępstwa oraz by należał do zorganizowanej grupy przestępczej, przy czym opisywana wadliwość w płaszczyźnie oceny wyjaśnień J. S. (1) doprowadziła Sąd Orzekający do wadliwych ustaleń w odniesieniu do elementów, statuujących czyn przypisany D. M.;

2. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., poprzez dokonywanie ustaleń w przedmiocie czasookresu udziału D. M. w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych - w okresie od kwietnia 2004 r. do końca września 2006 r. - a zatem ustaleń czynionych na jego niekorzyść, w oparciu o dowolną, a nie swobodną ocenę wewnętrznie sprzecznych wyjaśnień J. S. (1) z których wynikało, że poznał D. M. i był świadkiem jego rozmowy z „P., Z. B. (1), A. w 2003 r., z jego kolejnego przesłuchania, że było to w maju lub czerwcu 2004 r., podczas gdy na podstawie wyłącznie tej treści wyjaśnień tego oskarżonego, zasadniczo sprzecznych oraz nie wskazujących na żadne inne konkretne, poza zwrotem pieniędzy, okoliczności popełnia przestępstw, nie można ustalić faktu uczestnictwa D. M. w zorganizowanej grupie przestępczej;

3. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z 424 § 1 pkt 1 k.p.k., poprzez dokonywanie ustaleń w przedmiocie udziału oskarżonego D. M. w zorganizowanej grupie przestępczej, a zatem ustaleń czynionych na jego niekorzyść, w oparciu o wybiórczo analizowane wyjaśnienia J. S. (1) z jednoczesnym faktycznym pominięciem w określonym zakresie zeznań świadków: K. P. (1), która wbrew twierdzeniu sądu w żadnym momencie swojego przesłuchania nie potwierdziła udziału D. M. w zorganizowanej grupie i wskazała, że go nie zna, I. Ż. primo voto K., która potwierdziła w zeznaniach okoliczności prowadzenia Spółki (...), ale z których również nie wynika udział i znajomość D. M., M. S. (4) których zeznania składane w postępowaniu sądowym Sąd pomiął w całości, a który podał iż wykonywane były określone usługi przez D. M., czy świadka M. S. (5), który również szczegółowo opisywał współpracę z D. M. i zaprzeczał udziałowi w jakiegokolwiek grupie, nadto poprzez dokonywanie ustaleń, że oskarżeni D. M., P. S., P. L. (1) wspólnie z innymi osobami działali w zorganizowanej grupie przestępczej, a uzasadnieniem dla tego są szczątkowe rozważania na str. 335 i 336 uzasadnienia, sprowadzające się do stwierdzeń, że grupa ta miała stały skład osobowy, że był zachowany podział ról i określone zostało przywództwo oraz że działania tych osób były nastawione wyłącznie na osiągnięcie przestępczych celów bez jednoczesnego zindywidualizowania uzasadnienie co do opisu udziału D. M. a zatem ocena materiału dowodowego winna prowadzić do wniosku, że D. M. nie brał udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, a nadto uzasadnione jest również twierdzenie że nie funkcjonowała zorganizowana grupa przestępcza,

brak było bowiem wspólnego dla wszystkich porozumienia rozumianego jako przystąpienia do grupy ze świadomością jej celów, jakiegś, choćby najmniej zorganizowanej formy działania sprawców i określonych więzów organizacyjnych;

4. art. 7 k.p.k., poprzez błędne przyjęcie, że „ponieważ M. nie wyjaśnił w sposób wiarygodny, dlaczego w jego mieszkaniu znajdowały się dokumenty, których opis został zawarty w punkcie XLII a/ o i dojście do wniosku, że w oparciu o ich treść i wystawienie m.in. przez fikcyjne podmioty oraz odnosząc te fakty do innych dowodów, w tym wyjaśnień J. S. (1), nie może być wątpliwości, że oskarżony ten był zaangażowany w opisaną zarzutami przestępną działalność” (str. 361 uzasadnienia), podczas gdy z powyższych rozważań wywnioskować można, że w istocie Sąd I instancji powinien mieć wątpliwość co do tego, dlaczego ww. dokumenty znajdowały się w mieszkaniu oskarżonego D. M., a zatem czy powyższe może świadczyć o jego przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej i w tym zakresie winien był zastosować art. 5 § 2 k.p.k. ze wszystkimi podążającymi za tym przepisem konsekwencjami dla oskarżonego, a mimo tego arbitralnie i w oderwaniu od wyjaśnień J. S. (1) (który w tym zakresie jedynie wyjaśniał o swoich odczuciach - k. 8881) oraz przy braku innych dowodów uznał, że wątpliwości tych nie ma, a okoliczność ta w istocie przemawia na niekorzyść oskarżonego;

5. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 § k.p.k., poprzez zaniechanie wezwania na rozprawę i przesłuchania, ewentualnie w drodze pomocy prawnej czy telekonferencji, w charakterze świadka P. B. (2) (zamiennie nazywanego w uzasadnieniu B.), który to został wskazany w opisie czynu przypisanego D. M., jako osoba, z którą D. M. miał działać w zorganizowanej grupie przestępczej i poprzestanie jedynie na stwierdzeniu na str. 336 uzasadnienia, że „Sąd miał informację o jego nieprzebywaniu w P.”, podczas gdy mężczyzna ten, wskazywany przez oskarżonego J. S. (1) jako osoba rzekomo kluczowa w relacjach pomiędzy oskarżonymi oraz osoba, która miała rzekomo działać wspólnie z D. M. i innymi oskarżonymi w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mogła mieć wręcz kluczową wiedzę na temat czynów zarzuconych oskarżonemu D. M., w tym jego odpowiedzialności i w związku z tym winna zostać przesłuchana w charakterze świadka przez Sąd z urzędu.

Co do czynu opisanego w punkcie: LXXVIII (odpowiednio opisany w a/o -XLII):

1. na podstawie art. 438 § 1 k.p.k., ww. wyrokowi zarzuciła obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 3 k.k., poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na przypisaniu D. M. w punkcie LXXVIII zaskarżonego wyroku sprawstwa czynu zabronionego polegającego na czynieniu przygotowań do użycia jako autentycznych dokumentów w postaci: 12 wydruków dowodów wpłaty pokwitowań, 6 druków dowodów wpłaty, faktury nr (...), faktury nr (...), faktury nr (...), opisanych w ww. punkcie wyroku (LXXVIII), podczas gdy przy opisie powyższego czynu (dokumentów) brak znamienia, że dokumenty te rzeczywiście miały być podrobione lub przerobione, a zatem brak możliwości przypisania sprawstwa przestępstwa polegającego na czynieniu przygotowań do przestępstwa użycia za autentyczny, przerobiony lub podrobiony dokumentu, a nie w celu użycia za autentyczny dokumentów jak opisanych wyżej;

2. na podstawie art. 438 § 2 k.p.k., obrazę przepisów postępowania karnego, mającą wpływ na jego treść, tj. art. 14 § 1 k.p.k. w zw. z art. 399 § 1 k.p.k. poprzez skazanie D. M. w punkcie LXXVIII zaskarżonego wyroku za popełnienie przestępstwa:

a) użycia wspólnie i w porozumieniu z R. S. (1) jako autentycznych podrobionych przez nieustaloną osobę 5 dokumentów (faktura VAT nr (...), faktura VAT nr(...), faktura nr (...), dowód wpłaty, faktura VAT nr (...)), oraz użycia jako autentyczne, podrobionych przez nieustaloną osobę dalszych 4 dokumentów (faktura nr (...), faktura nr (...), faktura VAT nr (...), faktura VAT (...)), opisanych w ww. punkcie wyroku (LXXVIII), nietożsamego z tym, który został opisany w akcie oskarżenia (podrobienie w celu użycia za autentyczne dokumentów opisanych w punktach XLII a/o), a zatem poprzez skazanie oskarżonego D. M. za czyn czasowo i rodzajowo odmienny od tego, który został mu zarzucony aktem oskarżenia, a zatem przypisanie oskarżonemu sprawstwa czynu poza granicami skargi oskarżyciela publicznego.

b) czynienia przygotowań do użycia jako autentycznych dokumentów w postaci: 12 wydruków dowodów wpłaty pokwitowań, 6 druków dowodów wpłaty, faktury nr (...), faktury nr (...), faktury nr (...) oraz podrobionych przez W. M.: faktury VAT nr (...), faktury VAT nr (...), dokumentu KP nr (...), dokumentu KP nr (...), dokumentu KP nr (...), faktury VAT nr (...), dokumentu KP nr (...), faktury VAT nr (...), faktury VAT nr (...), opisanych w ww. punkcie wyroku (LXXVIII), niezośamego z tym, który został opisany w akcie oskarżenia (podrobienie w celu użycia za autentyczne dokumentów opisanych w punktach XLII aktu oskarżenia, a zatem poprzez skazanie obwinionego D. M. za czyn czasowo i rodzajowo odmienny od tego, który został mu zarzucony aktem oskarżenia, a zatem przypisanie oskarżonemu sprawstwa czynu poza granicami skargi oskarżyciela publicznego.

Co do czynu opisanego w punkcie: LXXIX (odpowiednio opisany w a/o -XLIII), na podstawie art. 438 § 2 k.p.k., ww. wyrokowi zarzuciła obrazę przepisów postępowania karnego, mającą wpływ na jego treść, tj.

1. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 § k.p.k., poprzez zaniechanie:

- zaliczenia do materiału dowodowego dokumentów w postaci: korekty deklaracji (...) R. S. (1) oraz dowodu wpłaty uszczuplonej należności publicznoprawnej przez R. S. (1) (k. 9381, 9384);

- zwrócenia się do U. (...)W.- T. celem ustalenia, czy R. S. (1) w całości uiścił uszczuploną należność publiczno-prawną;

podczas gdy okoliczności te, które byłyby stwierdzone poprzez powyższe dokumenty stanowiły istotny dowód w sprawie na okoliczność tego, czy zostały wypełnione przesłanki do umorzenia postępowania karnego na zasadzie art. 16a k.k.s. w stosunku do czynu, jaki został w punkcie LXXIX zaskarżonego wyroku przypisany oskarżonemu D. M., tj. opisany w art. 56 § 2 k.k.s., w ramach którego miało dojść do złożenia zawierający nieprawdziwe dane deklaracji podatkowych przez R. S. (1), z którym to wspólnie i w porozumieniu miał działać oskarżony D. M..

2. art. 14 § 1 k.p.k. w zw. z art. 399 § 1 k.p.k., poprzez skazanie D. M. w punkcie LXXIX zaskarżonego wyroku za popełnienie przestępstwa posłużenia się nierzetelnymi i sfałszowanymi dokumentami w postaci faktur VAT o numerach: (...), niezośamego z tym, który został opisany w akcie oskarżenia (podrobienie w celu użycia za autentyczne dokumentów opisanych w punktach XLII aktu oskarżenia, a zatem poprzez skazanie obwinionego D. M. za czyn czasowo i rodzajowo odmienny od tego, który został mu zarzucony aktem oskarżenia, a w konsekwencji przypisanie oskarżonemu sprawstwa czynu poza granicami skargi oskarżyciela publicznego.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. wniosła, aby Sąd Apelacyjny, działając na zasadzie art. 437 § 1 i 2 k.p.k., zmienił zaskarżony wyrok, orzekł odmiennie co do istoty sprawy i uniewinnił oskarżonego w zakresie wszystkich przypisanych mu zaskarżonym wyrokiem czynów, ewentualnie uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę oskarżonego D. M. do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego A. S. zarzucił wyrokowi:

1. obrazę przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k. poprzez niewnikliwą, sprzeczną z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego co miało wpływ na treść orzeczenia w zakresie ustaleń faktycznych, tj. w szczególności:

a. wyjaśnień oskarżonego A. S.,

b. wyjaśnień oskarżonego G. R. (1).

c. wyjaśnień oskarżonego K. L. (1),

d. wyjaśnień oskarżonej B. G. (1),

e. zeznań świadka P. W.;

2. obrazę prawa procesowego, a to art. 4 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez oparcie wyroku jedynie na niekorzystnych dla oskarżonego A. S. wyjaśnieniach współoskarżonych, bez ich weryfikacji poprzez pryzmat innych dowodów, tj. zeznań W. A. i R. S. (3), których zeznania bezpodstawnie zostały uznane za niewiele wnoszące do sprawy, co miało wpływ na treść wyroku w zakresie ustaleń faktycznych;

3. obrazę prawa procesowego, a to art. 5 § 2 k.p.k., poprzez bezpodstawne usunięcie nasuwających się wątpliwości w sprawie w sposób niekorzystny dla oskarżonego A. S.;

4. obrazę prawa materialnego, a to art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 115 § 4 k.k. poprzez jego nieprawidłową wykładnię, a to uznanie, że A. S. działał w celu uzyskania korzyści majątkowej,

5. rażąco surowość wszystkich kar orzeczonych wobec oskarżonego A. S.,

W związku z powyższymi zarzutami, na podstawie art. 427 § 1 i art. 437 k.p.k. wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

1. uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów,

ewentualnie o:

2. znaczne złagodzenie wymierzonych kar za poszczególne czyny oraz znaczne złagodzenie kary łącznej;

3. uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W pozostałym zakresie wyrok Sądu Okręgowego nie był skarżony i uprawomocnił się w I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

W pierwszym rzędzie stwierdzić należy, że zgodnie z treścią art. 433§2 k.p.k. a contrario – w razie apelacji wniesionej wyłącznie na korzyść oskarżonego Sąd II instancji nie jest związany zarzutami i uchybieniami podniesionymi przez skarżącego i zobowiązany jest do skontrolowania prawidłowości zaskarżonego wyroku pod kątem wszystkich przyczyn odwoławczych z art. 438 k.p.k. – obok zawsze uwzględnianych z urzędu przyczyn odwoławczych z art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k. (dla porównania: wyrok Sądu Najwyższego z 24 stycznia 2007 r., III KK 231/06, OSNwSK 2007/1/287. LEX nr 467598). Tym samym nawet w sytuacji, gdy środek odwoławczy wywiedziony na korzyść nie precyzuje w sposób prawidłowy podstaw odwoławczych, czy argumentacja zawarta na poparcie zarzutów jest mało klarowna nie zwalnia to w żaden sposób Sądu Odwoławczego od kontroli prawidłowości całego rozstrzygnięcia. Inaczej rzecz przedstawia się w przypadku wywiedzenia apelacji na niekorzyść z uwagi na zasadę związania Sądu Odwoławczego zarzutami podnoszonymi na niekorzyść oskarżonego – w niniejszej sprawie takowa została wywiedziona przez prokuratora w odniesieniu do oskarżonych G. R. (1), K. L. (1) i B. G. (1). Przypomnieć zatem trzeba, że zgodnie z art. 434 §1 k.p.k. Sąd II instancji może orzec na niekorzyść oskarżonego tylko wtedy, gdy wniesiono na jego niekorzyść środek odwoławczy, a także tylko w granicach zaskarżenia, chyba że ustawa stanowi inaczej – co dotyczy uwzględnianych z urzędu: bezwzględnych przyczyn odwoławczych z art. 439 §1 pkt 1-8 k.p.k. oraz rażącej niesprawiedliwości wyroku w rozumieniu art. 440 k.p.k. W zdaniu 2 przepis ten zawiera dodatkowe ograniczenia w orzekaniu na niekorzyść oskarżonego w sytuacji, gdy środek odwoławczy pochodzi od oskarżyciela publicznego lub pełnomocnika – a zatem od podmiotu profesjonalnego. Wówczas mianowicie Sąd II instancji może ponadto orzec na niekorzyść tylko w razie stwierdzenia uchybień podniesionych w tak ukierunkowanym środku odwoławczym lub podlegających uwzględnieniu z urzędu (wspomniany już art. 439 §1 pkt. 1-8 k.p.k. i art. 440 k.p.k.).

Podkreślić jednak należy, że choć podmioty profesjonalne zobowiązane są do zachowania należytej staranności w konstruowaniu apelacji, co znajduje wyraz w nałożonym na nie w art. 427 §2 k.p.k. obowiązku wskazania zarzutów stawianych rozstrzygnięciu oraz ich uzasadnienia – to granice rozpoznania sprawy w postępowaniu odwoławczym wyznacza treść całej apelacji, jeśli tylko wynika z niej lub da się wywieść zamiar zaskarżenia. Powyższe oznacza zatem, że nie tylko zarzut sformułowany w petitum tego środka stanowić może podstawę ustalenia jaka część orzeczenia

faktycznie jest skarżona przez podmiot profesjonalny, jak również jakie uchybienia stanowią tego podstawę, a Sąd Odwoławczy może dokonać zmiany redakcji zarzutów zawartych w środku zaskarżenia w zakresie nie zmieniającym ich istoty. Wobec tego, jeśli nawet podmiot fachowy nieprawidłowo zakwalifikuje konkretne uchybienie, o możliwości orzeczenia na niekorzyść oskarżonego decydować będzie to, czy uchybienie to faktycznie nastąpiło, nie zaś to, czy zostało ono prawidłowo nazwane (vide: wyrok SN z dnia 5 stycznia 2011 r., V KK 64/10, OSNKW 2011/2/14; wyrok SN z dnia 5 września 2002 r., IV KK 256/02, LEX nr 56075; postanowienie SN z dnia 15 października 2003 r., III KK 360/02, OSNwSK 2003/1/2141). zwrócić należy już na wstępie uwagę, że nieprawidłowe jest równoczesne podnoszenie zarzutu obrazy przepisów postępowania (art. 438 pkt 2 k.p.k.) i kwestionowania ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę wyroku (art. 348 pkt 3 k.p.k.) z jednocześnie podnoszonym zarzutem obrazy prawa materialnego w rozumieniu art. 438 pkt 1 k.p.k. Ten bowiem aktualizuje się dopiero wówczas, gdy do prawidłowo ustalonego i nie podważanego stanu faktycznego wadliwie zastosowano normę prawną lub bezzasadnie jej nie zastosowano, bądź gdy zarzut dotyczy zastosowania lub niezastosowania przepisu zobowiązującego Sąd do jego bezwzględного respektowania (por. np. wyrok SN z dnia 19 grudnia 1996 r., sygn. akt V KKN 116/96, OSNKW 1997, z. 3-4, poz. 34; postanowienie SN z dnia 9 stycznia 2002 r., sygn.. akt V KKN 319/99, LEX nr 53010, postanowienie SN z dnia 19 września 2007 r., sygn. akt III KK 111/07).

Stawiając wyrokowi zarzuty oparte o art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. skarżący winni wykazać nie tylko to, że doszło do obrazy przepisów postępowania, bądź do błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, lecz także, że obraza ta lub błędne ustalenia mogły mieć wpływ na treść skarżonego orzeczenia, a wymóg ten wynika wprost z przytoczonego wyżej przepisu.

Równocześnie zauważenia wymaga, że :

Art. 4 k.p.k. statuuje ogólną regułę postępowania nakazującą Sądowi orzekającemu dochować wymogu obiektywizmu i nie może stanowić samodzielnej podstawy zaskarżenia. Dla skutecznego podniesienia zarzutu obrazy art. 4 k.p.k. nie wystarczy ogólne stwierdzenie o nieobiektywizmie Sądu opierające się wyłącznie na subiektywnym odczuciu strony postępowania karnego, w szczególności wynikającym z odmiennej niż Sąd oceny materiału dowodowego. O braku obiektywizmu Sądu można natomiast mówić wówczas, gdy przez naruszenie określonych norm nakazujących lub zakazujących działa on na niekorzyść określonej strony postępowania lub w sposób wyraźny faworyzuje jedną ze stron.

W tym miejscu przypomnieć również należy, że ustanowiony w art. 7 k.p.k. obowiązek dokonania oceny wiarygodności materiału dowodowego w oparciu o wszechstronną, zgodną z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniemi wiedzy i doświadczenia życiowego dotyczy nie tylko Sądu orzekającego. Także skarżący, który zmierza do podważenia zasadności rozstrzygnięcia poprzez zakwestionowanie oceny dowodów nie może ograniczyć się do prostego jej zanegowania i arbitralnego stwierdzenia, że walorem wiarygodności winny być obdarzone jedynie dowody korzystne dla oskarżonego, w tym wyjaśnienia jego samego. Ta metoda kwestionowania analizę trafności skarżonego orzeczenia nie może być uznana za skuteczną. Obowiązkiem skarżącego jest wykazanie jakich konkretnych uchybień dopuścił się Sąd meriti w kontekście zasad wiedzy, w szczególności logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego przy ocenie materiału dowodowego. Za oczywiście niewystarczające należy tu także uznać samo przeciwstawienie dowodom, na których oparł się Sąd orzekający występujących w sprawie dowodów przeciwnych, jeśli przy tym nie zostanie wykazane, że to właśnie owe dowody przeciwne, ocenione w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego winny uzyskać walor wiarygodności, zaś dowody stanowiące podstawę ustaleń Sądu, w świetle tych samych zasad, są tego waloru pozbawione.

Istotą art. 410 k.p.k. jest to, że Sąd ferując wyrok nie może opierać się na tym co nie zostało ujawnione na rozprawie, jak również i to, że wyroku nie można wydawać na części materiału dowodowego, a musi on być wynikiem analizy całokształtu ujawnionych okoliczności, a więc i tych które je podważają. Przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną procesową, a mianowicie art. 7 k.p.k. wtedy, gdy m.in. stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających tak na korzyść, jak i niekorzyść oskarżonego (vide przykładowo: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2011 r., sygn. akt II KK 183/11). Wymóg orzekania na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku przewodu nie oznacza bynajmniej, że na

Sądzie orzekającym ciąży bezwzględny obowiązek przywoływania i wypowiedzania się odnośnie wszystkich bez wyjątku dowodów (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2012 r., sygn. akt V KK 428/11).

Wielokrotnie również i jednolicie wyrażany jest pogląd, że przepisy art. 7 k.p.k. i art. 5§2 k.p.k. mają charakter rozłączny. Powyższe powoduje, że dopiero w sytuacji, gdy sąd przeprowadzi postępowanie w sposób pełny i kompletny, i podda te tak zebrane dowody ocenie spełniającej rygor art. 7 k.p.k., to zastosowanie zasady z art. 5 § 2 k.p.k. nastąpi dopiero wtedy, gdy tak przeprowadzona ocena dowodów potwierdzi wciąż istnienie niedających się - w oparciu o nią - usunąć wątpliwości (przykładowo: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 września 2014 r., V KK 127/14) .

Równocześnie przepis art. 5 § 2 k.p.k. dotyczy wątpliwości, jakie może powziąć sąd orzekający (a nie strona) i dopiero gdyby sąd je powziął, a nie rozstrzygnął ich na korzyść oskarżonego, zasadny byłby zarzut naruszenia tego przepisu.

Odnośnie apelacji wywiedzionej przez prokuratora stwierdzić należy, że jest ona nietrafna i to w stopniu bliskim oczywistej bezzasadności. Wnioski w niej zawarte nie zostały więc uwzględnione.

Apelacja ta sprowadza się do kwestionowania tych ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd meriti, które skutkowały uniewinnieniem oskarżonych G. R. (1), K. L. (1) oraz B. G. (1) od popełnienia zarzucanego im czynu z art. 258§1 k.k. oraz wiążą się z wyeliminowaniem z czynów przypisanych tym oskarżonym sformułowania o działaniu w zorganizowanej grupie przestępczej (w stosunku do oskarżonego G. R. – czyny przypisane w punkcie II, III, IV, V, VI i VII wyroku, w stosunku do oskarżonego K. L. – czyny przypisane w punkcie IX, X, XII i XIII oraz w stosunku do oskarżonej B. G. – czyny przypisane w punkcie XIV, XV i XVI wyroku).

Analizując treść apelacji stwierdzić należy, że argumenty w niej zawarte nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z utrwalonymi poglądami orzecznictwa i doktryny, zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku może się okazać trafny tylko wówczas, gdy podnoszący go w apelacji zdoła wykazać Sądowi orzekającemu w pierwszej instancji konkretnych uchybień przy ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego polegające na nieuwzględnieniu przy jej dokonywaniu w świetle zasad logicznego rozumowania, wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego, jak również całokształtu ujawnionych w sprawie okoliczności (tak przykładowo: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 1975 r. OSNPG z 1975, z.9, poz. 84).

Zarzut nie może sprowadzać się do gołosłownej – jak ma to miejsce w niniejszej sprawie – polemiki z ustaleniami sądu i nie może ograniczać się do przeciwstawienia tym ustaleniom odmiennego poglądu skarżącego prokuratora.

Tymczasem w realiach niniejszej sprawy wszystkie podnoszone przez skarżącego prokuratora okoliczności były przedmiotem rozważań Sądu I instancji, czego wyrazem jest treść pisemnego uzasadnienia wyroku. Sąd odwoławczy podziela w pełni dokonaną przez Sąd pierwszej instancji ocenę dowodów dlatego uprawnione jest zaniechanie szczegółowego odnoszenia się w uzasadnieniu swojego wyroku do zarzutów apelacji, gdyż byłoby to zbędnym powtórzeniem argumentacji tego Sądu. Przytoczone szeroko przez prokuratora orzecznictwo sądowe i poglądy doktryny niczego w istocie co do prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu I instancji nie wnoszą.

Na skutek apelacji wywiedzionej przez prokuratora w stosunku do oskarżonych G. R. (1) oraz K. L. (1) w toku postępowania odwoławczego ujawniała się natomiast okoliczność wyłączająca postępowanie w postaci przedawnienia karalności z uwagi na wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439§1 pkt 9 k.p.k.

G. R. (1) został uznany za winnego popełnienia:

- czynu z art. 272 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (punkt III wyroku). Czyn tak kwalifikowany zagrożony jest karą do 3 lat pozbawienia wolności. Mając zatem na uwadze, że zgodnie z treścią wyroku był on popełniony w okresie od 9 lutego do 17 marca 2005 roku wobec treści art. 101§1 pkt 4 k.k. oraz art. 102 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 2 marca 2016 roku jego karalność ustała z dniem 17 marca 2015 roku.

Zauważenia przy tym wymaga, że w świetle brzmienia art. 102 k.k. wprowadzonego ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku (DZ.U. nr 396 z 2015 roku karalność przestępstw określonych w art. 101 §1 pkt 4 k.k. ustaje z upływem 5 lat od zakończenia okresu w tym przepisie wskazanego. Kolejna zmiana wprowadzona ustawą z dnia 15 stycznia 2016 roku (DZ.U 189 z 2016 roku) wprowadziła ponownie przedłużenie okresu w art. 102 k.k. – niemniej weszła w życie w dniu 2 marca 2016 roku. Tak więc biorąc pod uwagę opis czynu przypisanego nie można ocenić inaczej niż, że w sprawie doszło do przedawnienia karalności

- czynu z art. 62§2 k.k.s. (punkt VI wyroku). Czyn tak kwalifikowany zagrożony jest grzywną. Mając zatem na uwadze, że zgodnie z treścią wyroku został on popełniony w marcu 2005 roku wobec treści art. 44 k.k.s. jego karalność ustała w marcu 2015 roku

- czynu z art. 62§2 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. (punkt VII wyroku). Czyn tak kwalifikowany zagrożony jest grzywną. Mając zatem na uwadze, że zgodnie z treścią wyroku został on popełniony w styczniu i marcu 2006 roku wobec treści art. 44 k.k.s. jego karalność ustała w marcu 2016 roku.

K. L. (1) został uznany za winnego popełnienia czynu z art. 62§2 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s.(punkt XIII wyroku) Czyn tak kwalifikowany zagrożony jest grzywną. Mając zatem na uwadze, że zgodnie z treścią wyroku został on popełniony w okresie od 14 września 2005 roku do 31 marca 2006 roku wobec treści art. 44 k.k.s. jego karalność ustała w dniu 31 marca 2016 roku.

W konsekwencji - wobec stwierdzenia bezwzględnej podstawy uchylenia orzeczenia przewidzianej w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. - Sąd Apelacyjny na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. uchylił zaskarżone orzeczenie we wskazanym powyżej zakresie i umorzył postępowanie, kosztami postępowania w tej części obciążając Skarb Państwa.

Skutkiem powyższego konieczne stało się w stosunku do oskarżonego G. R. (1) uchylenie rozstrzygnięcia z punktu X i orzeczenie o nowej karze łącznej. Tym samym Sąd Apelacyjny na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 i 2 k.k. przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. łącząc kary jednostkowe orzeczone w punktach II, IV i V wyroku wymierzył wobec oskarżonego karę łączną grzywny w wymiarze 330 (trzystu trzydziestu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda, a na jej poczet na podstawie art. 63§1 k.k. zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia w sprawie od dnia 4 grudnia 2006 roku do dnia 17 maja 2007 r. uznając ją za wykonaną w całości.

W odniesieniu do oskarżonego K. L. (1) konsekwencją umorzenia postępowania w zakresie czynu z punktu XIII wyroku było uchylenie także orzeczonego co do tego czynu na podstawie art. 22§2 punkt 6 k.k.s. środka karnego w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości.

II.

Przechodząc w kolejności do apelacji wywiedzionych w sprawie przez obrońców oskarżonych przed przystąpieniem do szczegółowego odniesienia się do poszczególnych skarg odwoławczych celowym jest dla uniknięcia powtórzeń poczynienie uwag odnoszących się do meritum sprawy zwracając uwagę, że treść podnoszonych zarzutów w tych apelacjach jest zbieżna i generalnie różni je tylko zawarta w uzasadnieniach skarg apelacyjnych argumentacja.

Po pierwsze: generalnie powtarzającym się zarzutem w większości wywiedzionych w sprawie apelacji są argumenty skierowane przeciwko uznaniu za pełnowartościowy materiał dowodowy wyjaśnień złożonych w sprawie przede wszystkim przez oskarżonego K. L. (1). Istotnie wymienione wyjaśnienia miały kluczowe znaczenie przy czynieniu ustaleń w sprawie w toku niniejszego postępowania. Należy zatem rozpocząć rozważania od ogólnego stwierdzenia, że zarówno nauka prawa karnego jak i orzecznictwo sądowe uznają, że dopuszczalne i możliwe jest skazanie na podstawie jednego dowodu wskazującego na osobę sprawcy. Również w odniesieniu zarówno do świadka koronnego, czy też sprawcy chcącego skorzystać z instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 60§3 k.k. (tzw. „mały świadek koronny”) reguła ta jest powszechnie akceptowana, a tym samym możliwość orzeczenia o winie na w/wym. dowodach (i to nawet w sytuacji gdy jest to jedyny dowód) jawi się jako zgodne z regułami procedury karnej. Dowód taki przy braku szczególnych uregulowań prawnych podlega swobodnej ocenie Sądu jak każde inne zeznanie czy

wyjaśnienie – w myśl reguł art. 7 k.p.k. zasada tam wyrażona gwarantuje Sądowi prawo dokonania wyboru i właśnie oceny czy świadek mówił prawdę, czy też kłamał. (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2004 r w sprawie sygn. akt IVKK 407/03).

Sprawcy chcącemu skorzystać z instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary w ramach art. 60§3 k.k. niewątpliwie odnosi stosowne dobrodziejstwa – niemniej ciężą na nim również obowiązki. Warunkiem stosowania obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary, przewidzianego w art. 60 § 3 k.k. jest przekazanie organowi powołanemu do ścigania przestępstw, przez sprawcę przestępstwa popełnionego we współdziałaniu z co najmniej dwiema osobami, wszystkich istotnych w sprawie, posiadanych przez niego informacji o osobach współdziałających z nim w popełnieniu tego przestępstwa oraz okolicznościach jego popełnienia (...)” (por. m.in.: uchwała SN z dnia 25 lutego 1999 r., sygn. akt I KZP38/98, Lex Nr 35091).

Wszelkie powyższe wskazania nie pozwalają przyjąć, że wiarygodność tzw. małego świadka koronnego jest z założenia wykluczona.

W przekonaniu Sądu Apelacyjnego, dowód z wyjaśnień oskarżonego K. L. (1) został prawidłowo obdarzony przez Sąd Okręgowy wiarą i dały w pełni podstawę do poczynienia przez ten Sąd zaprezentowanych w pisemnych motywach wyroku ustaleń faktycznych. Natomiast zawarte w apelacji wywody skarżących obrońców, które podważają prawidłowość dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny poszczególnych dowodów, w szczególności wyjaśnień oskarżonego K. L. (1) przedstawiają wyłącznie alternatywną wersję ich oceny. W nawiązaniu do argumentacji zawartej w wywiedzionych apelacjach brak jest również podstaw do podzielenia argumentacji skarżących obrońców odnośnie motywów jakie miałyby kierować oskarżonym K. L. (1), które uzasadniałyby pomówienie o niepopełnione przestępstwa. Do powyższych kwestii Sąd meriti odniósł się w swoich rozważaniach oceniając szczegółowo powyższy dowód w zestawieniu z całokształtem zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Próba podważenia wiarygodności oskarżonego K. L. (1) zatem nie może być oceniona inaczej niż jako polemika z oceną dokonaną przez Sąd orzekający w sprawie.

Poczynienie powyższych uwag było niezbędne już na wstępie z tej przyczyny, by przy odnoszeniu się do szczegółowych zarzutów przedstawionych w apelacjach obrońców do niniejszych kwestii nie powracać.

III.

Odnosnie apelacji wywiedzionej w sprawie przez obrońcę oskarżonego K. B. (1)

W pierwszym rzędzie wskazać należy, że co do czynu przypisanego w punkcie XLVII wyroku w sprawie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza, bowiem w kształcie przypisanym w wyroku czyn z art. 231§1 k.k. miał miejsce w okresie od kwietnia 2004 roku do marca 2006 roku :

W świetle brzmienia art. 102 k.k. wprowadzonego ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku (DZ.U. Nr 396 z 2015 roku) karalność przestępstw określonych w art. 101 §1 pkt 4 k.k. ustaje z upływem 5 lat od zakończenia okresu w tym przepisie wskazanego. Kolejna zmiana wprowadzona ustawą z dnia 15 stycznia 2016 roku (DZ.U 189 z 2016 roku) wprowadziła ponownie przedłużenie okresu w art. 102 k.k. – niemniej weszła w życie w dniu 2 marca 2016 roku. Tak więc biorąc pod uwagę opis czynu przypisanego nie można ocenić inaczej niż, że w sprawie doszło do przedawnienia karalności. W konsekwencji - wobec stwierdzenia bezwzględnej podstawy uchylenia orzeczenia przewidzianej w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. - Sąd Apelacyjny na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. uchylił zaskarżone orzeczenie we wskazanym powyżej zakresie i umorzył postępowanie, kosztami postępowania w tej części obciążając Skarb Państwa.

Odnosnie natomiast naruszenia wskazanych w apelacji przepisów postępowania karnego w postaci art. 7 k.p.k. co do czynu przypisanego w punkcie XLIV kontrola odwoławcza nie potwierdziła tak sformułowanego zarzutu.

Argumentacja bazuje na próbie podważenia wiarygodności wyjaśnień współoskarżonego K. L. (1) i sprowadza się do wskazania, że wyjaśnienia te mają wyłącznie charakter pomówienia.

Na poparcie tej tezy obrońca oskarżonego wskazał, że wyjaśnienia K. L. (1) są niekonsekwentne, miejscami ewidentnie sprzeczne. Podkreślił również, że w zakresie w jakim wyjaśnienia te odnoszą się do oskarżonego K. B. (1) nie mogą stanowić wystarczającego dowodu do przypisania mu odpowiedzialności karnej skoro współoskarżony L. nie wręczał osobiście korzyści majątkowych temu oskarżonemu i przytacza wyłącznie informacje rzekomo pochodzące od współoskarżonych H. D. i M. P. (1) – czemu ci zaprzeczyli.

Tymczasem jak wynika z pisemnych motywów wyroku Sądu I instancji (vide uzasadnienie strony 65-167) szczegółowej analizie został poddany całokształt materiału dowodowego – w szczególności okoliczności podawane przez oskarżonego K. L. (1) zostały zweryfikowane w oparciu nie tylko o wyjaśnienia H. D. i M. P. (1), ale także w powiązaniu z pozostałymi szczegółowo omówionymi dowodami osobowymi i dokumentami. Trafnie uznał, że brak jest podstaw do dania wiary wyjaśnieniom oskarżonego K. B. (1), który znajomość i spotkania z L. – a w szczególności swój udział w nich sprowadzał wyłącznie jako służbowy i integracyjny. W ocenach tych wbrew stanowisku skarżącego obrońcy nie wykroczył poza ramy art. 7 k.p.k. Sąd Apelacyjny w całej rozciągłości powyższą ocenę podziela i z tych względów jej ponowne przytaczanie jest zbędne.

Nie zasługuje również na uwzględnienie argumentacja obrońcy związana z podjęciem przez L. współpracy z organami ścigania w celu uzyskania statusu małego świadka koronnego – o czym była mowa w części wstępnej.

Kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu K. B. (1) jest prawidłowa.

Kara orzeczona za ten czyn nie jest rażąco i niewspółmiernie surowa – zwłaszcza, że wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zostało warunkowo zawieszona na okres próby lat 4 (czterech).

IV.

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonego H. D. Odnosząc się do zarzutów sformułowanych w apelacji w punkcie 1 dotyczących obrazy prawa materialnego (art. 438 pkt 1 k.p.k.) stwierdzić należy, że zarzut taki może być skutecznie postawiony, gdy Sąd orzekający wadliwie zastosuje prawo, to znaczy błędnie dokona subsumpcji prawidłowo ustalonego stanu faktycznego pod określony przepis prawa materialnego. W takich przypadkach opis czynu przypisanego nie odpowiada znamionom zawartym w przepisie powołanym jako odstawa skazania.

Analiza treści zaskarżonego wyroku nie potwierdza, aby H. D. w punkcie LV zaskarżonego wyroku został skazany za inny czyn niż ten, który wyczerpuje przepis art. 231§1 k.k.

Wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego dla przypisania sprawcy przestępstwa z art. 231§1 k.k. nie jest konieczne powstanie szkody.

Strona przedmiotowa przestępstwa nadużycia władzy w typie podstawowym (art. 231 § 1 k.k.) polega na działaniu na szkodę interesu publicznego lub prywatnego poprzez przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków przez funkcjonariusza publicznego. Działanie na szkodę oznacza, że zachowanie sprawcy stwarza stan zagrożenia dla dobra prawnego ze sfery publicznej lub prywatnej.

Niedopełnienie obowiązków będzie polegać na zaniechaniu ich wykonania albo na nienależytym, niedbałym ich wykonaniu. Może ono polegać także na podjęciu przez funkcjonariusza publicznego działania w przypadku, gdy obowiązek na nim spoczywający polegał na powstrzymaniu się od pewnych działań (zob. O. Górniok, S. Hoc, S. Przyjemski, Kodeks..., s. 255).

Prawidłowo Sąd I instancji ustalił, że H. D. w okresie czynu przypisanego mu w punkcie LV był funkcjonariuszem publicznym pełniącym początkowo funkcję Zastępcy Dyrektora O. (...) w W. a od dnia 1 czerwca 2006 roku do stycznia 2007 roku – Dyrektora tego Oddziału – będąc zobowiązanym do sprawowania nadzoru nad Sekcją Administracyjno – Organizacyjną tego Oddziału, a w tym w szczególności był odpowiedzialny za właściwą pieczę i ochronę nieruchomości

pozostających w zasobach tejże agencji. Nie budzi wątpliwości w sprawie podstawa oraz zakres jego uprawnień i obowiązków.

Prawidłowo w tym zakresie Sąd Okręgowy przywołał ustawę z dnia 30 maja 1996 r. o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz A. (...) (DZ. U. Nr 90 poz. 1953 ze zm.).

Nie budzi również wątpliwości okoliczność, że prawidłowo Sąd meriti ustalił, iż status H. D. wypełniał kryteria funkcjonariusza publicznego określone w art. 115§12 pkt 5 k.k., jak i osoby pełniące funkcje publiczne w rozumieniu art. 115§19 k.k. Istnienie zatem po stronie oskarżonego obowiązku służbowego jest jednoznaczne.

W realiach niniejszej sprawy oskarżonemu w istocie przypisano w ramach występkę z art. 231 k.k. zachowania „stanowiące naruszenie przepisów prawa, to jest ustawy o zamówieniach publicznych, związanych z wyborem ofert dotyczących świadczenia usług ochrony nieruchomości pozostających w zasobach A. (...) w W.”. Wbrew twierdzeniom skarżącego obrońcy przypisane w punkcie LI wyroku zachowania oskarżonego słusznie zostały ocenione przez Sąd meriti jako działanie na szkodę interesu publicznego – skoro oskarżony nie przestrzegał w szczególności ustawy o zamówieniach publicznych. Z ustaleń Sądu wynika, że w nieprawidłowości te polegały na preferowaniu S. w przetargach, niedokonywaniu odbiorów przez ten podmiot usług i doprowadzenie do tolerowania niewłaściwego wykonania przez ten podmiot umów (w tym akceptowaniu mniejszych liczby zabezpieczeń na obiektach niż wynikało to z umów związanych z ich ochroną), zlecenie ochrony osobowej przez ten podmiot mimo nie posiadania przez ten podmiot do tego uprawnień, a także zezwoleniu na realizację zleceń w zakresie ochrony obiektów zanim następowało zakończenie postępowania przetargowego.

Tym samym argumenty obrońcy, iż w tym zakresie Sąd nie wskazał na realny i skonkretyzowany stan narażenia dobra prawem chronionego na niebezpieczeństwo powstania szkody są polemiczne.

Odnosząc się do zarzutów sformułowanych w zakresie czynu przypisanego w punkcie LIV w oparciu o obrazę przepisów postępowania, tj. w szczególności art. 410 k.p.k. i art. 7 k.p.k. stwierdzić należy, że kontrola odwoławcza nie potwierdziła jego zasadności. Co do przedmiotowego czynu Sąd Apelacyjny podzielił rozważania Sądu meriti zawarte w pisemnych motywach wyroku (strony 200 – 238) Sąd ten poddał szczegółowej analizie nie tylko wyjaśnienia oskarżonego D., ale także depozycje składane przez oskarżonego K. L. (1) oraz świadka T.. Nieuprawnione w kontekście materiału dowodowego jest twierdzenie obrońcy, że w tych relacjach istnieją tego rodzaju sprzeczności, które pozwalają na skonstruowanie ustaleń faktycznych pozwalających na przypisanie oskarżonemu H. D. zachowania z art. 18§2 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k.

Nie jest trafny także zarzut rażącej niewspółmierności kary sformułowany przez skarżącego obrońcę w punkcie 3 apelacji. Przypomnieć należy, że zarzut oparty na względnej podstawie odwoławczej określonej w art. 438 pkt 4 k.p.k. jest tylko wówczas trafny, jeżeli zachodzi wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji, a karą która byłaby prawidłowa w świetle dyrektyw art. 53 k.k. W takiej sytuacji trudno uznać za zasadną apelację obrońcy oskarżonego H. D., który wskazując na nadmierną surowość orzeczonej wobec oskarżonego kary za czyn z art. 228§1 k.k. w zb. z art. 228§3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65§1 k.k. przypisany w punkcie LI zaskarżonego wyroku w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, wnosił o jej wymierzenie w „zredukowanej do wysokości odpowiadającej społecznej szkodliwości przypisanego czynu w relacji do szkodliwości analogicznych czynów przypisanych pozostałym oskarżonym”.

Zarzut ten jest chybiony. Po pierwsze czyn przypisany oskarżonemu w punkcie LI cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości. Wynika powyższe nie tylko z ustawowego zagrożenia tego czynu, ale także z ustalonych okoliczności faktycznych. Przepis z art. 228§1 k.k. w zb. z art. 228§3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65§1 k.k. jest występkiem zagrożonym karą od roku do 10 lat pozbawienia wolności. Tym samym kara wymierzona wobec oskarżonego za czyn przypisany w punkcie LI oscyluje w dolnym progu ustawowego zagrożenia i jest wręcz karą łagodną.

Również orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy nie można uznać za rażąco i niewspółmiernie surową.

V.

Co do oskarżonego K. K. (3) apelacja wywiedziona przez obrońcę jest bezzasadna. Brak jest jakichkolwiek podstaw do uznania, że Sąd Okręgowy z naruszeniem art. 7 k.p.k. ocenił zebrane dowody. Na podstawie całokształtu okoliczności wynikających z przeprowadzonych dowodów Sąd ten prawidłowo ustalił, że oskarżony G. R. (1) będąc zatrudnionym w spółce (...) w celu zapewnienia zawierania przez ten podmiot nowych umów i kontynuowania współpracy w przyszłości dokonywał aktów korumpowania osób zatrudnionych w innych podmiotach w związku z pełnionymi przez nie funkcjami publicznymi. W ustaleniach wskazał także, że G. R. (1) w okresie od października 2003 roku do czerwca 2004 roku wielokrotnie udzielił K. K. (3) korzyści majątkowych – łącznie nie mniej niż 7.000 zł oraz w okresie od 3 do 5 października 2003 r. sponsorował jego i żony pobyt w hotelu (...) w S.. Wreszcie we wrześniu/październiku 2006 roku w G. przekazał K. K. (3) pieniądze w kwocie 3.000 zł w zamian za obietnicę dalszej współpracy ze spółką (...).

Powyższe ustalenia zostały poczynione przede wszystkim w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego G. R. (1). Wynika z nich również, że K. K. (3) określił, że jeśli otrzyma 10 % wartości umowy to wytypuje nieruchomości pod zabezpieczenie mechaniczne dla (...).

Nie można jednak tracić z pola widzenia, że korespondują one z wyjaśnieniami oskarżonych B. G. (1) oraz K. L. (1) oraz wskazanych przez Sąd Okręgowy świadków oraz dołączonych do akt sprawy dokumentów.

Jak wynika natomiast z niekwestionowanych przez strony dokumentów w okresie inkryminowanym K. K. (3) był zatrudniony w Z. (...) w G. początkowo na stanowisku Kierownika A. (...) a od 1 lipca 2004 roku Głównego Specjalisty ds. Zasobów Komunalnych tego Zakładu. Z tychże dokumentów bezspornie wynika, że oskarżony K. K. (3) będąc zatrudniony jako główny specjalista od 01.07.2004 r. z jego zakresu obowiązków wynikała m.in. odpowiedzialność za zabezpieczenie mienia przed zniszczeniem i kradzieżą, a także do jego obowiązków należało m.in. prowadzenie ewidencji wolnych lokali, typowanie budynków do remontu, ustalanie zakresu remontów i modernizacji (k. 5.948- (...)).

Z dokumentów załączonych wynika, że na obu stanowiskach do odpowiedzialności oskarżonego K. K. (3) należało zabezpieczenie mienia przed zniszczeniem i kradzieżą. Prawidłowe zatem – bo oparte nie tylko o zapisy dokumentów, ale także zeznania świadków, m.in. K. B., A. P., M.S. i J. S. jest wskazanie Sądu meriti, że K. nie tylko miał wpływ na „ustalenie” - w ramach powierzonego mu do zabezpieczenia mienia - konieczności i zakresu ewentualnych remontów i modernizacji (a do takich możliwym jest zaliczenie montażu paneli zabezpieczających przed kradzieżą), a także wpływ na przygotowywanie specyfikacji przetargowych. Trafnie ustalił też Sąd meriti, że K. uczestniczył w komisjach przetargowych „na ochronę obiektów, chodziło o systemy zabezpieczeń okien i drzwi” (vide zeznania K. B. (3) k. 9664-9669, protokół postępowania o zamówienie publiczne w składzie komisji jest oskarżony K.(k.8964- 8967-). Właściwy jest zatem końcowy wniosek Sądu, że K. otrzymywał pieniądze nie za typowanie obiektów, ale za późniejsze zawarcie umów na zabezpieczenie ich panelami.

Zwrócić należy dodatkowo uwagę i na tę okoliczność, że specyfikacja istotnych warunków zamówienia (k.9011) – zawiera wskazanie, że przedmiotem zamówienia jest „zabezpieczenie budynków przy ul. (...) w G. administrowanych przez ZGM w G..

W kontekście powyższych ustaleń argumentacja skarżącego obrońcy, iż skoro o zabezpieczeniu wszystkich objętych aktem oskarżenia obiektów oraz o wyłonieniu wykonawcy decydowała komisja przetargowa działanie oskarżonego K. K. (3) nie wyczerpało znamion czynu z art. 228§1 k.k.

Nie może zostać także uznany za skuteczny zabieg próby podważenia wyjaśnień oskarżonego G. R. (1) – wyjaśnień w zakresie odnoszącym się do oskarżonego K. K. (3) stanowczych i konsekwentnych – poprzez wskazanie, że możliwe jest

powzięcie wątpliwości iż zarówno L., jak i R. „znaleźli sobie wygodny sposób dla uzasadnienia wyciągania pieniędzy z firmy (...) (...) na rzekome łapówki. Takich wątpliwości w świetle wskazywanych przez obrońcę zeznań (...)D. Sąd nie powziął. Nie doszło zatem do naruszenia art. 5 § 2 k.p.k. Dla porządku stwierdzić należy, że nie można zasadnie stawiać zarzutu obrazy tego przepisu, podnosząc jedynie wątpliwości strony co do treści ustaleń faktycznych, bowiem dla oceny, czy nie została naruszona zasada in dubio pro reo, istotne jest jedynie to, czy orzekający w sprawie Sąd rzeczywiście powziął wątpliwości, co do treści ustaleń faktycznych i wobec braku możliwości ich usunięcia rozstrzygnął te wątpliwości na niekorzyść oskarżonego. Taka zaś sytuacja w niniejszej sprawie nie zachodzi.

Konkludując stwierdzić należy, że kwalifikacja prawna czynów przypisanych oskarżonemu K. K. (3) w punktach XXVI oraz XXIX zaskarżonego wyroku jest prawidłowa.

Zarówno kary jednostkowe orzeczona wobec oskarżonego nie są niewspółmiernie surowe – oscylują w granicach dolnych zagrożeń ustawowych, a kara łączna została orzeczona co prawda przy zastosowaniu zasady asperacji, z tym tylko, że bliskiej pełnej absorpcji. Z tego względu nie ma podstaw do jej łagodzenia – tym bardziej, że jej wykonanie zostało wobec oskarżonego warunkowo zawieszona.

VI.

Odnosnie apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego B. P..

Apelacja ta jest niezasadna i tym samym nie mogła zostać uwzględniona.

Intencją skarżącego obrońcy było zakwestionowanie ustaleń faktycznych stanowiących podstawę wyroku skazującego oskarżonego za czyn z art. 228§1 k w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. W tym celu podniesione zostały zarzuty obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to art. 410 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. co prowadziło w efekcie do wadliwej oceny materiału dowodowego.

Apelacja sprowadza się do kwestionowania wyjaśnień oskarżonego R. w zakresie czynu przypisanego w punkcie XXXVI zaskarżonego wyroku oraz tych ustaleń faktycznych, które wiążą się z przyjęciem, że oskarżony B. P. swoim działaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 228§1 k.k.

Obrońca oskarżonego formułując zarzuty oparte o powyżej wskazane przepisy zarzucił w szczególności Sądowi I instancji pominięcie wersji prezentowanej w wyjaśnieniach oskarżonego,

Ta droga podważenia wyroku okazała się nieskuteczna. Sąd Okręgowy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy poddał analizie i prawidłowo ocenił, że wyjaśnienia oskarżonego B. P., w których twierdził, że łącząca go znajomość z G. R. (1) miała charakter wyłącznie towarzyski nie zasługują na danie im waloru wiarygodności.

Na pełną akceptację zasługuje stanowisko Sądu Okręgowego, że wyjaśnienia G. R. (1) są wiarygodnym źródłem dowodowym w sprawie (vide str. 47 – 56 uzasadnienia). Argumenty podnoszone przez skarżącego obrońcę mają charakter wyłącznie polemiczny. W szczególności nie zasługują na akceptację wywody o problemach alkoholowych oskarżonego G. R. (1) co zdaniem skarżącego obrońcy podważa wartość dowodową tych depozycji, w których obciąża oskarżonego B. P.. Co istotne, obrońca nie podjął nawet próby wykazania z jakich powodów oskarżony G. R. (1) miałby pomawiać właśnie oskarżonego B. P. o przyjmowanie rzekomych łapówek, skoro łącząca ich znajomość nie wiązała się z żadnym konfliktem, a wręcz miała charakter relacji przyjacielskich. Nie mogą zostać za skutecznie podważające ustalenia Sądu I instancji dywagacje obrońcy, że pomówienie oskarżonego P. służyło usprawiedliwieniu przez R. braków w finansach spółki rzekomymi łapówkami.

Wiarygodne wyjaśnienia G. R. (1) i ustalenia Sądu w tym zakresie dały temu Sądowi podstawy do przyjęcia, że pozostające w opozycji do tego dowodu wyjaśnienia oskarżonego B. P. nie zasługują na wiarę. Powyższe nie oznacza przekroczenia granic art. 7 k.p.k. Trzeba w tym miejscu dodać, że skoro w istocie rozstrzygnięcie tej kwestii sprowadza się do oceny przeciwstawnych sobie wersji nie może być mowy o wątpliwościach wskazanych w art. 5§2 k.p.k., który

takich sytuacji nie dotyczy. Nie można również zgodzić się, by równocześnie doszło do naruszenia art. 410 k.p.k., bowiem żadnego dowodu nie pominięto.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego w sposób prawidłowy ustalił również, że oskarżony B. P. będąc zatrudniony jako specjalista w sekcji zagospodarowania nieruchomości w Agencji Mienia Wojskowego Oddział Terenowy w B., a od 1 maja 2004 roku jako specjalista w sekcji administracyjno – organizacyjnej w tej agencji pełnił funkcje publiczne.

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego: „dla uznania, że przyjęcie korzyści majątkowej pozostaje w związku z pełnioną funkcją publiczną, wystarczające jest, że pełniący ją może wpływać na końcowy efekt załatwienia sprawy, a czynność służbowa stanowiąca okazję do przyjęcia korzyści choćby w części należy do kompetencji sprawcy. W wypadku żądania korzyści majątkowej sprawca nie musi w ogóle ingerować w proces podejmowania decyzji, bo okazją do żądania jest właśnie ogólna kompetencja żądającego, stwarzająca zawsze sposobność do uzyskania korzyści od podmiotu, którego ofertę przyjęto” (postanowienie SN z dnia 9 marca 2006 r., III KK 230/05, LEX nr 180769).

„Samodzielność decyzyjna przyjmującego korzyść majątkową nie jest warunkiem odpowiedzialności za przestępstwa określone w przepisach art. 228 § 1 k.k. i art. 229 § 1 k.k. Czyny stypizowane w tych przepisach mają charakter formalny i stosowanie kryterium rezultatu nie może decydować o istnieniu związku udzielanej korzyści majątkowej z pełnieniem funkcji publicznej przez osobę, która taką korzyść przyjmuje. Odpowiada ona za łapownictwo również wówczas, gdy była zobligowana do podjęcia czynności oczekiwanych przez udzielającego korzyści majątkowej. Znaczenie, jakie powszechnie w języku polskim nadaje się pojęciu "związku", który należy rozumieć jako stosunek pomiędzy rzeczami, zjawiskami, zachowaniami połączonymi ze sobą w jakiś sposób, nie pozwala ograniczać stosowania przepisów art. 228 § 1 k.k. i art. 229 § 1 k.k. tylko do tych sytuacji, w których udzielana korzyść majątkowa miała wpływ na skutek czynności podejmowanych przez pełniącego funkcję publiczną.

W realiach niniejszej sprawy Sąd Okręgowy prawidłowo dokonał analizy dokumentów i kompetencji z nich wynikających w odniesieniu do oskarżonego B. P. (vide str. 47-49 oraz 63 -64 uzasadnienia) i trafnie ustalił, że wypełnione zostało znamię „osoby pełniącej funkcję publiczną”, które warunkuje odpowiedzialność karną z art. 228§1 k.k. Równocześnie prawidłowa jest kwalifikacja tego czynu łącznie z art. 12 k.k. skoro zgodnie z ustaleniami Sądu działania podejmowane przez oskarżonego w inkryminowanym okresie były w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu.

Kary wymierzonej wobec oskarżonego za ten czyn w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności nie można uznać za rażąco i niewspółmiernie surowej – skoro oscyluje ona w dolnym progu ustawowego zagrożenia. Również takiego zarzutu nie można skutecznie wywodzić w stosunku do orzeczonej grzywny. Prawidłowe są również orzeczenia wydane w sprawie w oparciu o treść art. 41§1 k.k. oraz art. 45§1 k.k.

Kara łączna została wymierzona wobec oskarżonego B. P. z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji, a nadto jej wykonanie zostało warunkowo zawieszona. Tym samym również w odniesieniu do kary łącznej brak jest podstaw do skutecznego zakwestionowania rozstrzygnięcia w oparciu o zarzuty z art. 438 pkt 4 k.p.k.

VII.

Odnoście apelacji wywiezionej przez obrońcę oskarżonego M. P. (1).

Jest ona nietrafna i to w stopniu oczywistej bezzasadności. Zwrócić już na wstępie uwagę należy na jej nieczytelność i wewnętrzną sprzeczność. Obrońca oskarżonego wadliwie skonstruował wniesioną przez siebie apelację, gdyż wniósł o zmianę polegającą na uniewinnieniu oskarżonego od zarzutów zawartych w punktach XXX-XXXIII, XXXIX, XL i równocześnie złagodzenie mu wymierzonej kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności.

Skoro zatem obrońca kwestionuje prawidłowość dokonanej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na tej podstawie ustaleń faktycznych dążąc do ich podważenia i uniewinnienia oskarżonego – co najmniej niezrozumiały jest wniosek o złagodzenie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności.

Równocześnie argumentacja zawarta w apelacji obrońcy na poparcie prezentowanego stanowiska ogranicza się do ogólnego stwierdzenia, że „Sąd Okręgowy pomimo szeregu niejasności oraz zaginięcia w nieznaną sposób części materiału dowodowego (...) uznał M. P. (1) winnym zarzucanych mu czynów”. Obrońca kontestował także sposób prowadzenia śledztwa zarzucając mu nieprawidłowości i nieścisłości. Argumentował, że „być może M. P. (1) w swojej nieświadomości popełniał błędy w swojej pracy, ale nie były one zamierzone”.

Sąd Apelacyjny mając na względzie, że apelacja wywiedziona w sprawie pochodzi od profesjonalnego podmiotu stwierdza, że oczekiwać należałoby, iż będzie ona prawidłowo skonstruowana. Po pierwsze w świetle art. 427§ 1 k.p.k. podmiot kwalifikowany jest obowiązany do wskazania zarzutów stawianych rozstrzygnięciu. Powyższe zarzuty winny znaleźć stosowne umotywowanie w uzasadnieniu skargi odwoławczej. W konsekwencji z zarzutami winny korespondować sformułowane wnioski odwoławcze. Równocześnie z treści art. 447 k.p.k. wynika obowiązek wskazania zakresu zaskarżenia – tj. czy orzeczenie jest skarżone w całości, bo kwestionuje winę (§1 art. 447), czy też jest zwrócone przeciwko rozstrzygnięciu o karze i środkach karnych (§2 art. 447). Rolą Sądu Odwoławczego w sytuacji, gdy w sprawie stronę reprezentuje obrońca nie jest totalna ocena wyroku, a jedynie te rozstrzygnięcia, które są kontestowane przez skarżącego.

Niezależnie jednak od mało precyzyjnej redakcji wywiedzonego środka zaskarżenia – Sąd Apelacyjny dokonując kontroli odwoławczej uznał, że brak jest podstaw do podważenia oceny dowodów dokonanej przez Sąd I instancji. Kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia nie wykazała bowiem żadnych uchybień w procedowaniu Sądu I instancji, które w konsekwencji skutkować miałyby wadliwością ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę wydanego wyroku i błędnym przypisaniem oskarżonemu sprawstwa w zakresie przypisanych mu przestępstw w punktach:

- LVIII z art. 228§1 k.k. w zb. z art. 228§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.,
- LX z art. 228§1 k.k. w zb. z art. 228§3 k.k. w zb. z art. 228§4 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.,
- LXII z art. 231§1 k.k.,
- LXIII z art. 263§2 k.k.,
- LXIV z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.,
- LXV z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.,

Przebieg rozprawy przed Sądem Okręgowym i treść obszernego uzasadnienia zaskarżonego wyroku w zakresie czynów przypisanych oskarżonemu M. P. (1) wskazują, że Sąd ten prawidłowo, nie naruszając zasady obiektywizmu wyrażonej w art. 4 k.p.k. ocenił materiał dowodowy przyjmując za podstawę orzeczenia całokształt okoliczności ujawnionych na rozprawie głównej odpowiadających treści zebranych dowodów, zaś uzasadnienie wyroku sporządził zgodnie z wymogami art. 424 k.p.k. W tym zakresie ocena materiału dowodowego przez Sąd I instancji dokonana została z uwzględnieniem reguł sformułowanych w art. 5 k.p.k. i art. 7 k.p.k. – jest oceną bezstronną i nie narusza granic oceny swobodnej, jest zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz nie zawiera błędów faktycznych lub logicznych. Sąd Okręgowy przestrzegając także reguł przewidzianych w przepisie art. 410 k.p.k., o czym świadczy treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, w którym Sąd I instancji odniósł się do wszystkich zgromadzonych dowodów oraz dokonał ich oceny.

Sąd meriti zawarł na stronach 65 – 167 szczegółowe rozważania odnoszące się do czynów zarzucanych m.in. oskarżonemu M. P. (1).

Wynika z nich, że Sąd Okręgowy odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego M. P. (1), które szczegółowo przytoczył (vide strona 109 -116) i zanalizował je w zestawieniu z pozostałymi materiałami zgromadzonymi w sprawie.

Uzasadnienie wyroku nie daje podstaw do oceny, że wyprowadzone przez Sąd orzekający wnioski co do braku podstaw do dania wiary wersji prezentowanej przez oskarżonego M. P. (1) są błędne.

Wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego skarżone orzeczenie oparte zostało nie tylko na wyjaśnieniach K. L. (1), ale jego podstawą są także inne dowody osobowe – w tym w szczególności wyjaśnienia współoskarżonych: B. G. (1), G. R. (1), K. B. (1) oraz H. D., a nadto załączone do akt sprawy dokumenty.

Choć obrońca oskarżonego podniósł, że wyjaśnienia K. L. (1) są zmienne, nie wskazuje w uzasadnieniu apelacji na takie treści w wypowiedziach tego oskarżonego, ograniczając swą skąpą argumentację do ogólników, co nie może być wystarczające do uwzględnienia apelacji. Na podzielenie nie zasługują także sugestie obrońcy, że skoro oskarżony K. L. (1) wchodził już wcześniej w konflikt z prawem istnieje prawdopodobieństwo, że obciążając inne osoby liczy na złagodzenie grożącej mu kary. Co do dowodu z zeznań sprawcy ubiegającego się o zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary w ramach art. 60§3 k.k. są aktualne w pełnej rozciągłości uwagi natury ogólnej wyrażone w części wstępnej uzasadnienia.

Sąd Apelacyjny w pełnej rozciągłości podziela przedstawioną analizę materiału dowodowego czego skutkiem jest ocena, że Sąd Okręgowy poczynił trafne ustalenia faktyczne, a zachowania oskarżonego poprawnie i bez obrazy przepisów prawa materialnego zakwalifikował.

Kary jednostkowe wymierzone oskarżonemu M. P. (1) nie noszą cech rażącej i niewspółmiernej surowości w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. – oscylują one w dolnych granicach ustawowych zagrożeń. Kara łączna także nie jest rażąco niewspółmiernie surowa – prawie zbliża się do dolnej granicy wskazanej w art. 86§1 i 2 k.k., co odnosi się także do kary grzywny. Orzeczenia wydane w oparciu o art. 44§1 k.k. i art. 45§1 k.k. są prawidłowe.

VIII.

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonego A. S.

W pierwszym rzędzie wskazać należy, że co do czynów przypisanych w punktach XCIV wyroku oraz XCVI wyroku w sprawie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439§1 pkt 9 k.p.k.

W kształcie przypisanym w punkcie XCIV wyroku czyn z art. 272 k.k. miał miejsce w okresie od 9 lutego 2005 roku do 17 marca 2005 roku. kwietnia 2004 roku do marca 2006 roku. Czyn z art. 272 k.k. jest zagrożony karą do 3 lat pozbawienia wolności, tak więc w świetle art. 101§1 pkt 4 k.k. jego karalność ustaje, jeżeli od czasu popełnienia upłynęło lat 5.

W świetle brzmienia art. 102 k.k. wprowadzonego ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku (DZ.U. Nr 396 z 2015 roku) karalność przestępstw określonych w art. 101 §1 pkt 4 k.k. ustaje z upływem 5 lat od zakończenia okresu w tym przepisie wskazanego. Kolejna zmiana wprowadzona ustawą z dnia 15 stycznia 2016 roku (DZ.U 189 z 2016 roku) wprowadziła ponownie przedłużenie okresu w art. 102 k.k. – niemniej weszła w życie w dniu 2 marca 2016 roku. Tak więc biorąc pod uwagę opis czynu przypisanego nie można ocenić inaczej niż, że w sprawie doszło do przedawnienia karalności.

W odniesieniu natomiast do czynu przypisanego w punkcie XCVI i zakwalifikowanego z art. 65§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w pierwszym rzędzie wskazać należy, że zgodnie z regulacjami Kodeksu karnego skarbowego kwestie związane z przedawnieniem są rozstrzygane na gruncie tejże ustawy, odrębnie niż według zasad wynikających z Kodeksu karnego.

Przepisy Kodeksu karnego skarbowego przewidują 10-letni okres przedawnienia dla występków zagrożonych karą przekraczającą 3 lata pozbawienia wolności oraz 5- letni dla pozostałych występków (art. 44§1 pkt 1i 2 k.k.s.

Jak wynika z treści czynu przypisanego w punkcie XCVI wyroku oraz uzasadnienia Sądu I instancji bezspornie wynika, że oskarżony A. S. zrealizował znamiona czynu z art. 65§3 k.k.s., bowiem „kwota narażonego podatku akcyzowego narażonego tym czynem była małej wartości” (vide str. 292-310 uzasadnienia) – co Sąd ustalił w oparciu o treść art. 53§1 pkt 14 k.k.s. Równocześnie czyn ten miał miejsce w okresie od marca 2005 roku do stycznia 2006 roku.

Zarówno w czasie jego popełnienia, jak i orzekania przestępstwo z art. 65§3 k.k.s. zagrożone jest wyłącznie karą grzywny w wymiarze do 720 stawek dziennych.

Paserstwo akcyzowe polegające na nabyciu wyrobu akcyzowego i na przyjęciu tej rzeczy jest deliktem skutkowym. Pozostałe postacie paserstwa - przechowywanie, przewożenie, przesyłanie, przenoszenie, pomaganie w zbyciu i w ukryciu - posiadają status deliktów formalnych. Wszystkie natomiast czyny zabronione kwalifikowane z art. 65 k.k.s. przynależą do grupy deliktów abstrakcyjnego narażenia na niebezpieczeństwo. Nie są to czyny konkretnego narażenia, jak mogłoby to wynikać z § 3 i 4, gdzie ujęto znamię kwoty podatku narażonego na uszczuplenie. Znamię to pełni wyłącznie funkcję elementu specjalizującego, niebędącego zarazem ustawowym skutkiem, od którego uzależniona jest realizacja znamion paserstwa akcyzowego. Zrównanie terminu przedawnienia karalności z przedawnieniem należności publicznoprawnej odnosi się jedynie do przestępstw skarbowych polegających na uszczupieniu lub na narażeniu na uszczuplenie takiej należności. Chodzi o czyny zabronione, których ustawowy opis określa skutek w postaci czy to uszczuplenia, czy to narażenia na uszczuplenie (vide Komentarz do art. 44 i art. 65 Kodeksu karnego skarbowego, P.Kardas, G. Łabuda, T.Razowski, WPK 2012, LEX 123146). Na uszczuplenie podatku akcyzowego naraża nie paser, ale sprawca czynów określonych w art. 63 k.k.s, art. 64 k.ks. lub art. 73 k.k.s. – bowiem to w przypadku tych przestępstw przedmiotem ochrony jest mienie Skarbu Państwa, której forma polega na zabezpieczeniu beneficjenta podatku przed zachowaniami skutkującymi powstaniem uszczuplenia podatku akcyzowego.

W aspekcie powyższych rozważań zwrócić należy dodatkowo uwagę na Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 lutego 2001 r., P 2/00. W wyroku tym Trybunał zwracając uwagę na treść art. 53 k.k.s., otwierający rozdział 5 ustawy kodeks karny skarbowy, zatytułowany "Objaśnienie wyrażeń ustawowych" wskazał, że przepis ten zawiera definicje czynu zabronionego (§ 1), przestępstwa skarbowego (§ 2) i wykroczenia skarbowego (§ 3). Stosownie do art. 53 § 3 k.k.s., jednym z kryteriów rozgraniczenia przestępstw i wykroczeń skarbowych jest "kwota uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej albo wartość przedmiotu czynu". W konstruowaniu poszczególnych typów przestępstw skarbowych ustawodawca wykorzystał bowiem po prostu definicje zawarte w części ogólnej. Tym samym w zapisach z §3 i § 4 przepisu art. 65 k.k.s. ustawodawca odwołał się jedynie do „ustawowego proggu” – określając ustawowo w ten sposób jedynie miernik wartości decydujących o kwalifikacji przestępstwa, a nie o znamionach składających się na przestępstwo penalizowane wskazaną regulacją. Cytując za Trybunałem stwierdzić należy, że „zarówno strona podmiotowa (jest to przestępstwo powszechne), jak i opis przedmiotowej strony czynu zabronionego i znamiona czynności wykonawczej są zawarte w ustawie; przepis precyzuje o jakie zachowania chodzi i w jakim celu mają być one podejmowane, by stanowiły przestępstwo. Także rodzaj i wysokość kar zostały sprecyzowane w kodeksie. Ustawa zawiera zatem wszystkie elementy niezbędne do zrekonstruowania czynu zabronionego. Jej przepisy określają też w sposób stały zależność między sumą uszczuplonego podatku (narażonego na uszczuplenie) a aktualnym poziomem życia; gwarantują więc stały, niezmienny sposób oceny szkodliwości czynu zabronionego. Kwestionowane przepisy nie zawierają tylko oszacowania w złotych polskich wartości miernika, którym się posługują”.

Terminy przedawnienia liczą się od czasu popełnienia przestępstwa skarbowego. Zgodnie z treścią art. 2 § 1k.k.s. czyn zabroniony uważa się za popełniony w czasie, w którym nastąpiło zachowanie sprawcy, chyba że kodeks stanowi inaczej. W wypadku gdy dokonanie zależy od nastąpienia skutku (np. w wypadkach wskazanych w art. 84, 96, 106ł, 111), bieg przedawnienia rozpoczyna się od czasu, gdy skutek ów nastąpił (art. 44 § 4 k.k.s.). W istocie jednak termin przedawnienia określony w art. 44 § 1 działa tylko tam, gdzie przestępstwo skarbowe nie polega na uszczupieniu należności celnej lub innej należności publicznoprawnej (np. art. 60, 61, 62 § 1, art. 65, 66, 71, 91, 93, 94, 97 itd.), jako że dla tych dwóch grup czynów zabronionych ustalono odmienne zasady rozpoczęcia biegu przedawnienia (tak: Grzegorzcyk T.H. , Komentarz do art. 44 Kodeksu karnego skarbowego, LEX 2009).

W świetle powyższych rozważań uznać należy, że okres przedawnienia w oparciu o sankcję karną z chwili popełnienia przestępstwa uległ wydłużeniu o kolejne 5 lat (art. 44 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 44 § 5 k.k.s.) – czyli w przedmiotowej sprawie upłynął w styczniu 2016 roku.

W konsekwencji - wobec stwierdzenia bezwzględnej podstawy uchylenia orzeczenia przewidzianej w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. - Sąd Apelacyjny na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. uchylił zaskarżone orzeczenie we wskazanym powyżej zakresie i umorzył postępowanie co do czynów przypisanych w punktach XCIV oraz XCVI wyroku, kosztami postępowania w tej części obciążając Skarb Państwa.

W odniesieniu do zarzutu skierowanego w apelacji obrońcy oskarżonego A. S. co do czynu przypisanego w punkcie XCV wyroku stwierdzić należy, że apelacja jest wewnętrznie sprzeczna.

Do obrazu prawa materialnego dochodzi wówczas, gdy do prawidłowych ustaleń faktycznych zostaną wadliwie zastosowane normy prawa materialnego. Inaczej mówiąc – kwestionując ustalenia faktyczne nie można zarzucać obrazu przepisów prawa materialnego.

Tymczasem jak wynika z apelacji skarżący obrońca oskarżonego w punkcie 1 apelacji sformułował w oparciu o treść art. 438 pkt 2 k.p.k. zarzut obrazu prawa procesowego poprzez naruszenie art. 7 k.p.k. poprzez niewnikliwą, sprzeczną z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie w zakresie ustaleń faktycznych, w szczególności wyjaśnień oskarżonych A. S., G. R. (1), K. L. (1), B. G. (1) oraz zeznań świadka P. W..

W swojej argumentacji obrońca oskarżonego eksponuje przede wszystkim brak spójności tychże dowodów, co powoduje że nie łączą się one w logiczną całość – w szczególności akcentując, że z wyjaśnień wskazanych oskarżonych odmiennie wynikają okoliczności kto dokładnie „załatwiał” nieprawdziwe faktury ze spółki (...). Podnosi również, że skoro współoskarżeni w sprawie zdecydowali się na współpracę z organami ścigania to mogli mieć interes procesowy w tym, by pewne fakty przedstawiać niezgodnie z prawdą.

Należy zgodzić się z apelacją, że analiza wielokrotnych wyjaśnień złożonych w sprawie – i to zarówno przez oskarżonego A. S., jak i współoskarżonych – pozwala na stwierdzenie, że składane na różnych etapach postępowania różnią się elementami. Sąd natomiast ocenił te dowody widząc ich ułomność – i to nie w oderwaniu od wszystkich dowodów, lecz w kontekście tych dowodów, dając im wiarę w tym zakresie w jakim uzupełniają się one z tymi dowodami. W szczególności z rozważań Sądu I instancji wynika, że Sąd ten odrzucił te wyjaśnienia oskarżonego G. R. (1), w których dość niekonsekwentnie twierdził, że A. S. proponował mu wystawienie obu fałszywych faktur. Okoliczność ta została zresztą dostrzeżona przez skarżącego obrońcę. Skarżący obrońca pomija, że również wyjaśnienia samego oskarżonego A. S. są niekonsekwentne – na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia przedmiotowego czynu przypisanego, inaczej niż na etapie postępowania sądowego.

Odnosząc się zaś do argumentacji związanej z sugestią możliwości „instrumentalnego” traktowania organów sprawiedliwości przez G. R. (1) generalnie stwierdzić należy, że w kwestii dotyczącej traktowania dowodu z wyjaśnień sprawcy chcącego skorzystać z instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary w ramach art. 60§3 k.k. Sąd Apelacyjny wypowiedział się w części wstępnej sąd uprawnione jest odesłanie do tej części uzasadnienia. Równocześnie podkreślenia wymaga, że wywody skarżącego obrońcy w tym zakresie nie poważyły ustaleń Sądu I instancji. Brak jest racjonalnych podstaw by zdyskredytować dowody obciążające oskarżonego tylko z tej przyczyny, że wymienieni przez skarżącego obrońcę sprawcy złożyli wyjaśnienia licząc na uzyskanie profitów procesowych. Zeznania te – jak w przypadku każdego dowodu z pomówienia – zostały poddane stosownej weryfikacji w zestawieniu z całokształtem materiału dowodowego i podlegało prawidłowej ocenie ze strony Sądu w zakresie jego konsekwencji i stanowczości oraz zgodności z doświadczeniem życiowym i logiką wypadków.

Zasada swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.) nie zostanie naruszona, gdy w obszarze jednego dowodu z zeznań świadka lub wyjaśnień oskarżonego Sąd uzna za niewiarygodną określoną część depozycji takiego źródła dowodowego, zaś w innej części obdarzy je wiarą. Wymogiem jest natomiast, aby uzasadnienie takiej oceny było wnikliwe i by zawierało wyjaśnienie z jakich powodów i w oparciu o jakie dowody lub okoliczności tylko określona część zeznań lub wyjaśnień została obdarzona wiarą (tak przykładowo: Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2015 r., II KK 186/14). Temu zadaniu Sąd I instancji sprostał o czym świadczy treść uzasadnienia wyroku (vide str. 186 – 196).

W tych warunkach zarzuty apelacji obrazy art. 7 k.p.k. co do dowolnej ocenie dowodów i oparcie rozstrzygnięcia na wybiórczym materiale dowodowym na uwzględnienie nie zasługują.

Brak jest także podstaw by podzielić zarzuty obrazy art. 4 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez oparcie wyroku jedynie na niekorzystnych dla oskarżonego A. S. wyjaśnieniach współoskarżonych, bez ich weryfikacji poprzez pryzmat innych dowodów, tj. zeznań W. A. i R. S. (3). Taki sposób kwestionowania prawidłowości wyroku nie może zostać uznany za skuteczny skoro z uzasadnienia skargi odwoławczej nie wynika jakie okoliczności wynikające z powyższych zeznań nie dawały uprawnienia do uznania tychże zeznań za niewiele wnoszące do sprawy i inna ocena tych dowodów skutkowałą by odmiennością ocen przy weryfikacji dowodów mających znaczenie dla odpowiedzialności karnej oskarżonego.

Natomiast sformułowany przez autorkę apelacji obrońcy oskarżonego A. S. zarzut obrazy art. 5 § 2 k.p.k. dowodzi braku zrozumienia istoty instytucji unormowanej w tym przepisie. Po pierwsze nieprawidłowe jest łączne stawianie zarzutu obrazy art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. Jeżeli bowiem autor apelacji kwestionuje ocenę dowodów, to takiej sytuacji nie dotyczy art. 5 § 2 k.p.k., tylko art. 7 k.p.k. Równocześnie wielokrotnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego prezentowany był pogląd, który nadal zachowuje swoją aktualność, że zasada in dubio pro reo adresowana jest do Sądu, a nie stron, a zatem dla oceny czy został naruszony zakaz wynikający z tego przepisu nie są miarodajne wątpliwości zgłaszane przez stronę, ale jedynie to, czy Sąd meriti rzeczywiście powziął wątpliwości co do ocenianych w sprawie dowodów, a mimo to ich nie usunął (tak przykładowo: Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2016 r., WA 16/15).

Wbrew twierdzeniom skarżącego obrońcy w sprawie nie doszło do obrazy prawa materialnego, a to art. 271§3 k.k. w zw. z art. 115§4 k.k. Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy ustalił stan faktyczny i dokonał trafnej subsumpcji prawnej tychże ustaleń. Przypisując oskarżonemu A. S. czyn z art. 271§ 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. dodatkowo wskazał, że oskarżony ten działał wspólnie i w porozumieniu z G. R. (1) oraz z góry powzięty zamiar zawierał cel osiągnięcia korzyści majątkowej.

Kara wymierzona za ten czyn nie jest rażąco surowa. Mając na uwadze, że kontrola instancyjna wywołana została wniesieniem środka odwoławczego jedynie na korzyść oskarżonego A. S. – zgodnie z zakazem płynącym z art. 434 § 1 k.p.k. Sąd Apelacyjny zobligowany był w zaistniałej sytuacji procesowej – by nie pogorszyć sytuacji oskarżonego wynikającej z wyroku Sądu meriti - rozstrzygnąć w kwestii warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej za czyn ten kary pozbawienia wolności. Stąd na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 roku przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. zawieszając wykonanie kary orzeczonej w punkcie XCV ustalili okres próby lat 4 (czterech).

IX.

Odnośnie apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej B. G. (1)

Sformułowane przez obrońcę oskarżonej zarzuty na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. poprzez naruszenia art. 7 k.p.k., 410 k.p.k., 5§2 k.p.k. oraz 424§1 k.p.k. są niezasadne. Ich analiza prowadzi do wniosku, że obrońca w swej argumentacji przede wszystkim kwestionuje świadomość tego na jaki cel były przeznaczane pieniądze z wykonywanych przez nią przelewów na rzecz K. L. oraz podnosi, iż oskarżona nie była świadoma nieprawdziwości księgowanych faktur. Akcentuje na poparcie tej tezy także, oskarżona B. G. (1) obowiązana była wyłącznie do sprawowania bieżącej kontroli formalnej i rachunkowej dokumentów, a nie do kontroli merytorycznej. Z tym stanowiskiem nie można się zgodzić. Nie można twierdzić zasadnie, że Sąd Okręgowy nie rozważył wszechstronnie materiałów dowodowych i nie wyciągnął racjonalnych wniosków z przeprowadzonych dowodów, a także by naruszył zasadę in dubio pro reo z art. 5§2 k.p.k. . Przede wszystkim zwrócić należy uwagę, że Sąd meriti odniósł się szczegółowo do wszystkich wyjaśnień złożonych w sprawie przez oskarżoną (vide k. 20 – 25 oraz 240 - 248 uzasadnienia), a następnie poddał stosownej analizie w konfrontacji z innymi dowodami. Zwrócić dodatkowo należy uwagę, że w odnośnie kwestionowanych w apelacji obrońcy faktur Sąd Okręgowy wypowiedział się również szczegółowo w pisemnych motywach wyroku (vide k. 286 i nast. uzasadnienia). W przekonaniu Sądu Apelacyjnego, dowody obdarzone przez Sąd Okręgowy wiarą dały w pełni podstawę do poczynienia przez ten Sąd zaprezentowanych w pisemnych motywach wyroku ustaleń faktycznych

w zakresie przypisanych oskarżonemu czynów. Natomiast zawarte w apelacji wywody skarżącego obrońcy, które podważają prawidłowość dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny poszczególnych dowodów wyłącznie alternatywną wersję jego oceny. Z uwagi na to, że Sąd Apelacyjny w pełnej rozciągłości podziela analizę zgromadzonych w sprawie dowodów oraz ocenę dokonaną w skarżonym wyroku zbędnie jest szczegółowe ponowne jej przytaczanie.

Nie budzi wątpliwości również kwalifikacja prawna czynów przypisanych oskarżonej w punktach XX i XXI (co do czynów z art. 271§3 k.k.). Sąd Apelacyjny działając na podstawie art. 455 k.p.k. dokonał natomiast korekty kwalifikacji prawnej w odniesieniu do czynu przypisanego w punkcie XXII wyroku (punkt XVI aktu oskarżenia) uzupełniając postawę prawną skazania za ten czyn o art. 9§3 k.k.s., zaś jako podstawę prawną wymiaru kary wskazał art. 56§2 k.k.s w zw. z art. 7§2 k.k.s.

Co do tego ostatniego czynu stwierdzić należy, że chociaż czyny z art. 51§1 są to przestępstwa indywidualne, to nie budzi wątpliwości, że osoba zajmująca się w warunkach art. 9§3 k.k.s. obsługą księgową podatnika – w tym sporządzaniem deklaracji lub oświadczeń składanych następnie organowi podatkowemu może ponosić odpowiedzialność karną jak sprawca z art. 56§1 k.k.s., jeżeli podając w tych dokumentach nieprawdę lub zatajając prawdę naraziła podatek na uszczuplenie (tak przykładowo: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2013 roku, V KK 158/13). Oskarżona niewątpliwie warunki określone w art. 9 § 3 k.k.s., bowiem faktycznie zajmowała się w inkryminowanym okresie sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi w Spółce (...). Dla tej oceny nie ma znaczenia akcentowana przez obrońcę oskarżonej okoliczność, że nie była jedyną księgową w rzeczonyj spółce, czy też że nie była „samodzielną” księgową.

Odnosząc się natomiast do sformułowanego przez obrońcę oskarżonej zarzutu obrazy prawa materialnego, tj. art. 271§3 k.k. w zw. z art. 115§4 k.k.

Również w tym zakresie Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uznania, że jest to zarzut trafny. Zauważyć należy, że zgodnie z treścią art. 115§4 k.k. korzyścią majątkową lub osobistą jest korzyść zarówno dla siebie, jak i dla kogoś innego. Jak wynika z treści wyroku Sąd I instancji przypisał oskarżonej nie tylko działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, ale także w celu osiągnięcia korzyści majątkowej – a zatem nie może być mowy o naruszeniu normy prawa materialnego.

Stwierdzić zatem należy, że w kontekście treści zarzutu apelacyjnego, a także argumentów na jego poparcie obrońca oskarżonej w istocie kwestionuje ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd skutkujące przyjęciem, że oskarżona działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Brak jest natomiast podstaw do uznania, by w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów było to ustalenie nieprawidłowe.

Kontrola odwoławcza dokonana przez Sąd Apelacyjny nie potwierdziła jego zasadności.

Wbrew twierdzeniom skarżącego obrońcy orzeczona wobec oskarżonej kara nie nosi cech rażącej niewspółmierności w rozumieniu art. 438 k.p.k. Po pierwsze: orzeczone wobec oskarżonej za czyny z art. 271§3 k.k. kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz grzywny wymierzone zostały w dolnym progu ustawowego zagrożenia. Również orzeczona wobec oskarżonej kara łączna choć wymierzona na zasadzie częściowej absorpcji jawi się jako wręcz łagodna – skoro wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności zostało wobec oskarżonej warunkowo zawieszona.

Zauważyć należy, że Sąd Okręgowy orzekając o środku karnym z art. 33§1 k.k.s. (punkt XXII wyroku) nie poczynił żadnych ustaleń odnośnie podstaw do jego orzeczenia – w tym w szczególności nie rozważył czy oskarżona osiągnęła i w jakiej wysokości (choćby pośrednio) korzyść majątkową. Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł o uchyleniu orzeczenia z punktu XXII wyroku co do tego środka.

X.

Odnosnie apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonego D. M.

Apelacje te są częściowo zasadne.

Po pierwsze prawidłowe okazały się zarzuty skierowane przez obrońców oskarżonego co do czynu przypisanego w punkcie LXXVII wyroku.

Zgodzić należy się ze skarżącymi obrońcami, że z ustaleń zawartych w uzasadnieniu wyroku na k. 355 wynika, że jedynie zarzut stawiany oskarżonemu D. M. z art. 258§1 k.k. wiąże się z działalnością grupy kierowanej przez P. B. (2), której funkcjonowanie opierało się na tworzeniu fikcyjnych spółek, których osobami były osoby przypadkowe. W zakresie odnoszącym się do oskarżonego D. M. z ustaleń Sądu wynika jedynie, że „poza B., o którym sąd miał informację o jego nieprzebywaniu w P., w przedsięwzięciu tym brali również udział także nieżyjący już A. K. i Z. B. (2) i bliżej nie określony A.. Bardzo ważnym jego ogniwem był też D.A. M., który co prawda złożył podpis tylko pod jednym dokumentem, ale też u niego znajdowały się kolejne dokumenty czekające na ich użycie”.

Tego rodzaju ustalenie w żaden sposób nie przekłada się na zachowania składające się na znamiona czynu z art. 258§1 k.k.

Zauważyć bowiem należy, że strona przedmiotowa przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. polega na braniu udziału w zorganizowanej grupie lub związku mającym na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego. Branie udziału w grupie lub związku, o których mowa w tym przepisie, nie musi polegać na uczestnictwie w popełnieniu przestępstwa, jakiego dopuszczają się inni członkowie. Karze na podstawie art. 258 § 1 k.k. podlega już sama przynależność do grupy lub związku (zob. wyrok SA w Łodzi z dnia 23 października 2006 r., II AKa 174/06, Prok. i Pr.-wkl. 2007, nr 7–8, poz. 38). Strona podmiotowa przestępstw określonych w art. 258 k.k. polega na umyślności. Czynów przewidzianych w art. 258 § 1 i 2 k.k. sprawca może dopuścić się zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym. W przypadku typów kwalifikowanych przewidzianych w art. 258 § 3 i 4 k.k. sprawca może działać wyłącznie z zamiarem bezpośrednim.

Tymczasem z ustaleń Sądu poczynionych w zakresie czynu z punktu LXVII wyroku nie wynika by została zbadana przez Sąd I instancji strona przedmiotowa i podmiotowa przypisanego w wyroku przestępstwa, a w szczególności by została ustalona świadomość D. M. istnienia zorganizowanej grupy przestępczej oraz by został ustalony zamiar działania w jej ramach przez tego oskarżonego.

Ustalenie faktów bezpośrednio rzutujących na subsumcję prawną czynu oskarżonego ma znaczenie w tym sensie, że orzekając ponownie, Sąd Okręgowy byłby nimi związany – a skoro fakty te przy rozpoznaniu sprawy w postępowaniu odwoławczym nie wystarczały na przypisanie oskarżonemu zarzuconego mu czynu z art. 258§1 k.k. należało uniewinnić oskarżonego D. M. od popełnienia czynu przypisanego w punkcie LXVII wyroku (zarzuconego mu w punkcie XLI aktu oskarżenia).

Przepis art. 443 k.p.k. – z wyjątkami przewidzianymi w art. 434 § 3 i 4 k.p.k., które nie mają zastosowania w sprawie niniejszej – zezwala bowiem na wydanie przy ponownym rozpoznaniu sprawy surowszego orzeczenia jedynie w stosunku do tych rozstrzygnięć, które zostały wcześniej zaskarżone na niekorzyść oskarżonego. Jednoznacznie z praktyki i orzecznictwa sądowego powstałego na gruncie wymienionego przepisu utrwalony został pogląd, że funkcja gwarancyjna tego przepisu rozciąga się także na ustalenia faktyczne i to niezależnie od tego czy ustalenia te zostały zawarte w tzw. części dyspozytywnej wyroku, czy jedynie w części motywacyjnej orzeczenia. W tej sytuacji zakaz orzekania na niekorzyść rozumieć należy, jako zakaz dokonania jakichkolwiek zmian, które powodować mogą negatywne skutki dla oskarżonego, także zmian w zakresie ustaleń faktycznych, także tych zmian, które są uwidocznione jedynie w treści uzasadnienia orzeczenia.

Również częściowo zasadne okazały się zarzuty skarżących obrońców oskarżonego D. M. kwestionujące prawidłowość wyroku w zakresie czynu przypisanego w punkcie LXXVIII wyroku.

Nie ma racji skarżący obrońca oskarżonego adw. M. P. (2) zarzucając w odniesieniu do czynu przypisanego w punkcie LXXVIII obrazę przepisów postępowania, tj. art. 14§1 k.p.k. w zw. z art. 17§1 pkt 9 k.p.k. polegającą na naruszeniu zasady skargowości co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą w rozumieniu art. 439 pkt 9 k.p.k.

Argumentacja skarżącego obrońcy zasadza się na lansowaniu tezy, że skoro czyn zarzucony w akcie oskarżenia z art. 270§1 k.k. w zb. z art. 270§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w punkcie XLII polegał na „podrobieniu dokumentów” to przypisanie w punkcie LXXVIII wyroku czynu z niezmienioną kwalifikacją prawną polegającego na „użyciu poprzez przekazanie jako autentycznych dokumentów” wskazanych w tymże punkcie wyroku stanowi naruszenie zasady skargowości poprzez orzeczenie bez skargi uprawnionego oskarżyciela.

W tym miejscu zwrócić uwagę należy, że drugi z obrońców adw. K. P. (2) wskazując na przypisanie oskarżonemu sprawstwa czynu w punkcie LXXVIII wyroku poza granicami skargi oskarżyciela publicznego zarzut w tym zakresie sformułowała w oparciu o art. 438 pkt 2 k.p.k. zarzucając wyrokowi w tej części obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na jego treść tj. art. 14§1 k.p.k. w zw. z art. 399§1 k.p.k.

Niewątpliwie skazanie za inny czyn niż zarzucony oznacza w procesie sądowym naruszenie zasady skargowości (a w następstwie uchybienie stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 §1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17§1 pkt 9 k.p.k.).

W tym zakresie należy powtórzyć za Sądem Najwyższym, że granice oskarżenia zostają utrzymane dopóty, jak długo w miejsce czynu zarzuconego, w ramach tego samego zdarzenia faktycznego (historycznego) można przypisać oskarżonemu czyn nawet ze zmienionym opisem i jego oceną prawną, ale mieszczący się w tym samym zespole zachowań człowieka, które stały się podstawą poddania w akcie oskarżenia przejawów jego działalności wartościowaniu z punktu widzenia przepisów prawa karnego materialnego. Elementami składowymi ułatwiającymi określenie ram tożsamości "zdarzenia historycznego" są zaś: identyczność przedmiotu zamachu, identyczność podmiotów oskarżonych o udział w zdarzeniu, identyczność podmiotów pokrzywdzonych, a wreszcie tożsamość czasu i miejsca zdarzenia, zaś w wypadku odmiennego niż w akcie oskarżenia określenia tej daty i miejsca, analiza strony przedmiotowej i podmiotowej czynu w kontekście związku przyczynowego pomiędzy ustalonym zachowaniem osoby oskarżonej i wynikającego z tego zachowania skutkiem takiego działania bądź zaniechania (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2006 roku, sygn. akt IV KK 194/06, OSNwSK 2006/1/1663).

Odnosząc się do powyższej kwestii już na wstępie stwierdzić należy, że zapatrywania skarżącego jakoby w stosunku do oskarżonego nastąpiło niedopuszczalne wyjście poza granice skargi są błędne.

Problem związany z interpretacją zasady skargowości niewątpliwie jest złożony w aspekcie oceny zakreślonych granic przedmiotowych i podmiotowych rozpoznania sprawy. Niemniej zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem nie będzie wyjściem poza granice oskarżenia przypisanie oskarżonemu czynu w postaci kwalifikowanej czy uprzywilejowanej, ustalenie odmiennego (choćby poważniejszego) skutku działania oskarżonego, innej wartości szkody. Podstawowym wyznacznikiem jest tu bowiem zdarzenie historyczne i inne ograniczenie musiałoby skutkować w zakresie swobody orzeczniczej sądu. Wyjściem poza granice aktu oskarżenia będzie zatem przypisanie znamion czynu innego niż rozpatrywane zdarzenie historyczne, a zatem np. ustalenie, że oskarżony działał w innym miejscu i czasie, atakując inne dobro prawne czy działając na szkodę innego pokrzywdzonego (wyrok SN z 23 listopada 2005 r., IV KK 393/05, OSNwSK 2005, poz. 2163). Równocześnie wyjście poza ramy oskarżenia mogłoby nastąpić tylko wtedy, gdyby w grę wchodziło przyjęcie - oprócz znamion czynu zarzucanego w akcie oskarżenia - ponadto innych zdarzeń lub znamion czynu w stosunku do czynu zarzucanego (rozszerzenie jego zakresu) albo zastąpienie go zupełnie innymi znamionami. Nie może natomiast być mowy o wyjściu poza granice oskarżenia wówczas, gdy w wyniku postępowania dowodowego i dokonywanych ustaleń sąd przyjmie węższy zakres znamion czynu niż to zarzucono w akcie oskarżenia, eliminując znamiona lub łagodząc ich postać. (Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2012 r. V KK 118/12)

Stwierdzić zatem należy, że w realiach niniejszej sprawy modyfikując opis czynu i przypisując go w wyroku Sąd Okręgowy zmieniając określenie czynności sprawczej nie wyszedł poza granice skargi.

Zaskarżenie przez obrońców oskarżonego wyroku w zakresie czynu przypisanego w punkcie LXXVIII skutkowało natomiast zmianą tego orzeczenia poprzez eliminację ustalenia, że oskarżony działał w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a nadto w ramach czynu przypisanego w zakresie w jakim dotyczy czynienia przygotowania do użycia jako autentycznych dokumentów ustaleniem, że działania oskarżonego dotyczyły 12 druków „dowodów wpłaty pokwitowań” opieczetowanych pieczętą firmową (...) K. P. (1), 6 druków „dowodów wpłaty” opieczetowanych pieczętą firmową G. S. (...), a także podrobionej przez M. M. (3), z którym działał wspólnie i w porozumieniu, faktury VAT nr (...) z dnia 22 lipca 2005 r. wystawionej przez Sp. z o.o. (...) z siedzibą w W. za rzekome prace techniczne przy sesji zdjęciowej na kwotę 10.009,55 zł na rzecz firmy (...), która miała być użyta przez wymienione podmioty w prowadzonych przez nie rozliczeniach gospodarczych.

Powyższe było po pierwsze efektem zmiany wyroku w punkcie LXXVIII i uniewinnieniem oskarżonego D. M. od popełnienia czynu z art. 258§1 k.k., a także częściowym podzieleniem argumentacji skarżących obrońców. Trafne jest bowiem wskazanie zawarte w wywiedzionych skargach odwoławczych, że brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu czynienia przygotowań do użycia jako autentycznych dokumentów ze ściśle określonymi datami - skoro do zatrzymania tejże dokumentacji doszło w 2007 roku, zaś były one opatrzone datami maj – sierpień 2005 roku. Użycie tych dokumentów w obrocie gospodarczym nie nastąpiło do czasu ich zatrzymania, a nadto w tejże dacie nie było powyższe już możliwe z uwagi na upływ czasu. Obowiązujące przepisy – w szczególności ustawy podatkowe – ściśle bowiem określają terminy w jakich zarówno podmioty gospodarcze, jak i osoby fizyczne rozliczyć winny należności Skarbu Państwa.

W pozostałej odnoszącej się do czynu przypisanego w punkcie LXXVII wyroku części argumenty obrońców oskarżonego oparte o naruszenia art. 7 k.p.k. , 410 k.p.k., i 5§2 k.p.k., które w ocenie obrońców skutkować miały błędem w ustaleniach faktycznych należy za polemiczne. W tym zakresie aktualne są uwagi Sądu Apelacyjnego poczynione w części wstępnej niniejszych rozważań. Sam fakt, że skarżący obrońca kwestionuje ocenę wyjaśnień R. S. (1), M. M. (3) i M. S. (3) nie jest wystarczający do podważenia wniosków wyciągniętych w sprawie na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Przytoczone wręcz drobiazgowo w apelacji obrońcy szczegółów zacierają w istocie okoliczności, które były istotne dla czynienia prawidłowych ustaleń w sprawie. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem w sytuacji, gdy apelacja została sporządzona w niezwykle drobiazgowy sposób, a bardzo szczegółowe i rozbudowane jej uzasadnienie, w wielu momentach zaciera istotę stawianych zarzutów – to taki sposób redakcji środka odwoławczego nie obliuguje Sądu Odwoławczego do równie kazuistycznego odpierania wszystkich, najdrobniejszych nawet zarzutów i ustosunkowania się do każdej, nawet całkowicie ubocznej kwestii tam zasygnalizowanej i uprawnia tym samym Sąd Odwoławczy do zbiorczego potraktowania odniesienia się do wskazywanych przez obrońcę i wyrwanych z kontekstu pewnych faktów, okoliczności, czy zaledwie strzępów informacji (vide chociażby postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26.03.2009 roku w sprawie sygn. akt II KK 276/08, LEX nr 491347).

Niemniej nie wskazują, by Sąd pierwszej instancji dokonał ustaleń pomijając istotne dowody, ignorując powszechnie akceptowaną wiedzę, czy doświadczenie życiowe, a zasadność dokonanych ocen i wniosków nie odpowiada zasadom logicznego rozumowania.

Stwierdzić zatem należy, że Sąd Okręgowy nie obraził wskazanych apelacjach przepisów , pozostałe ustalenia odnoszące się do czynu przypisanego w punkcie LXXVII poprawnie i dokonał prawidłowej subsumpcji prawnej.

W odniesieniu do czynu przypisanego w punkcie LXXIX wyroku Sąd Apelacyjny nie podzielił zarzutów skarżących obrońców.

W pierwszym rzędzie odnosząc się do apelacji obrońcy oskarżonego adw. K. P. (2) stwierdzić należy, że podniesiony zarzut naruszenia przepisów art. 410 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366§1 k.p.k. poprzez zaniechanie zaliczenia do materiału dowodowego dokumentów w postaci korekty deklaracji (...) R. S. (1) oraz dowodu wpłaty uszczuplonej należności publicznoprawnej przez R. S. (1), a także nie zwrócenie się do US W. – T. celem ustalenia

czy R. S. (1) w całości uiszczył uszczuploną należność publiczno-prawną nie stanowi tego rodzaju obrazy przepisów postępowania która skutkowałaby wpływem na treść wyroku zapadłego wobec oskarżonego D. M..

Prawidłowo sformułowany w oparciu o art. 438 pkt 2 k.p.k. zarzut odwoławczy w powinien wskazywać dlaczego sąd odwoławczy powinien uznać, że naruszenie tego przepisu mogło mieć wpływ na treść wyroku.

Wbrew twierdzeniom skarżącego obrońcy stwierdzić należy, że złożenie korekty deklaracji oraz ewentualna wpłata należności publicznoprawnej przez R. S. (1) nie ma znaczenia dla odpowiedzialności karnej oskarżonego D. M.. Instytucja czynnego żalu normowana przepisem art. 16 a k.k.s. wymaga nie tylko spełnienia określonych w przepisie warunków, to jest przede wszystkim: złożenia korekty, ale także musi być to korekta prawnie skuteczna w rozumieniu przepisów ordynacji podatkowej lub ustawy o kontroli skarbowej, w zależności od sytuacji, w jakiej jest składana, a także co istotne: jednoczesnego uiszczenia w całości, niezwłocznie, czyli bez nieuzasadnionej zwłoki, albo w wyznaczonym przez organ terminie uszczuplonej (narażonej na uszczuplenie) należności publicznoprawnej. Chodzi zatem o takie korekty deklaracji, które ujawniają tzw. niedopłatę lub zawyżenie zwrotu nadpłaty na rzecz korygującego, czyli uszczuplenie należności publicznoprawnej, a nie te, które wskazują tylko na nadpłatę i nie istniejącą dotąd potrzebę dokonania zwrotu na rzecz korygującego. Z punktu widzenia art. 16a owo uszczuplenie lub narażenie na uszczuplenie musi być przestępne, a nie jedynie omyłkowe, skoro korekta ma eliminować jego karalność w rozumieniu prawa karnego skarbowego, czyli jako przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego (T.H. Grzegorzczak, Komentarz do art. 16a k.k.s., LEX 2009).

Niemniej korekta deklaracji podatkowej dokonana przez sprawcę po ujawnieniu przez organ ścigania przestępstwa uszczuplenia należności podatkowej nie ma wpływu na odpowiedzialność sprawcy i nie może być utożsamiana z instytucją z art. 16a k.k.s. (vide: Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2007 r., IV KK 131/07).

W zakresie dotyczącym sformułowanego przez obróć oskarżonego adw. K. P. (2) w oparciu o art. 438 pkt 2 k.p.k. zarzut obrazy przepisów postępowania mającą wpływ na jego treść tj. art. 14§1 k.p.k. w zw. z art. 399§1 k.p.k. nie jest trafny i w tym zakresie aktualność zachowuje pogląd wyrażony już przez Sąd Apelacyjny co do granic skargi co do czynu przypisanego w punkcie LXXVIII.

Odnosząc się natomiast do zarzutów i argumentacji na ich poparcie sformułowanych w apelacji adw. M. P. (2) stwierdzić należy, że apelacja jest wewnętrznie sprzeczna skoro stawia zarówno zarzuty oparte o treść art. 438 pkt 1, 2 i 3 k.p.k.. W tym zakresie Sąd Apelacyjny wyraził już swój pogląd.

Odnosząc się do zarzutów opartych o naruszenia art. 7 k.p.k. , 410 k.p.k., i 5§2 k.p.k., które w ocenie obrońcy adw. M. P. (2) skutkować miały błędem w ustaleniach faktycznych co do czynu przypisanego w punkcie LXXIX wyroku uznać należy je za polemiczne.

Z ustaleń i rozważań Sądu Okręgowego wynika, że odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego D. M., które szczegółowo przytoczył (vide strona 347- 360) i zanalizował je w zestawieniu z pozostałymi materiałami zgromadzonymi w sprawie – w szczególności weryfikując je z treścią wyjaśnień złożonych w sprawie przez R. S. , który przyznał się do popełnienia czynu. Uzasadnienie wyroku w tej części nie daje podstaw do oceny, że wyprowadzone przez Sąd orzekający wnioski co do braku podstaw do dania wiary wersji prezentowanej przez oskarżonego D. M. są błędne.

Przechodząc do zarzutów związanych z obrazą prawa materialnego poprzez przypisanie oskarżonemu czynu w punkcie LXXVIII zgodzić należy jedynie się ze skarżącym obrońcą, że przepisy art. 56§2 k.k.s. oraz art. 62§2 k.k.s. mają charakter przestępstw indywidualnych. Niemniej z opisu czynu wynika bezspornie, że Sąd przypisał oskarżonemu działanie wspólnie i w porozumieniu z R. S. (1) oraz, że opis ten wskazuje na realizację tego przestępstwa przez oskarżonego w ramach art. 18§3 k.k.

Sąd Apelacyjny działając na podstawie art. 455 k.p.k. dokonał korekty kwalifikacji prawnej czynu przypisanego poprzez wskazanie jako podstawy prawnej skazania za ten czyn art. 62§2 k.k.s. w zw. z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 20§2

k.k.s. w zw. z art. 56§2 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s., zaś jako podstawy wymiaru kary art. 19§1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. w zw. z art. 56§2 k.k.s. w zw. z art. 7§2 k.k.s. i art. 37§1 pkt 5 k.k.s.,

Ponadto koniecznym stało się (wobec uniewinnienia oskarżonego D. M. od popełnienia czynu z art. 258§1 k.k.) wyeliminowanie zapisu, że oskarżony działał w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw.

Wydanie wyroku reformatoryjnego przez Sąd Apelacyjny doprowadziło także do potrzeby orzeczenia o karze łącznej grzywny (punkt V.6). Kara orzeczona wobec oskarżonego M. nie nosi cech rażącej surowości zarówno w odniesieniu do kary łącznej grzywny, jak i w stosunku do jednostkowej kary pozbawienia wolności jednostkowej – zwłaszcza, że Sąd Apelacyjny orzekł o warunkowym zawieszeniu kary pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie LXXVIII wyroku uznając, że wobec oskarżonego istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna.

XI.

Orzeczenie z punktu XI wyroku o kosztach zastępstwa adwokackiego za obronę z urzędu oskarżonego M. P. (1) ma oparcie w treści art. 29 Prawa o adwokaturze a nadto § 2 pkt 1 i 2, §4 ust. 1 oraz § 17 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2015.1801)

Z tych wszystkich względów Sąd Apelacyjny orzekł jak w konkluzji wyroku, o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze rozstrzygając po myśli art. 632 pkt 2 k.p.k., art. 633 k.p.k., art. 635 k.p.k. w zw. z art. 624 §1 k.p.k. oraz art. 634 k.p.k.